

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПРВА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Шести дан рада
13. март 2018. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Верољуб Арсић,
потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици,
настављамо рад Прве седнице Првог редовног заседања Народне скупштине
Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика
констатујем да седници присуствују 82 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим
народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке
јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање
утврђено да је у сали присутно 88 народних посланика, односно да су
присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне
скупштине.

Да ли неко од председника односно овлашћених представника
посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са
чланом 287. Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Имам три питања да поставим председнику
Владе Ани Брнабић.

Прво питање – зашто Влада Србије ни до данас није поднела Народној
скупштини финансијски извештај, односно извештај о извршењу буџета за
2016. годину иако је тај рок давно прошао?

Друго питање. Својевремено је донет противуставан закон о
формирању Агенције за реституцију. За директора те агенције постављен је

Страхиња Секулић. У току њеног шестогодишњег рада, чини ми се, њему уопште, изгледа, није истицао мандат. У Агенцији је запослено око 200 људи и Агенција се претворила у право легло криминала.

Сматрам да треба Народна скупштина да захтева од Владе да се поднесе извештај о раду те агенције. Као што видимо, уместо да подноси извештај Народној скупштини и Влади, Страхиња Секулић подноси извештај америчком амбасадору Скоту, и Скот га усмерава како треба даље, па каже – још Србија дугује 13 милијарди, да ли рече долара или евра, америчким држављанима на име реституције, ал' , ето, није реално да се то наплати одмах; то треба у ратама, на мало дужи период.

Видите ли ви да нам је Скот преузео управљање државом у своје руке? Миц по миц, мало помало, једног по једног државног функционера. Ко остале агенције контролише, ко то зна. Агенција има толико да би Влада морала имати сто чланова да их све контролише, а углавном су све непотребне.

Тежак криминал се тамо дешавао код доношења одлука о реституцији – ко ће добити у овом, ко у оном износу, ко ће добити ову, ко ону некретнину. Још се сад каже да је потребно неколико милијарди евра да држава исплати онима код којих није била могућа натурална реституција. То је скандал над скандалима.

Треће питање. Медији су саопштили, а ево ја имам пред собом ту одлуку, да је Влада Републике Србије донела одлуку, јуче, 12. марта, да се изврши трансфер 13.257.000 динара Скупштини града Београда за подизање споменика Зорану Ђинђићу.

Прво, ова одлука је противправна. Ово не може опстати у правном промету, јер Влада ово може донети у форми закључка. Закључак је појединачни правни акт Владе, а одлука је општи правни акт и поводом овога није могла да се донесе одлука. А ко припрема те акте Владине, то је сад посебно питање и како је ово било могуће.

Захтевам од Ане Брнабић да ово хитно повуче, а да се сама идеја преиспита, пошто Зоран Ђинђић ни по ком основу не заслужује подизање споменика. Ми овде видимо да је неодређен број људи награђен по 19.000 евра, већ, за идејна решења. Дакле, сви који су ушли у други круг су добили награду.

Зоран Ђинђић је био на челу мафијашког пуча 5. октобра 2000. године. Ево, његови најближи сарадници и пријатељи дају интервјуе новинама да се Зоран Ђинђић одмах по преузимању власти одао криминалу. Ево вам сведочење Драгољуба Марковића, једног од шест носача ковчега.

(Председавајући: Приводите крају, господине Шешел.)

Ево приводим, наравно.

Зоран Ђинђић је издајник српског народа и најгоре што је урадио, Зоран Ђинђић је Слободана Милошевића на Видовдан 2001. године испоручио злочиначком Хашком трибуналу. Он заслужује презир, мржњу српског народа, а не одавање признања у виду ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Јован Јовановић.

Изволите.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Моје прво питање упућујем председнику, председници Владе и министру спољних послова, а питање је – када ће Србија коначно донети спољнополитичку стратегију? Ово питање је мотивисано, између осталог, и овом седницом и Предлогом закона о потврђивању Споразума о сарадњи између МУП-а Републике Србије и Федералне службе обезбеђења Руске Федерације, контроверзном споразуму, како по начину на који се доноси тако и по садржини.

Министар Стефановић је говорио да је у интересу Србије да сарађује са свима, али подсетићу на речи Фридриха Великог, који је рекао да они који покушавају да буду пријатељи са свима остају без пријатеља. То се поново показује ових дана, јер због овог закона о потврђивању Споразума са Руском Федерацијом поново је избио у први план спољнополитички положај Србије и поставља се питање куда плови овај наш брод у бурним међународним водама, јер се више чини да плута, ударан различитим ветровима.

Очигледно је да на основу изјава које су дате последњих дана, како норвешког амбасадора, да ЕУ губи поверење у Владу Србије и да би било паметније, мудрије да више следи спољну политику ЕУ, јер се ми овде суочавамо са апсурдом да се Србија формално приближава све више ЕУ а да је усклађеност са спољном политиком ЕУ све мања у односу на, рецимо, 2014. годину. Затим, изјава команданта НАТО-а за Европу да је Србија главни проблем на Балкану, а сутра имамо и посету новог америчког државног секретара, помоћника државног секретара за Европу и Азију, тако да је очигледно да постоје одређена очекивања од Владе Србије и – како ће се поставити Влада?

Оно што је такође забрињавајуће је да, што сте чули у дипломатским круговима, уколико овај закон о сарадњи са Руском Федерацијом, са Федералном службом обезбеђења, буде усвојен, неке земље размишљају о прекиду сарадње са МУП-ом. Такође је забрињавајуће што, како се чује исто у дипломатским круговима, неки од министара одбијају да се састају са амбасадорима западних земаља, и то је манир који, нажалост, подсећа на понашање Слободана Милошевића почетком 90-их година. Подсетићу да се

тада шест месеци није састајао са амбасадором САД Вореном Цимерманом, а добро су нам познате последице такве политике 90-их.

Када смо већ код Слободана Милошевића, упућујем питање председнику Републике у вези са иницијативом за подизање споменика Слободану Милошевићу, који је, иначе, симбол свеопште пропасти деведесете године, и та иницијатива је упућена и председнику и Комисији за промену имену улица и тргова, на којој, у ствари, иако не формално, суштински ће бити Александар Вучић. Ту бих подсетио на изјаву Александра Вучића, док је био премијер, у августу 2016. године, када је изјавио да њему не пада на памет да се врати у деведесете године и да њега занима будућност, па ме занима да ли ће остати при тој изјави или ће, као и досада у великом броју случајева, једно говорити а друго радити.

Коначно, треће питање је за министра Ђорђевића, министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања – да ли је ову акцију, громогласно најављену, „Не раду на црном“ усагласио са осталим министрима и министарствима, јер се чини да је толико добро осмишљена као и његов срамни осмомартовски говор, када је увредио жене и због којег је требало да поднесе оставку?

У центру те акције је број за бесплатне позиве за пријављивање послодаваца који запошљавају раднике на црно. Наравно, нико не може да буде за политику запошљавања на црно, међутим, требало би претходно отклонити оне узроке због којих послодавци запошљавају на црно, иначе ће овакви бесплатни позиви у ствари бити само позиви за разноразне Илије Чворовиће да пријављују послодавце. Тешко је замислити да ће људи чија егзистенција, егзистенција њихових породица зависи од тих послова пријављивати своје послодавце, односно да ће сећи грану на којој седе, колико год трула та грана била. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, имам питање најпре за Министарство грађевине, саобраћаја и инфраструктуре, односно један захтев, а онда ћу то и објаснити кроз питање. Имам захтев да ми се доставе уговори са извођачима који су радили реконструкцију пута Обреновац – Уб 2011. године. Ево из ког разлога. После не више од шест година тај пут се налази у готово катастрофалном стању, иако је рађена комплетна његова реконструкција, од кошуљице до завршног слоја. Ја као лаик уочио сам пукотине које ми јако личе на пукотине на деоници ауто-пута између Лајковца и Уба и мислим да Министарство грађевине треба да хитно пошаље

своје инспекцију, уради експертизу овог пута како бисмо установили ко је овде направио грешку, да ли је у питању пројектант, да ли је у питању извођач, да ли је у питању надзор који је направио пропусте или неки други разлог за овако брзо пропадање ове деонице пута, јер очигледно да пропусти засигурно постоје.

Друго питање је када ће се кренути са реконструкцијом локалних путева који су оштећени, неки готово и уништени због изградње деонице ауто-пута од Обреновца до Уба, с обзиром на то да имам информацију да су радови на тој деоници завршени, да више нема потребе за коришћењем тих локалних путева. Оно што занима и мене и грађане Обреновца, поготово насеља Великог Поља, Белог Поља, Пиромана и Бровића, јесте када ће путеви који су им нужни и неопходни бити враћени у првобитно стање.

Треће питање за исто министарство је – на који начин Министарство планира да обезбеди услове да се изврши реконструкција предмета када су у питању грађевинске дозволе и све оно што се односи на градњу у Обреновцу? Подсетићу вас да је 2014. године комплетна документација коју је општина поседовала, коју је поседовао катастар и коју је поседовао суд у целости уништена. Грађани не могу да функционишу без ових папира и ове документације. Законски услови који постоје овог тренутка нису довољни да обезбеде могућност да се само на основу прегледа издатих грађевинских дозвола предмети могу реконструисати, јер и многи грађани немају документацију, јер су и они своју документацију изгубили у поплавама, али чињеница више силе јесте нешто што мора да обезбеди и створи услове да се такве ствари превазиђу једним регуларним и законским путем.

Четврто питање је за Владу Републике Србије и оно гласи – да ли ће Влада Републике Србије имати исти аршин када је у питању одвајање новчаних средстава за изградњу споменика Слободану Милошевићу као што је то учинила за изградњу споменика Зорану Ђинђићу? Без потребе за улазак у полемику о томе шта ко мисли о једној и о другој особи, ради се о историјској личности, о бившем председнику Републике Србије, бившем председнику Савезне Републике Југославије, човеку који је убијен у Хашком трибуналу, који је до задњег свог тренутка живота бранио част и достојанство овог народа и као такав заслужује апсолутно идентичан, ако не и бољи третман од овога који је Влада омогућила и обезбедила кад је у питању изградња споменика Зорану Ђинђићу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Поставио бих питање потпредседници Владе и министарки др Зорани Михајловић.

Наиме, у децембру сам поставио питање везано за изградњу објекта од 150 квадратних метара од привременог материјала, како је стајало у дозволи, на Панчићевом врху на Копаонику, који је, када је почео да се гради, грађен од бетона и изграђен у величини од хиљаду и по квадратних метара. Питање сам поставио у децембру, добио сам одговор како је 20. новембра Републичка грађевинска инспекција извршила инспекцијски надзор над изградњом објекта и наложила инвеститору уклањање изграђеног објекта. Данас, у марту 2018. године, не да тај објекат није уклоњен, него је он почео и са радом. У њему се налази кафана и у тој кафани скијаши проводе одређено време, а инвеститор или инвеститорка остварују профит.

Сада се поставља питање – да ли смо ми правна држава, да ли имамо институције које брину о спровођењу закона и да ли Министарство грађевине и Републичка грађевинска инспекција раде и служе за спровођење закона? Очигледно да не. Очигледно да не, из разлога што је инвеститор заслужни, угледни, уважени члан СНС-а и као такав, вероватно због освојених гласова на изборима у Београду, има права да сазида шта му се хоће где год хоће, јер кад добијете гласове на изборима, ви можете и да градите где вам падне на памет и шта вам падне на памет, пошто је то одговор за, чини ми се, све проблеме данас у друштву. Немате право да говорите, немате права да питате, јер нисте освојили гласове.

Сада, како се зове држава која тако функционише? Да ли је то демократска, правна држава или фашистичка држава, то је нешто о чему би у овом парламенту требало да се разговара. Надам се да ће председница Скупштине испунити макар једно своје обећање које је дала на колегијуму који смо имали прошле недеље, а то је да ће један сет закона који ћемо расправљати овде у пролећном заседању бити из области грађевинарства, јер онда ћемо моћи можда да упитамо министарку нешто и о овом случају, нешто о томе како данас у Србији поново цвета дивља градња и како је свако пето градилиште данас у Србији нелегално.

Друго питање је за председницу Владе. Када смо на исти начин на који, нажалост, и данас расправљамо о важним законима, усвојили крајем године, уз буџет, Закон о финансијској подршци породици са децом, тамо нисмо предвидели начин да се женама које се налазе тренутно на породилском одсуству повећају зараде, односно накнаде уколико су биле запослене пре одласка на боловање у јавном сектору.

Повећање плата у јавном сектору које је извршено 1. јануара ове године није обухватило труднице, зато што је закон укинуо могућност да се њихове накнаде које исплаћује држава, које нажалост касне и даље, и

касниће до почетка примене закона, 1. јула ове године... Оне су ускраћене за ово повећање и представници родитеља из невладиних удружења покушавају већ три месеца да дођу до председнице Владе да покушају да нађу решење за овај проблем. Он може врло лако да се реши.

Ако не знате како, погледајте наш закон о финансијској подршци породици с децом, где стоји ова законска одредба која даје могућност да се ове накнаде усклађују; уколико се зараде које се исплаћују јавном сектору или друге минималне зараде у Србији повећавају, накнаде за труднице се такође повећавају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Имам три сета питања. Прво се надовезује на оно што је питао колега Ђуришић. Дакле, понављам питање Министарству грађевине – како је могуће да објекат, нелегални објекат на Панчићевом врху, за који је утврђено и обавештење је и информација самог министарства да је нелегално и да је наложено његово уклањање, још увек не само стоји и да није уклоњен, него још и ради, као што медији обавештавају, дакле да је радио током ове зимске сезоне и да ли, пошто знамо како су службе некада врло ефикасне у уклањању неких учерица или неких скромних здања која људи који се довијају саграде да би решили свој стамбени проблем, како су ту врло ефикасни у решавању тога, чудна је оваква спорост и неефикасност када је реч о реализацији, спровођењу закона по питању овако једног репрезентативног и, рекао бих, провокативног објекта на врху Србије.

Друго питање, односно други сет питања иде ка Канцеларији за КиМ и њеном председнику Марку Ђурићу. С обзиром на то да је тзв. Српска листа у тзв. косовском парламенту представљена као пројекат Владе Србије и са пуном подршком Владе Србије, питам Канцеларију и господина Ђурића да ли онда они преузимају одговорност или да ли могу да гарантују да та тзв. Српска листа неће гласати за маркацију границе Косова са Црном Гором, као што је и било логично и што је противно Уставу и законима државе Србије. Исто тако, да ли Канцеларија за КиМ и господин Ђурић, с обзиром на то да су, кажем, били главни промотери тзв. Српске листе, могу да гарантују да Српска листа ни под којим условима неће гласати за трансформацију тзв. косовских безбедносних снага у војску Косова, што би такође био преседан и скандал. Знате, једно је причати и држати јако лепе говоре и изјаве, као што то господин Ђурић често ради, а друго је у пракси радити на имплементацији независности, фактичке независности тзв. републике Косово.

С тим у вези, моје треће питање иде ка Министарству спољних послова и само молим за потврду оног става који ми је већ у одговору на једно претходно посланичко питање саопштен, а то је да је за државу Србију, Владу Републике Србије, чију спољну политику води МСП, апсолутно неприхватљиво под било каквим условима да се у УН може доделити столица за Косово. То је, дакле, био став који је мени потврђен у одговору Министарства спољних послова. Ја само питам да ли тај став и даље стоји. Дакле, да је апсолутно неприхватљиво, под било каквим условима, без икаквог ако, уколико, међутим и слично, јер не треба имати никакве илузије, чак и обични грађани свакако знају да би прихватање столице за Косово у УН било практично мирење са независношћу КиМ. Онда нам узалуд хваљење Суринамом, Бурундијем, Руандом и разним земљама афричким и широм света које су наводно повукле или су спремне да повуку признање Косова ако смо ми таквим једним актом то признање дефакто извршили.

Последње питање иде ка руководству Народне скупштине и нека је врста апела с обзиром на атмосферу која се створила, била је и крајем прошлог заседања, тако је почело и ово садашње, просто апелујем и питам да ли ће и шта ће руководство Скупштине предузети да се ова лоша атмосфера у Народној скупштини на неки начин ублажи, ова поларизација погубна, ово свесно или несвесно заправо изгуривање, или покушај изгуривања опозиције из Народне скупштине, што није добро ни за безбедност, ни за бизнис, нити за чувено привлачење тих фамозних страних инвеститора.

Дакле, опозиција ван Парламента је нека врста ванредног стања и то је нешто што нико не треба да жели, нити прижељкује, мада му се некад чини комотније и угодније. Зато мислим да је то заједничка одговорност, да би био потребан неки колегијум шефова посланичких група да се види шта се на том плану може учинити, с обзиром на то да ми видимо поново да се вештим подношењем амандмана на прве чланове првих закона практично онемогућава опозиција да расправља о својим амандманима. Видимо да се само колико јуче посланици опозиције или читава опозиција називају олошима, бандом, криминалцима итд.

(Председавајући: Приводите крају, господине Вукадиновићу.)

Дакле, у том светлу просто апелујем у заједничком интересу да се покуша наћи компромис да би ова скупштина толико-колико могла да функционише и институција била сачувана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Олена Папуга.

Изволите.

ОЛЕНА ПАПУГА: Хвала, председавајући.

Своје прво питање постављам министру пољопривреде, министру за заштиту животне средине и Управи за ветерину.

Испричаћу један случај који је можда јако сад, нажалост, у нашој држави распрострањен, а десио се у селу у ком живим, у Руском Крстуру, у петак. Наиме, неко је на путу између Руског Крстура и Косанчића избацио угинуле свиње, онако редом, можда их је ту било 20-30, и великих прасади и свега. Грађани су то уочили, видели су да је то уз пут, јако близу села. У петак су звали, од месне заједнице, комуналног предузећа, свакакве инспекције, нико није хтео да помогне. Једноставно, то је тако стајало цео викенд, да бих онда ја у понедељак исто тако звала ветеринарску инспекцију, комуналну инспекцију и све редом. Са мном су поступали исто тако као што су поступали са грађанима.

Питам коме грађани да се обрате у једном селу ако виде да се тако нешто деси. Не мислим ту само на отпад, него, ето, и на угинуле животиње, које могу да изазову заразу. То је јако близу села, ко зна шта може да се деси, па питам сва набројана министарства коме обични грађанин у једном селу да се обрати и ко у том моменту када се он обрати треба да дође да би реаговао. Јер, једноставно, само у том случају људи су цео викенд чекали да неко дође да запише шта се десило, а камоли да све то одвезе.

Зато тражим у одговору од Министарства, Управе ветерине, да ми кажу ко је надлежан, коме грађани треба да се обрате. Интересује ме и ко је избацио те угинуле свиње на тај пут Руски Крстур – Косанчић, када је то било и када су те угинуле свиње уклоњене и где су уништене.

Друго питање постављам министру за рад Зорану Ђорђевићу, а тиче се предузећа „Дес“, које функционише од 1948. године у Новом Саду, а предузеће је од посебног значаја пошто запошљава особе са оштећеним слухом и од те 1948. године увек је било предузеће које је од посебног друштвеног и државног интереса. То предузеће сада запошљава 200 људи, а занима се од свог постојања обрадом метала, обрадом дрвета, имају штампарију, шију одела за ватрогасце, ХТЗ опрему итд. То су те њихове четири делатности којима се занимају од 1948. године.

Наводно су људи који су запослени у том предузећу, инвалиди, чули да се то предузеће затвара у мају, па ме интересује и питам министра Зорана Ђорђевића да ли је истина да се то предузеће затвара у мају, да ли ће бити приватизовано и да ли држава више не жели да брине о тим људима који су инвалиди већ ће све то једног дана препустити приватнику, који сигурно неће на исти начин да се бори за те људе који тамо раде. Значи, постављам то питање Зорану Ђорђевићу.

И још једно кратко питање, које се односи на пољопривреднике. Интересује ме да ли ће у овој години пољопривредници добити само 4.000

динара по хектару за биљну производњу. Шта се дешава са финансирањем регресивног дизел-горива? Досада је тога било, пољопривредници не знају да ли ће ове године бити укинута регресивно гориво. У којој мери и да ли смо напредовали са ИПАРД фондовима? Једноставно, пољопривредници не могу сами да испуне услове које предвиђа ИПАРД. Највероватније би држава требало да оформи гаранцијски фонд, јер људи прво треба да купе машину и после две године да им се уплате те паре. Тако да мислим да ће мале пољопривреднике заобићи ИПАРД, па питам Министарство пољопривреде да ли ће ту још нешто предузети.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Питање у истоветном тексту за председницу Владе госпођу Брнабић, министра одбране господина Вулина и начелника Генералштаба господина Диковића.

Данас је тачно три године од трагедије спасилачке мисије „Хеликоптер“, у којој је страдало седам људи: механичар летач Иван Миладиновић, пилот Омер Мехић, заставник Небојша Драјић, лекар Цевад Љајић, анестетичар Мирослав Веселиновић и беба из породице Адемовић, која је спасавана и због које је спасилачка мисија покренута. Тих седам људи страдало је, а ми ни након три године немамо одговоре на кључна питања потребна да се сви чиниоци ове страшне трагедије заиста расветле и да жртве добију правду. Какву-такву; животе им не можемо вратити.

Истрага је спроведена и завршена дисциплинским казнама генералима Бандићу и Живаку. У истрази је утврђено да министар није поштовао субординацију, да су издаване усмене наредбе, да је кршена процедура. Истрага је утврдила да је једна јединица МУП-а одбила такав задатак. Истрага је утврдила низ других околности, али без утврђивања одговорних за овај заиста трагичан догађај који смо поделили као друштво.

Нећу спомињати овде, и не наводим то у питању, бешчасће медија, и на порталима и у електронским медијима, који су објавили да је хеликоптер сретно слетео, објавили да ти и ти чекају на аеродрому, дакле то није део питања, али јесте питање које постављам други пут и питање због којег тражим да се наша Народна скупштина сложи око анкетног одбора.

Прво питање је – од кога је министар Гашић добио информацију на основу које је донео усмену наредбу да се мисија организује? Неко му је то морао јавити, неко му је то морао образложити. Тог податка ни у једном акту нема. Друго питање је – ко је мењао план лета на повратку летилице у Београд? У транскрипцијама и у истрази постоје подаци о вођењу приватних

разговора, што је такође кршење процедуре, али нема имена и презимена оних који су мењали план лета хеликоптера када се већ враћао из спасилачке мисије.

Уколико се не суочимо са трагедијом којом смо изгубили седам људских живота и уколико сматрамо прихватљивим све нечасно што се у сатима након несреће говорило о Омеру Мехићу, уколико мирно прихватимо да, ето, имали су добре намере, и ови из медија и сви ови који су кршили процедуре, па шта ћемо, неке су несреће неизбежне – онда ће нам се таква несрећа поновити. Можда су несреће неизбежне, али није неизбежно да на основу Устава и закона народна посланица пита министра, председницу Владе и начелника Генералштаба и да јој они одговоре. То није неизбежно, то се ради зато што се скривају подаци, што се скривају чињенице и што се неко штити на општу и заједничку штету.

Најбоље би било да Народна скупштина одлучи о оснивању анкетног одбора, али ако немамо снаге да се о томе договоримо као посланици, онда се овим постављањем питања ја позивам на снагу Устава и снагу закона и захтевам да ми се одговори ко је обавестио министра Гашића и ко је мењао план лета. То дугујемо не само мртвим људима, то дугујемо свима нама због будућег поштовања свих процедура које важе у Војсци Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Татјана Мацура.

Изволите.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Моје поштовање, председавајући.

Прво питање упућујем министру Ђорђевићу. Не тиче се његове скандалозне изјаве коју је имао недавно са намером да честита женама у Србији Осми март, тиче се једне друге изјаве. Он је недавно у тој изјави казао да је закон о родној равноправности, дакле неки нови нацрт закона о родној равноправности, послао у Шведску.

Имајући у виду да ми имамо већ нацрт закона о родној равноправности, који је писало не само координационо тело као тело Владе и не само најзначајнији, можда најутицајнији припадници цивилног сектора који су заједно радили на том предлогу закона, мене само занима који је тачно нацрт закона послат у Шведску и зашто баш у Шведску.

Слажем се да Шведска можда има најбоље стандарде у том смислу, али то не значи аутоматски да држава Србија може тек тако да препише неки закон, за који је питање на који начин уопште може да се примени у Србији, у једној земљи на Балкану.

Дакле, мене занима који је тачно нацрт закона послат и да, уколико може, Министарство за рад, социјална питања и министар Ђорђевић нашој

посланичкој групи достави тај нацрт закона који је послат у међувремену у Шведску.

Друго питање упућујем министру Лончару, а тиче се епидемије малих богиња, о којој, мислим, читава јавност зна већ и те како много. Дакле, када смо имали у прошлој или претпрошлој недељи два, један за другим, смртна случаја везано за ситуацију око малих богиња, ја сам, према упутству оних који се баве медицином, позвала „Торлак“ да питам да ли они могу да изврше проверу моје личне имунизације. Међутим, у том тренутку на „Торлаку“ није било реагенаса који су могли да утврде да ли сам ја некад у животу примила вакцину ММР. Што ће рећи да у тренутку када у Србији имамо епидемију малих богиња ми немамо довољне залихе реагенаса који би то могли да утврде.

Данас сам звала „Торлак“ поново, пре него што сам дошла на ову седницу, и данас „Торлак“ има те реагенсе, али мене занима да ли по правилнику који постоји имамо 25% потребних залиха овог реагенса и уопште вакцина, не само ММР вакцине него свих могућих вакцина које би према неком плану требало једна особа у Србији да прими.

Треће питање упућујем министру унутрашњих послова. Замолићу га да ми... Не мора да се достави одговор у наредних 15 дана, имаћу довољно стрпљења, предложићу да тај рок буде месец дана.

Молим вас само да умирите колеге, пошто не могу да се надгласавам. Хвала.

Дакле, питаћу га да нам у једном формату пошаље колико је тачно грађана Србије мигрирало ка Београду непосредно пред београдске изборе. Узмите у обзир то да имамо велики број пријављених случајева када су људи довожени аутобусима из различитих делова наше земље како би гласали у Београду.

Друга ствар која ме интересује, дакле не само те миграције које су у последњих шест месеци извршене ка Београду, мене занима и како ће ти људи да се иселе из Београда, па ми је у том смислу потребан и квартални извештај од Министарства унутрашњих послова којим ће нас обавестити колико се људи у међувремену иселило из Београда. Дакле, да утврдимо једну правилност која се дешава непосредно пред неке локалне изборе, о којој сви много добро знамо.

Последња ствар, надовезујем се на колегиницу која је већ поставила питање у том смислу, данас је три године од стравичне трагедије која се догодила у Србији, на личну одговорност актуелних министара који су инсистирали на томе да хеликоптер слети, уместо на војни аеродром у Батајници, или на аеродроме који се налазе у Крагујевцу, Краљеву или у Нишу, или на хелидром ВМА... Дакле, један од министара сигурно, а

вероватно и два министра су били укључени у организацију једног скандалозног, у суштини медијског догађаја, да један хеликоптер са шест цивила, шест одраслих особа и једном бебом слети на цивилни аеродром мимо лоше метеоролошке слике која је била тог дана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије који пратите ток овог заседања Народне скупштине, помаже Бог свима и надам се да ће наш данашњи разговор протећи у конструктивним тоновима, без класичних препуцавања и свега што смо гледали у претходним данима, а да бих, пошто то саветујем, и сам био веома конструктиван, управо у том правцу ћу упутити и питања председнику Владе Републике Србије Ани Брнабић и кабинету министра без портфеља за демографију и популациону политику, госпођи Славици Ђукић Дејановић.

Наиме, ових дана смо били сведоци да се састао и Савет за популациону политику Владе Републике Србије, али смо добили веома мали број информација шта је тај Савет уопште закључио и желим да добијем веома детаљан извештај са састанка Савета за популациону политику Владе Републике Србије и чујем које су њихове мере за решавање најважнијег државног питања, питања свих питања државе Србије, а то је проблем беле куге и демографског нестајања нашег народа и државе.

Довољно је, поштоване колеге и поштовани грађани, да вас подсетим на неколико параметара – да годишње у Србији умре, више него што се роди, 35.000 грађана Србије, да исто толико грађана Србије, најмање, напусти ову државу и оде у иностранство. Значи да ми најмање 70.000 људи годишње губимо, а цифра је вероватна и много већа, јер нисмо успели до дана данашњег ни да је утврдимо.

Са друге стране имамо испод једног детета по брачном пару, имамо све већи проблем са болестима зависности, са великим бројем развода бракова, са малим бројем склопљених бракова, са старачким и самачким домаћинствима, са самохраним мајкама и очевима, са презадуженим породицама и, посебно, молим вас да обратите пажњу на један нов социјални феномен, самохраним породицама, породицама у којима ниједан члан није запослен.

Све су ово проблеми на које треба да одговори Савет за популациону политику, али, као што сам видео из штурих медијских информација, никакве конкретне идеје нема. Објављена је само информација да је кабинет министра без портфеља предвидео у буџету Владе Републике Србије за ову

годину нешто мање од пет милиона евра за подстицање рађања, што је, верујте, озбиљно вам кажем, скандалозно ниска цифра да било шта може да се уради у борби против беле куге. Знате шта је четири и нешто мало више од тога милиона евра? То су вам две реконструисане фонтане на Славији у Београду. Дакле, немогуће је да за најважније државно питање, за питање свих питања, за решавање проблема беле куге ми издвајамо ред величине за реконструисање две фонтане у граду Београду. То је неозбиљан однос према овако озбиљном питању.

Да бих вам то доказао, а то желим да поставим као питање и премијеру и министарки, у овом тренутку ако уђете на сајт кабинета министра без портфеља Славице Ђукић Дејановић, видећете да је актуелан главни документ Стратегија за подстицање рађања у Србији – знате који? Стратегија за подстицање рађања из 2008. године, коју је потписао тадашњи председник Владе Божидар Ђелић. Десет година ова држава нема нову стратегију за подстицање рађања. Морам да вас обавестим да нас је 400.000 мање за тих десет година колико ниједна власт није бринула о проблему беле куге, а одговорно тврдим, врло добронамерно и конструктивно, да и ова Влада о томе не води довољно рачуна и нема јасан план популационе политике.

Ми смо предложили – ево, ја не желим да само критикујем, желим да будем и веома конструктиван – још 17. октобра прошле, 2017. године декларацију Народној скупштини Републике Србије о заштити породице у Србији. Да заштита породице мора да уђе у Устав Србије, да мора да се формира министарство за заштиту породице, да нам је потребан и заштитник породице поред Заштитника грађана и да нам је неопходно да уђемо у свеобухватне реформе. Пореске реформе, које ће бити у функцији олакшавања живота породица, затим решавање стамбених питања за младе брачне парове, финансијске подстицаје за новорођену децу, флексибилно радно време, да се вратимо на нормално радно време од 7 до 15 часова, да нам недеља буде слободан, нерадан дан. Не видим зашто би било ко имао нешто против овако конструктивних предлога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Питање постављам председнику Скупштине Републике Србије, госпођи Маји Гојковић, и тражим обавештење када ће бити настављен рад на изради кодекса понашања народних посланика у Скупштини Републике Србије, па и ван Скупштине Републике Србије.

Ради се о томе што смо свакодневно сведоци да нико не одговара за изговорену реч. Данас смо потврду за неодговорност за изговорену реч добили чињеницом да се потпуно без било какве санкције, без било какве

примедбе, без било каквог ограничавања нечега што се не сме дозволити, дозволило народном посланику Јовану Јовановићу да искривљује истину, дозволило му се да омаловажава ову Скупштину, дозволило му се да омаловажава нас народне посланике, грађане Републике Србије и да нарочито посланичку групу СПС доводи на стуб срама, имајући у виду традицију, имајући у виду трајање СПС-а.

Чињеница коју нико не може да доведе у сумњу јесте да је управо Слободан Милошевић као председник државе Србије, Југославије, као председник СПС-а учинио нешто што је државнички, а то је да се супротставио нечему чему се дотада нико није супротстављао, а то је опет чињеница која се не може доводити у сумњу, да је на сваки могући начин чувао државни интерес. Бомбардовање наше државе није било због тога, како то Јован Јовановић каже, симбола пропасти, што је бесрамно рећи, већ је историјска чињеница да је бомбардовање Србије уследило због Републике Српске, да је Слободан Милошевић показао своју државничку величину и ауторитет одбијањем да потпише споразум који је креиран у Рамбујеу.

Дакле, оно што се на неки начин покушава девалвирати, оно што се покушава кроз искривљавање историје претворити у супротност свега онога што је чињено позитивно, ми смо данас били сведоци да се кроз посланичка питања истина на други начин приказује, историја искривљује. Ако то будемо дозволили и ако будемо ишли у том правцу, од наше будућности сигурно нема ништа.

Зато вас молим да убудуће и посланичка питања и све оно што излази из оквира демократске дискусије и демократског дијалога и улази у нешто што заиста представља руинирање овог парламента, овог дома, морамо на неки начин санкционисати. С обзиром на то да се Пословник примењује онако како се примењује, да се народни посланици углавном не придржавају Пословника, онда је могуће да ће барем етички кодекс допринети да се нека врста дисциплиновања кроз изговорену реч постигне, јер је то једини начин да се пробуди, ако уопште постоји, лични етички кодекс код сваког од народних посланика. Уколико не постоји, онда је то проблем народног посланика а не нас, уверен сам већине, који размишљају управо овако како ја желим да предочим у име моје и наше посланичке групе, посланичке групе СПС.

Још једном, мислим да је најопасније покушавати у овом дому искривљавати историју. Уколико то дозволимо, опасност ће бити много већа и у будућем неком периоду ту опасност тешко можемо отклонити ако је не отклонимо сада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Жељко Сушец.

ЖЕЉКО СУШЕЦ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, своје посланичко питање упућујем министарки правде Нели Кубуровић. Питање гласи – шта се дешава са предметима по кривичним пријавама које је ДРИ поднела Вишем тужилаштву у Смедереву против бившег председника општине Смедеревска Паланка, Радослава Милојичића Кене?

Генија, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, који је успео малу општину Смедервску Паланку да задужи за три буџета, генија који је успео да грађане Смедеревске Паланке из 21. века врати на крај 18. и почетак 19. века, у време Станоја Главаша, да са лојаницама иду и осветљавају улице Смедеревске Паланке зато што је он спроводио бахату политику и због његовог бахатог вођења локалне самоуправе Смедеревска Паланка је близу годину дана остала без уличне расвете.

Ево и на које конкретно предмете који се налазе у Вишем тужилаштву у Смедереву мислим.

У 2011. години новац је са буџета општине пребациван на рачун Центра за развој спорта. Укупан износ за годину дана је био 27.778.077,26 динара. Радњи „Нале спорт“ уплаћено је преко три милиона динара. Када је овај геније у питању, нормално да никаква сврха уплате и не постоји.

У 2012. години 30.665.398 динара пребачено је Центру за развој спорта. Они су више од три милиона динара уплатили Рукометном клубу „Младост“. Пратећа документација која би оправдала ову сврху уплате и реализацију утрошака не постоји.

Сваке је године, поштовани грађани Србије, Кена на десетине милиона динара прао преко Центра за развој спорта, о чему постоје и аргументовани докази које је установила ДРИ и који се налазе у Вишем тужилаштву у Смедереву.

У 2013. години из буџета Општине за Центар за развој спорта је уплаћено 22.936.988 динара. Они су на рачун ФК „Кусадак“ уплатили више од два милиона динара. Нормално, документација не постоји.

Још један пример је јавна установа ФК „Јасеница 1911“, преко које је Кена прао паре и од фудбалског клуба је направио комунално предузеће да би преварио државу. Замислите, поштовани грађани Србије, фудбалски клуб који постаје комунално предузеће. О овоме говори Чарлс Понци, највећи мајстор шема преваре у 20. веку; он је предшколска установа за овог генија.

У 2015. години са буџета Општине пребачено је 24.844.352,69 динара. Они су на рачун ФК „Водице“ пребацили више од осам милиона динара. Документација, наравно, не постоји. Водице је једно од најмањих села у општини Смедеревска Паланка. За близу 80.000 евра може да се уради пут од села до најудаљеније њиве. Кена је радио путеве, поштовани народни

посланици. Радио је путеве са дебљином асфалта два и по центиметра, заједно са својим пријатељима, по абнормалним ценама, као да је радио ауто-путеве, и после прве зиме ти путеви су изгледали као да је преко њих прешао тепих бомби.

У 2016. години са буџета Општине је Центру уплаћено 10.728.370 динара. Центар је на рачун ФК „Водице“ и ФК „Глибовац“ уплатио преко четири и по милиона динара. Документација која би оправдала сврху уплате, као ни документација која би доказала за шта је новац свих грађана Смедеревске Паланке утрошен, наравно да не постоји.

Ово је само део малверзација овог самопроглашеног деспота из Смедеревске Паланке, који је уништио општину Смедеревска Паланка и уништио грађане Смедеревске Паланке. Он је перјаница ДС-а, председник извршног одбора, мајстор малверзација. Имао је од кога и да учи у ДС-у.

Оно што је најтужније, данас ти исти, даме и господо народни посланици, ти исти који су имали прилику да се докажу, а доказали су се, на несрећу државе и народа, тако да су државу и народ довели до ивице амбиса, нападају Александра Вучића и СНС. Ти исти нападају Александра Вучића, председника свих грађана Републике Србије, који даноноћно ради у интересу будућности и државе и свога народа.

Овом приликом желео бих још једном да поручим грађанима Смедеревске Паланке – 25. март је дан за победу у Смедеревској Паланци, дан за победу изборне листе под редим бројем 1 – Александар Вучић, зато што волимо Смедеревску Паланку, јер грађани Смедеревске Паланке заслужују један тим честитих и поштених људи који размишља у интересу својих грађана.

На крају не могу да не споменем, пре неколико дана овај геније Кена је оптужио СНС да врши некакве притиске на ДС у Смедеревској Паланци. Поштовани грађани Србије, коме је данас интересантна ДС са 2% и овај геније Кена? Они могу да буду интересантни само историји и истражним органима Републике Србије за све оно што су урадили на штету државе и народа водећи Србију преко једне деценије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто се нико више од председника односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да су седници спречени да присуствују следећи народни посланици: Момо Чолаковић и Стефана Миладиновић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СТРАНЦИМА (наставка претреса у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам да сам, поводом претреса у појединостима о првој тачки

дневног реда, Предлогу закона о странцима, позвао да данашњој седници присуствују: др Небојша Стефановић, потпредседник Владе и министар унутрашњих послова, Катарина Томашевић, помоћник министра унутрашњих послова, Милица Ћатић, секретар МУП, Владимир Ребић, директор Полиције, и Зорица Вулић из Управе граничне полиције.

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ја се надам да ће жири у саставу Небојша из Београда са сарадницима имати разумевања за колеге посланике који су јуче покушавали да оставе добар утисак и да ове тешке речи, и хладне, којима Влада одбија све ове индигентне предлоге на чланове закона о странцима, да ће разумети њихову трему и њихово залагање, јер такмичење у овом полтронству је нешто ново за њих. Разумем да Небојша из Београда има велико искуство у томе, али неки од колега...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ђуришићу, знате и сами да у току расправе колегама, па чак и министрима, који јесу наше колеге на одређени начин, треба да се обраћате са уважавањем.

(Марко Ђуришић: Говорим о Небојши из Београда који се јавио на телефон.)

Ако говорите о Небојши из Београда, онда нисте у теми дневног реда. Говорите о неким људима о којима нико ништа не зна, ако нисте мислили на министра.

(Марко Ђуришић: Ето, то је прилика да министар открије.)

Министар да открије?

(Марко Ђуришић: Ко је Небојша из Београда и ко су фантоми из Савамале.)

Господине Ђуришићу, расправа је на Предлог закона о странцима.

(Марко Ђуришић: Да ли могу да наставим?)

Можете да наставите, али у складу са Пословником и темом коју имамо, а то је ваш амандман на члан 3. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Нажалост, ми смо слушали јуче, слушаћемо и данас, амандмане који, како сама Влада каже, нису везани за оно чиме се овај закон бави, значи не

уређују права и обавезе странаца у Републици Србији. И то ћемо слушати данас. Ја само молим жири за разумевање, да ови наступе овде...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ђуришићу, изричем вам опомену.

Ово није никакво такмичење. Овде нема никаквог жирија. Ово је седница Народне скупштине. Због нарушавања достојанства Народне скупштине изречена вам је опомена.

Затражите реч поново.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

О томе да ли је ово седница Народне скупштине или нешто друго, грађани који ово гледају сигурно имају своје мишљење. Сасвим сигурно није седница Народне скупштине, а шта је, о томе можемо да разговарамо.

Драго ми је што сте се укључили на месту председавајућег и почели да спроводите оне мере Пословника које говоре о реду на седници, с обзиром на то да смо имали прилике и данас код излагања народних посланика да чујемо најстрашније увреде упућене народним посланицима, на које ви нисте реаговали.

Надам се да ћете исти аршин примењивати до краја и да ћете исто тако водити рачуна о томе да ли су излагања посланика у складу са темом која се данас расправља, да ли говоре о теми или не, или ћете наставити са праксом да је само и једино што радите то да кажњавате посланике опозиције.

Немам никакав проблем, можете да наставите да ме кажњавате али ме тиме нећете ућуткати, тако да вас молим да водите рачуна да исти аршин примењујете према свима. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани представници МУП-а, поштоване колеге народни посланици, имам обавезу да скренем вашу пажњу на амандман који је предложила посланичка група Српског покрета Двери и још једном ћу га прочитати, јер мислим да не могу да кажем ништа боље и прецизније од онога што је у образложењу овог амандмана већ речено.

„У оквиру постојеће парламентарне праксе не постоје услови за нормалан рад НСРС и демократске процедуре, те сматрамо да овај закон не треба усвајати ни у целини ни са изменама у појединостима док се не исправе ови пропусти.

Процедура доношења законских решења доведена је у питање одсуством јавне расправе и опструкцијама парламентарне дискусије од стране владајуће већине. Ово се посебно односи на законе који се директно тичу проблема огромног броја миграната који су прошли преко територије

Републике Србије, данас се на њој налазе у прихватним центрима или као тражиоци азила“, а њих је преко 620.000, „могу бити враћени из земаља ЕУ у Републику Србију.

Стога сматрамо да доношење предложених законских решења треба стопирати док се не исправе нагомилане аномалије и неправилности у функционисању НСРС. Један од првих услова је свакако оставка председника Народне скупштине, Маје Гојковић, хитно заказивање седница на актуелне теме“ – само Двери су тражиле 11 посебних седница на актуелне теме; ниједна досада није одржана иако је обавеза да буде макар једна месечно заказана – „као и уврштавање у дневни ред законских и других предлога опозиционих посланичких група. Овај дом Народне скупштине није само дом власти, већ у њему подједнака права имају и народни посланици из редова опозиције...”

Дакле управо бих желео да укажем јавности на овај апел колеге проф. др Миладина Шеварлића да се реши, господине министре, и овај проблем са саобраћајним таблицама, јер није у реду да грађани плаћају грешке Министарства, које сада укида нека латинична слова која никада није требало да се нађу на нашим саобраћајним таблицама јер је ћирилица, заправо, главно државно писмо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По пословнику народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 107, достојанство Народне скупштине.

Даме и господо, ово није хала за техничке прегледе. Дакле, да ли је регистрован посланик или није, то није питање за Парламент.

Пошто се бави пољопривредом, ја бих очекивао да донесе регистарске таблице за пољопривредне машине. Очигледно је он сељак по потреби. С обзиром на то да није у народној ношњи, он је данас донео градске таблице, таблице које иду на аутомобиле. Али ја још нисам видео народног посланика са регистарским таблицама. Додуше, са бројевима их има, али са оне стране браве.

Господине председавајући, ја тражим да се уклоне ове таблице и да опоменете колегу народног посланика.

А кад смо већ код ћирилице, само да кажем да су они били у коалицији са саветником Америчке амбасаде, Сашом Радуловићем, који је мене тужио за речи изговорене за говорницом – толико о слободи говора – приватном кривичном тужбом. А та приватна кривична тужба је достављена мени на латиници, па чак ми је судија оспорио право на ћирилицу. А с обзиром на то да је он био њихов коалициони партнер, они се час залажу за латиницу, час

за ћирилицу, час за пољопривреду, час за аудије, час за цркву, час против цркве, али морате водити рачуна и овакве покушаје казнити. У супротном, неко ће нам овде донети билборд следећи пут. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу, сматрам да нису прекршене наведене одредбе Пословника.

(Маријан Ристичевић: Онда ја доносим билборд.)

(Војислав Шешељ: Што? Хоћеш моју слику?)

Не може само председавајући да буде тај који ће да чува достојанство Народне скупштине. Морају и колеге посланици, пре свега, а очигледно некима није стало ни до достојанства Народне скупштине ни до функције коју обављају. Народ има право и да погреша на изборима и да ту своју грешку исправи на следећим.

(Миладин Шеварлић: Повреда Пословника.)

Реч има министар, др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Желим да кажем само везано за... По овом амандману, наравно. Оно што је важно за грађане Србије јесте да знају да је мигрантска криза била једна од оних ситуација у којима је Република Србија добро поступила. Без обзира на то што је око милион и по миграната прошло кроз нашу територију, на нашој територији се данас налази око 3.600 миграната, који, иначе, не желе да остану у нашој земљи. Мени није проблем да ово поменем колико год је пута потребно.

Јесте истина да је њих око 650.000 изразило намеру да затражи азил, али они су азил затражили у Немачкој, не у Србији. Ми у претходној години имамо само 14 решења, за 14 лица која су затражила и добила решење о азилу или супсидијарној заштити на територији Републике Србије, док је за највећи број лица која су у прошлој години затражила азил донето решење или о обустави поступка или о прекидању поступка, јер су напустили нашу земљу. Дакле, они то право не користе да би суштински остали код нас, већ само да би искористили ту могућност да оду у Западну Европу.

Што се тиче таблица, уредба о таблицама је донета 2010. године, са овим латиничним словима, и тада су таблице издате. За грађане Републике Србије одлуком МУП-а неће ни динар бити скупља, дакле они не плаћају ништа за замену таблица са латиничним словима више него кад би заменили таблице које немају ова слова ђ, ч, ц, ћ и све остало. Дакле, грађани Републике Србије имају могућност да их замене у редовној процедури и када истекне таблица, након седам година. Дакле, ништа не плаћају, ни динара скупље него они грађани који имају таблице са другим словима.

Ми смо, иначе, ушли у процедуру за промену изгледа таблице тако да ће оне имати више ћириличног писма, више ће бити прилагођена нашој

земљи, тако да нити је одлука ове садашње власти била да се тако нешто уведе, ми смо само урадили напор да изменимо ово и да грађани Србије немају додатне трошкове, што је веома важно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли неко још жели реч по овом амандману? (Не.)

(Миладин Шеварлић: Повреда пословника, председавајући.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите, колега Вујадиновићу.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала председавајући.

Драго ми је да коначно и тему враћамо, тј. целу ову ствар враћамо на тему, с тим што морам да кажем да се надам да ће Небојша Стефановић, председник Градског одбора из Београда, издржати у својим, да кажем, настојањима да на неким наредним и надам се што пре изборима онемогућимо људе који имају мање од 1% подршке у народу да наставе са увредама које износе и на рачун Владе и на рачун Скупштине, али и, ако ћете на крају крајева, на рачун целокупне Србије, јер се поставља питање и њиховог легитимитета и присуства у овом уваженом дому.

Што се тиче самог амандмана, колико је значајно да овај закон препозна, кад је у питању члан 3, који објашњава значење израза, и странца-инвеститора, ја мислим да најбоље знамо ми људи који долазимо из Суботице и Севернобачког округа. Наиме, данас је та категорија лица у Суботици један од најзначајнијих носилаца привредног развоја и Суботице и Севернобачког округа.

Један од примера је овај у коме смо, уз свесрдну помоћ председника Републике и нашег градоначелника, господина Богдана Лабана, у јуну прошле године отворили погон фирме „Аметек“, тј. „Аметек бизнис кампус“, а и италијанску фирму „Ондапласт“, која је куповином пословног простора за своје пословање кренула и поставила основе за запошљавање стотинак радника, који ће свакако, као и овај закон, допринети постизању свеукупног прокламованог циља, а то је, пре свега, економски развој и борба против криминала у Републици Србији.

То је оно што у коначници јесте циљ и саме Владе Републике Србије али и друштва у целини. Ако ојачамо своју сопствену економију и привреду, поставимо здраве основе у централној Србији, онда ћемо свакако бити у могућности да на тај начин, после тога, помажемо и нашим сународницима и на КиМ али и, ако ћете, онима у окружењу, у Републици Српској, у Хрватској, Македонији итд., итд. Засада толико и хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ђокићу, изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем.

Поштовани господине министре са сарадницима, поштовани народни посланици, у Предлогу закона о странцима у члану 3. појашњено је значење појединих израза употребљених у овом закону, а ја сам својим амандманом који сам поднео желео да употпуним тај низ израза и да посебно место дам значењу појма „странац-инвеститор“.

Предложио сам да се у члану 3. Предлога закона о странцима дода тачка 1а, која гласи – странац-инвеститор је лице које нема држављанство Републике Србије и које својим пословањем подстиче економски развој и оснажење система одбране.

Сматрам да је важно да појму странац-инвеститор дамо овакво значење, зато што мислим, убеђен сам у то, да странци-инвеститори нису обични странци. За разлику од ових обичних, који дођу и прођу из различитих разлога, странци-инвеститори одлучили су да на неки начин деле судбину са нама. Они су свој капитал уложили код нас, а могли су да га уложе било где, у било којој другој држави, на другом месту. Они су одлучили да свој живот, на неки начин, деле са нама, да деле све своје успехе, неуспехе, да се развијају и расту, да улажу у нове објекте, нове производне погоне, нова радна места. На неки начин, нису више обични странци.

Захваљујући пре свега ангажовању Александра Вучића и СНС са коалиционим партнерима, као и ангажовању представника Владе Србије у неколико претходних година, Србија је привукла и даље привлачи велики број страних инвеститора, који значајно доприносе економском развоју а самим тим и оснажењу система одбране.

Набројаћу само неке од њих, мањи број: „Џумтобел“, фабрика расхладних система у Нишу, инвестиција вредна око 30 милиона евра, биће запослено 1.000 радника; „ИГБ Аутомотив“, фабрика грејача за аутомобиле, Инђија; „Таипа“, текстилна индустрија, Краљево; „Леони“, фабрика у Нишу и Краљеву; кинески индустријски парк у Београду; „Сименс“ инвестиције у фирму Милановић, Крагујевац; „Ими“, фабрика ауто-делова, Нишка Бања; „Прогети“, фабрика обуће у Сомбору и Књажевцу; „Грамер“ фабрика пресвлака, Алексинац; „Јазаки“, фабрика електрокомпоненти за камионе, Шабац; „Хенкел“ инвестиције у Србији; „Серкан текстил“ – инвестиције у фабрику „Перкон“, Велика Плана; „Теклас аутомотив“, Владичин Хан; „Тера стил“, фабрика сендвич-панела у Лесковцу и многи, многи други.

Овакав успех у економском развоју Републике Србије, за који су свакако најзаслужнији Александар Вучић и СНС, сви ови представници

опозиције који су некад били на власти нису могли да сањају ни у својим најлепшим сновима. Истекло ми је време. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господа народни посланици, чланом 3. дефинисани су појмови који су већ у употреби, дакле налазе се у Закону о странцима, али видимо да постоји потреба и за дефинисањем неких нових појмова, те у том смислу иде и мој амандман, којим предлажем да се дефинише појам странац-инвеститор и то са значењем да је то лице које нема држављанство Републике Србије али које ће својим пословањем подстаћи економски развој и бољи развој правосудног система.

У овом тренутку искористила бих прилику да подсетим и укажем на значај страних инвестиција у граду из ког долазимо, а ја сам из Ниша.

Дакле, Влада Републике Србије и аустријска компанија „Цумтобел“ закључили су уговор који значи инвестицију вредну више од 30 милиона евра, што је додатних нових 1.000 радних места за грађане Ниша. Такође, велика холандска компанија „Ими“ само у првој фабрици нуди 1.500 радних места и представља такође инвестицију која је вредна око 30 милиона евра. Немачки инвеститори су јако важни. Они у Србији запошљавају више од 35.000 људи. У Нишу су пуштени у рад погони компаније „Леони“, која ће запослити 2.000 људи.

С поносом могу да кажем да је град Ниш званично на седмом месту малих европских градова будућности, према наводима британског „Фајненшл тајмса“, док се као регион нашао на трећем месту малих европских регија у категорији привлачења директних страних инвестиција. Наравно да су за то задужене и локалне самоуправе, конкретно локална самоуправа у Нишу је доста урадила, али без помоћи Владе Републике Србије ми не бисмо успели.

У том смислу, ја ћу подржати све предлоге који су овде од стране Владе, нарочито од стране МУП, јер дајем снажну подршку политици развоја коју спроводи наша Влада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, колеге посланице и посланици, поштовани грађани Србије, ја сам такође поднела амандман на члан 3. Предлога закона о странцима и готово да не могу да верујем да поједини посланици опозиције већ други дан говоре о несврсисходности ових закона.

Они који не разумеју да је економска политика у узрочно-последичној вези са социјалном политиком готово да немају никаква знања ни о заштити ни економском развоју земље, а самим тим ни о заштити грађана, као ни о заштити рањивих група.

Оно што морам да похвалим а што се тиче конкретно закона о странцима, то је да је он, у складу са највишим међународним стандардима који се тичу заштите људских права, управо јасно образложио и управо јасно третирао пре свега рањиве друштвене групе, а то су деца без пратње и остале угрожене групе, особе са инвалидитетом, труднице, самохране мајке, жртве породичног насиља, жртве трговине људима итд.

Наравно, ја морам да похвалим све активности МУП-а током мигрантске кризе, њихову дубоку професионалност, јасно поштовање процедура и њихов дубок и хуман однос према мигрантима, посебно осетљивим категоријама, који су се нашли у транзиту и пролазу кроз нашу земљу.

Наравно, овом приликом желим да покажем и фотографију полицајца која је обишла читав свет, из новембра 2015. године. На овај начин полиција је још једном показала да је, пре свега, имала хуман приступ према најрањивијим категоријама, а то су, пре свега, деца. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Занимљивост амандмана који се предлаже у различитим формама од стране народних посланика је посебно дефинисање страног инвеститора који нема држављанство Србије, чиме би се искључила лица која имају држављанство Србије.

Зашто је то занимљиво? Зато што постоји нпр. господин Василев са бугарским држављанством, господин Гица са румунским, господин Мохамед Дахлан, као најзанимљивије лице, такође са држављанством Србије, и то су људи који су већ инвестирали у Србији или раде врло озбиљно као консултанти на различитим пројектима који се одвијају сада у Србији или се планирају.

Амандман је потпуно разумљив, али остаје нејасно зашто народни посланици ову групу лица елиминишу онда из закона. Јер то су лица која су

добила држављанство Србије. Господин Мохамед Дахлан је један од првих; он има и држављанство Црне Горе.

Дакле, ако хоћемо да својим амандманима пошаљемо поруку страним инвеститорима да су више него добродошли зато што помажу економски развој Србије, смањују незапосленост, увећавају бруто домаћи производ, зашто искључујемо лица која имају држављанство Србије?

Ја не спорим да је то право на идеју, наравно, али претпостављам да мора бити разлога. Ако је разлог да је неки проблем са овим лицима, која су, и са држављанством Србије, врло утицајна у инвеститорским круговима, и господин Василев и господин Гица и господин..., да не говорим о Мохамеду Дахлану, дакле да ли се појавио неки проблем или је просто стратегијом посланичке групе пропуштено да се шаље једна необична порука? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите, колега Богатиновићу.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре Стефановићу са сарадницима, еколошки ресурси једне локалне самоуправе представљају веома важан потенцијал у смислу довођења страних инвестирања и улагања у привреду, односно у пољопривреду, што је веома битно за сваку локалну самоуправу.

Град Лесковац, одакле долазим, има три веома важна еколошка ресурса и то је свакако императив једне локалне самоуправе и добар знак да локална самоуправа и градоначелник др Горан Цветановић, веома воде рачуна о заштити животне средине у смислу стварања доброг пословног окружења.

Први еколошки ресурс јесте свакако водосистем и акумулационо језеро Барје, које снабдева добар део града Лесковца здравом пијаћом водом. Запремине 41 милион литара кубних, односно 23 милиона литара кубних корисне површине, омогућује граду и 90.000 становника да имају здраву пијаћу воду.

Други важан еколошки ресурс јесте свакако регионална санитарна депонија Жељковац, на коју, поред града Лесковца, још шест општина у окружењу одлажу чврст комунални отпад.

Град Лесковац је, дакле, даме и господо, на време склопио уговор с једном страном компанијом, пређашњом „Пор, Вернер и Вебер“, садашњом компанијом „Пор“, о прикупљању, одвожењу и одлагању чврстог комуналног отпада.

На крају, пошто ми време истиче, колеге сигнализирају, једно од најважнијих еколошких ресурса јесте и свакако централно постројење за пречишћавање отпадних вода које је направљено на ушћу Ветернице и Јужне Мораве у селу Богујевцу. Постројење за пречишћавање отпадних вода је изграђено 2016. године, а финансирала је ЕУ са 10,4 милиона евра и локална самоуправа обезбедила комуналне услове.

Постројење на око шест хектара, са производним погонима линије воде, помоћним објектима, осветљењем и саобраћајницама, само је прва фаза управљања отпадним водама у Лесковцу, које је са 24,2 милиона евра финансирала ЕУ и владе Холандије и Србије.

Предстоји нам да се заврши друга фаза, а то је комплетирање линије муља, дигестије муља и производња био-гаса, коју финансира Влада Републике Србије са 500 милиона динара.

Министарство је у буџету за потребе изградње линије муља у 2018. години обезбедило око 1,8 милиона евра и предвидело да се у 2018. и 2019. години у буџету определи још око 1,2 милиона евра за завршетак изградње те линије, а тиме и целог постројења за пречишћавање отпадних вода.

На крају, као што је познато, Србија у овом тренутку пречишћава тек 8% отпадних вода. Познато је да до 2041. године морамо да урадимо још 350 постројења за пречишћавање воде у вредности од пет милијарди евра. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Колега Милетићу, изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважени председавајући, поштовани министре, грађани Србије, колеге посланици, ја сам поднео амандман који даје значај странцу-инвеститору који улаже у неразвијена подручја и у пољопривреду.

Ово је веома битно зато што ће у неразвијеним подручјима много значити улагање страних инвеститора, конкретно у здраву средину, у сеоски туризам, тако да, ево, у општини из које ја долазим, то је општина Сврљиг, најлепша општина у Србији, има већ инвеститора који ће сада, ових дана отворити своје фирме, а то је бугарски инвеститор који ће радити одређене производе.

С друге стране, ми смо у претходном периоду, заједно са Владом Републике Србије, заједно са председником Србије, урадили пут према Старој планини, где ће бити велика шанса за развој туризма.

Још једном, мислим да ћемо овим мојим амандманом, који сам поднео, ставити акценат на странца који ће инвестирати у неразвијена подручја и на тај начин дати подршку развоју и бољем животу свих људи који живе у

неразвијеним брдско-планинским подручјима Србије. Позивам све да гласају за овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегиница Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председавајући.

Када се велики број земаља у окружењу бори за што већи број страних инвестиција и у последњих неколико година Србија у томе предњачи, сматрам да је нови закон о странцима прилика да се и појам „странца-инвеститора“ на посебан начин дефинише.

Ја сам у члану 3. Предлога закона о странцима предложила амандман којим се додаје тачка 1а и којим се додатно дефинише појам „странца“.

Чињеница је да су страни инвеститори у последњих неколико година у Србији запослили преко 170.000 радника. Многи од тих страних инвеститора отварају по неколико погона, односно по неколико фабрика у Србији.

Пошто сам јуче говорила и о томе да се и домаћа привреда подстиче од стране ресорног министарства и привреде, желим да напоменем да се у првом тромесечју ове године обезбеђује и 560 милиона динара који привредници такође не морају да врате, а који се односе на опрему. Ова помоћ се додељује у висини од 25% вредности опреме, 70% чине кредити банака или лизинг, а преосталих 5% је учешће самог предузећа.

Лично мени, а верујем и многим мојим колегама у развоју домаће привреде и приватног предузетништва је узор Словачка, која има преко 90% малих, микро и средњих предузећа. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, озбиљан однос према инвеститорима је важан баш као и однос према самим инвестицијама. Када изостане одговарајући однос по овом питању, то представља један од главних фактора за укупно лошу економску слику и разне невоље на овом плану. У прилог овој тврдњи иду речи господина Џејмса Руфа, шефа мисије ММФ за Србију, о коме смо ми говорили и када смо претходни пут

заједнички у овој сали разматрали економске прилике у нашој држави некада и како стоје данас.

Када је реч о инвестицијама и колико су оне важне као фактор у економским приликама, господин Руф, између осталог, у сећању и рекапитулацији стања до 2014. године у Србији каже да је међу главним проблемима било што су у реалном сектору стопе инвестиција биле и превише ниске. Између осталог, у тој својој анализи господин Руф каже да је до 2014. године БДП шест година стагнирао, да су порески приходи брзо падали, да су дугови државе и јавних предузећа незадрживо расли, а због неодрживо високе производње Србија је имала други по величини дефицит буџета у Европи. И све се то у годинама након 2014. године, по мишљењу господина Руфа, свакако променило у позитивном смеру.

Програм који је наша држава имала са ММФ-ом представља један од најбољих у историји самог Фонда и, по речима господина Руфа, сви пројектовани резултати су надмашени, надмашени у позитивном смислу. Због тога су економске прилике, укључујући и однос према политици инвестиције, данас у позитивном салду и на тај начин озбиљним и одговорним односом ми градимемо успешно и модерно друштво. Све супротно од ДОС паланке, како су неки једино градили у то време. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Имамо интересантан дан у Парламенту, велики број амандмана који предлаже владајућа већина, односно само једна странка, посланици само једне странке, која чини владајућу већину; остали су ускраћени за ту могућност. Све те амандмане Влада Србије је одбила, али и даље слушамо надахнута образложења предлагача. Неки погреше па позивају да се гласа за те амандмане иако знају да ће сами да их повуку, или су их већ повукли, а други то користе за промоцију великих успеха актуелне власти.

Мислим да је то потпуно легитимно. То је потпуно легитимна ствар. Сваки народни посланик има право да поднесе амандман, може да напише оно што мисли у том амандману, ма колико то било бесмислено, и може врло енергично да брани ту своју бесмисао.

Наравно, сама помисао да предлагете нешто против своје Владе и знате да ће то ваша Влада да одбије па онда то повучете пре него што се гласа је један мали, нећу да кажем циркус, али један мали необичан догађај, али зашто да не, има ту талентованих људи који су пропустили да буду чланови неких аматерских глумачких група па то могу да надокнаде сада; и то је исто део права посланика и то је исто право свакога ко седи у овом дому да на свој

начин схвата и тумачи парламентаризам, Пословник, добре обичаје и све оно што се иначе дешава у једном парламенту.

Јако је интересантно да се траже олакшице за прихватање у наше држављанство странаца који су инвеститори. То је јако интересантна ствар. Вероватно је то последица тога што нико нормалан није тражио српско држављанство већ годинама; енормно је већи број људи који због прихватања другог држављанства траже испис из нашег држављанства. И то је исто мера вредности рада ове власти, ове Владе, овог председника.

Наравно, наћи ће ми се вероватно нека статистичка лаж која се управо спрема међу сарадницима министра где ће ми доказати да је огроман број људи тражио наше држављанство, али немојте у то да верујете, грађани Србије, то је бесмислена лаж. Сам министар је рекао да је само 14 миграната од оних неколико стотина хиљада, како сами кажу, који су прошли кроз Србију тражило наше држављанство, вероватно грешком.

Шта је циљ свега овога? Циљ свега овога у ствари није то да страни инвеститори добијају повлашћени положај при пријем у наше држављанство, зато што је то потпуно бесмислено. Није њихов циљ да буду држављани Србије, нити имају било какве олакшице као инвеститори ако су држављани Србије, они имају, и то је потпуно у реду, исто право као инвеститори било да су грађани наше земље или не и не верујем да им треба било шта да се у својој кући, у својој држави, у свом друштву хвале да су и држављани Србије ако већ то нису рођењем или на неки природни начин. Према томе, то је бесмислица.

Инвестиције у Србији нису последица статуса инвеститора, да ли је он странац или неко ко је наш држављанин, него су последица у последњих пет, шест, седам година, мада видим да се сада дели тај период на нека два периода – један до 2014. године, када је премијер био неки социјалиста, колико се сећам, а други је од 2014. године наовамо, кад је премијер био председник СНС-а, тако да је и то једна интересантна слика, поглед на савремену српску историју и на ову саму коалицију.

Те инвестиције су последица тога што се безобразно, на најгори могући начин, нуди најјефтинија радна снага у Европи. То тако каже и реклама на Си-Ен-Ену и многим другим медијима, то говоре представници ове власти са било ким било где да се сретну. То је на ивици трговине робљем, али наравно ми нисмо у робовласништву, бар не формално, тако да не кажем да је то формално тако, али те велике инвестиције које омогућавају запошљавање грађанима да приме 21.000-22.000 и због тога не могу да добију време ни да оду до тоалета да изврше неку своју потребу су фарса. Као што је и ова расправа данас у Парламенту фарса.

(Председавајући: Приводите крају.)

Наравно, још само једну реченицу, они који желе да на тај начин избаце опозицију из Парламента греше, ми смо овде управо да указујемо на све ово што радите а што је катастрофално за државу Србију и њене грађане.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Владимир Ђукановић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Наравно, рекламирам члан 107, повреда достојанства, јер заиста је супротно апсолутном моралу, било чему, да неко ко је учествовао у креирању Закона о приватизацији из 2001. године, по коме сте могли радника на улици да избаците како год сте хтели и заиста у робу да га претворите, данас прича о томе како имамо јефтину радну снагу и да ли су радници робови.

Таквом политиком смо довели до тога да наводни визионари причају како ћемо у руднику Бор да садимо кикирики а за раднике нас баш брига. А данас, данас када неко подиже чак цену те радне снаге управо тиме што се трудимо да обучимо наше раднике и да коначно, после 30 година, и уђу у неку фабрику да негде нешто раде, јер захваљујући њима смо све фабрике упропастили, такав данас има образа, после таквог Закона о приватизацији, да нам прича да ли су радници робови.

Замолио бих вас да убудуће реагујете, јер ово заиста нема никаквог смисла. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ђукановићу, заиста не могу да знам да ли је колега Живковић био тада свестан шта ради и да ће наши радници да остану без посла. Не могу да читам мисли, тако да сматрам да нисам повредио одредбе Пословника.

Право на реплику народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Па да, неко кад помене СНС, изгледа несвесно, из чистог рефлекса, после ни сам не зна шта је урадио па због тога негодује. Углавном, урадио јесте, чули смо.

Шта кажу, поново поновљене ноторне бесмислице на тему некаквих робова, да ли сте тако рекли? Дакле, први проблем који још нису уочили у вези са тим је да брутално вређају људе који то нису заслужили. Откуд потреба за таквим ниподаштавањем? То што неко вредно ради, зарађује своју плату, је ли то разлог да неко сопствену фрустрацију залечи на његов рачун? Чиме, што је био лично неуспешан и то лично неуспешан у димензијама стотина хиљада, још једном, стотина хиљада потпуно изгубљених радних места?

То су његови резултати и због тога му сметају, е сад исти ред величине, али стотине хиљада нових, новоотворених радних места за време Александра

Вучића, за време СНС, коју изгледа и сања, поред тога што је помиње, а тога није свестан. И сад због тога ми треба да вређамо неке људе који поштено раде свој посао, зарађују хлеб и доносе га кући и називамо их робовима? Апсолутно неприхватљиво.

На тему тих плата које често критикују, мора неко да буде у овој сали. Да је у овој сали, да слуша расправе и јуче и претходне седмице, чуо би, примера ради – „Континентал“, догађај од пре само неколико дана; присуствовао је и Александар Вучић, кога не можете да поднесете, и каже – плате програмера од 850 до 2.500 евра. Нисам сигуран да је некеме испод части да ради посао за овај новац, напротив.

Но, иако ми, наравно, не причамо о томе и не тичу се ови амандмани предлога да неко добије држављанство Србије, не треба олако пропуштати идеју да можда неки нови људи буду уписани у српско држављанство, пре свега у интересу оних који су то малопре жучно критиковали. Њихов је интерес да се можда појави неко ко ће, можда грешком, за њих сутра гласати.

(Председавајући: Приводите крају, колега Орлићу.)

Људи који живе у Србији данас не гласају за њих одавно. Хвала лепо.

(Зоран Живковић: Реплика, поменуо ме је...)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ни у једном тренутку нисте споменути, колега Живковићу. И не знам шта вам значе те речи да будем мушко. Да ли ме то позивате да се побијем са вама, да ме бијете, да ли сам кукавица или шта?

(Зоран Живковић: Поменут сам директно, за разлику од њега.)

Иначе, колега Орлић је добио право на реплику зато што је два пута споменуто СНС и председник СНС-а у негативном контексту.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, мој колега пољопривредник, домаћи инвеститор, живи је доказ да власти у Србији нису подржавали само стране инвеститоре, подржали су и домаће. Он је живи доказ. То је био товни инвеститор, 525.000 евра.

Петсто двадесет и пет хиљада евра, плус три милиона динара. Толико је подстакнут тај домаћи инвеститор. Али, гле чуда, он узме тај капитал па оде на острва која се зову Девичанска острва (Британска) и региструје фирму *Vinemont Ventures*, Тортола, Рејтаун, Девичанска острва (Британска), регистарски број да не читам. Ми му дали паре да отвори нека радна места, он отишао на Девичанска острва и тамо основао фирму.

После тога је купио стан од 500.000 евра на Врачару. Из Ниша прешао у Београд. А виногради су били у Крчедину. Регистровано је на основу парцела пољопривредно газдинство из Меровине, као Крајковац, прави један галиматијас. Радници који су радили у винограду су остали неисплаћени. Новац је подељен између њега и Миодрага Костића. Значи,

једна трећина је ишла у „Емпресу“, његову фирму, друга трећина је ишла Миодрагу Костићу, такође великом инвеститору, коме је он помагао док је био премијер и министар унутрашњих послова, савезни.

Е сад, даме и господо народни посланици, шта можете да очекујете од такве врсте инвеститора, за који не знам да ли је домаћи или страни, углавном ради се о празном човеку пуном себе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Чланови 106. и 107. су повређени.

Члан 106 каже – говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес. Никаква лаж не може да буде оправдање за то што се говори о нечему што није претрес данас.

Никада – и то могу надлежни, ево позивам министра унутрашњих послова да то провери кроз надлежне службе и органе – нисам имао никакву фирму која је била регистрована ван територије државе Србије. Никада, ни у једном тренутку, од 1986. године, кад сам почео да се бавим приватним послом.

Свако ко је радио у било којој мојој фирми – било их је три-четири за ових 30 и нешто година – био је, наравно, исплаћен за свој посао, па то важи и за људе који су радили на винограду у Крчедину тамо 2007. или 2008. године и 2009. године и који су били запослени у фирми „Кућа вина Живковић“. Значи, не било каква сумњива „Асомакум“ варијанта, него поносно име поносног сувласника једне фирме. Та фирма је користила апсолутно законске услове за субвенције које су тада и сада, то добијају сви винари. Никаква подела пара није била, за разлику од претходника, чије неке блиске сараднице и дан данас носе наногице због тога што су биле у неком односу са њим.

Значи, то је око чл. 106, тема која је потпуно бесмислена.

Члан 107, који говори о достојанству Скупштине. Малопређашњи говорник и не само он својим присуством крше достојанство Народне скупштине...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Живковићу, не можете тако да се односите према народним посланицима и да ви одређујете да ли је њихово присуство кршење или није. О томе одлучују грађани на изборима.

У складу са чланом 103. ставом 8, пошто је било дошло до очигледне злоупотребе повреде Пословника, време које сте користили биће одузето од времена ваше посланичке групе.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић, по Пословнику.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Чланови 103, 108. и 109.

Мој колега пољопривредник је искористио повреду Пословника за реплику и при томе, наравно, изрекао низ неистина. Тиме је повредио Пословник, због чега је требало да му изрекнете мере. Сем члана 103, и члан 108. и 109 – прво упозорење, потом опомену.

Ја држим регистрациону пријаву, где је његов сувласник на Девичанским острвима био Милош Пудар, особа позната по шећерној афери. Такође, у овој фасцикли, а он је у својој повреди Пословника више пута изрекао неистину, имам сву документацију, коју могу да дам било коме на увид, да је оно што сам говорио тачно а оно што је он говорио нетачно и да је било подложно казнама из члана 108. и 109.

Из његове фирме „Емпреса“ нестало је 138.000 флаша вина. Утаја пореза је била 17 милиона. Али још нешто да вам кажем, из његове фирме нису само никли станови на Врачару, једна од запослених је отишла за секретара у Тужилаштво за ратне злочине, са искуством у производњи грожђа и вина, без правосудног испита. То је та њихова чувена држава, то су те њихове чувене инвестиције.

Ви сте, господине председавајући, с обзиром на то да имам целокупну документацију, били у обавези макар да га упозорите да не користи повреду Пословника за реплику. Будући да сте му одузели то време, не тражим и не инсистирам на томе да се о овоме гласа и да му изрекнете неку меру, јер он је себе већ казнио. Где он дође, ту трава не расте и због њега су у оно изборно вече, уместо шампањца који је припремио из своје винарије, у његовом штабу служили шећер и воду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Морам да кажем, само због јавности, да нисам рекао да је 14 миграната тражило држављанство, већ азил. Дакле, овде се ради о азилу; азилна процедура је потпуно раздвојена ствар, невезано за то.

С друге стране, морам да кажем да, када се разматра овај амандман, када се говори о подстицајима и о јачању економије Републике Србије, имали смо ситуацију да људи који данас примају плату нпр. у „Меити“, где је просечна плата, хиљаде људи раде у „Меити“ где је просечна плата 55.000 динара, ти људи су раније, већина њих, имали плату од нула динара. Људи који су у време тих власти били гурани на казане народне кухиње, где исто нису имали шта да добију јер ни ти казани нису били пуни, данас имају посао да живе достојанствено од свог рада.

Да ли су те плате идеалне? Нису, али су боље од нуле, боље су од казана где вам неко удељује нешто што нисте могли да зарадите јер вам нико није пружио прилику да радите у својој земљи. Када сте губили радна места, када су ти људи остајали без будућности, када су реално највише и одлазили

из земље, тада им се нико није обраћао нити је било кога било брига за њихову будућност.

Некада неки посланици кажу – ево, министар се домунђава са службама; немојте да им верујте, они ће све да лажу. А онда у другом наступу каже – проверите са министром унутрашњих послова, нек нам да информацију да ли сам ја радио ово или оно. Онда службе Министарства лажу или не лажу? Али не можете их користити, јер ови људи су службеници Министарства који годинама предано раде на безбедности Републике Србије и нећу да дозволим да их било ко вређа а да ја не реагујем. Ови људи су озбиљни професионалци који годинама раде у служби и интересу Републике Србије и молим вас да такву врсту поштовања сви покажу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Колега Кнежевићу, изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, област кретања и боравка странаца на територији Републике Србије неопходно је уредити на начин да се обезбеди, пре свега, највиши ниво поштовања људских права али истовремено да се обезбеди и највећи степен безбедности и правне сигурности како грађана Републике Србије тако и страних држављана који улазе, бораве и инвестирају у нашу земљу.

Применом постојећих одредби Закона о странцима уочени су одређени проблеми и правне празнине које је неопходно отклонити доношењем новог правног акта који на свеобухватан начин регулише област кретања и боравка странаца са својим пословањем који желе да подстакну економски развој Републике Србије.

Дакле, прецизнијим дефинисањем права и обавеза страних држављана који улазе, бораве и крећу се на територији Републике Србије новим законом о странцима треба да се превазиђу проблеми који су уочени током примене тренутно важећег закона. Оно што је основна суштина је да инвеститори иду тамо где је, пре свега, безбедно. Србија је безбедна земља, Србија је земља владавине права и зато оволики број инвеститора, оних који сада инвестирају и који треба да дођу у земљу.

То што неки дођу у подне у Парламент и после кафе и три дупла вињака држе небулозна предавања овде, није вредно коментара.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Колега Атлагићу, изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче Народне скупштине Републике Србије, овде сам овим амандманом желео на неки начин

дефинисати странца-инвеститора који својим укупним ангажманом утиче на дуално образовање.

Морам да кажем да су против увођења дуалног образовања биле све опозиционе политичке странке у овом високом дому, иако је дуално образовање највећи педагошки савремени тренд и, могао бих рећи, педагошко достигнуће у свету. Са дуалним образовањем добијамо сви, добија инвеститор, добија држава и добија власник.

На крају, дозволите да кажем да МУП заиста може бити задовољан у 2017. години, јер је у неколико елемената постигао највећи успех у последњих десет година. Због краткоће времена нећу то да образлажем, даћу само два податка, због грађана Србије. У 2017. години МУП је запленио 4,1 тону наркотика, што је најбољи резултат у последњих десет година. Је ли тако, господо из опозиционих странака? Други податак, МУП је смањио број кривичних дела на 91.283, што је најмањи број кривичних дела у последњих десет година. Је ли тако, господо из опозиционих клубова?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе и министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, свакако су значајне ове законске регулативе и уопште МУП у амбијенту за стране инвестиције, посебно што у данашње време најситнији детаљи одлуче код неког инвеститора на коју ће страну; нисмо једини који се боримо за стране инвестиције, много их је дошло у Србију захваљујући неким најситнијим детаљима, а можда се неки од њих крију баш у овим законским регулативама.

Причали смо о фирмама које послују у Србији. Треба напоменути да је средином прошле године у Србији било активно 10.576 градилишта, од којих је 1.111 било у Београду, Новом Саду 723, у Нишу 301, у Суботици 244, у Крагујевцу 213. И ту је присутно пуно страних инвеститора и радника из других држава.

Када као аргумент имате само увреде и када вам као аргумент само остану личне увреде на рачун председника Александара Вучића, његових сарадника, када вам једини аргумент, рецимо, на рад градоначелника Синише Малог остане чињеница да на рачун његовог презимена могу направити неки виц који је само њима смешан, онда је ствар јасна. Наш народ каже – од мирне савести нема мекшег јастука. Они нека остану са својим таблоидима, а испред нас стоји табла са натписом да смо на правом путу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч?

Колега Јокићу, изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре, за мене је ово техничко питање, под један, а под два, импликација свега онога о чему смо говорили у претходним амандманима, односно у претходним члановима.

Зашто је ово техничко питање? Зато што се у члану 3, ставовима од 1 до 29, дефинишу изрази и појмови који су употребљени у овом закону. То је нормално и саставни део сваког закона.

У ставу 1. дефинисан је појам, односно израз „странац“. Сматрам да је, поред тог израза, који је дефинисан овде и објашњен, много добро и много потребно, на основу свега онога о чему смо ми говорили и што је битно за нашу земљу, дефинисати и појам „странац-инвеститор“. Зашто? Да би се направила разлика, јер та разлика је врло битна и о тој разлици смо ми све време говорили у претходном дану и говорићемо у будућим амандманима. Зато сматрам да је овај амандман неопходан због тога што би онда овај закон био комплетан.

Сада бих нешто да кажем о платама. Тачно је то да су почетне плате мале, али сви они наши радници који раде у страним предузећима, ако покажу довољан фонд знања и ако се истакну, врло брзо постају шефови. Тачно је да су те плате у старту мале, али су за добре раднике, за стручне раднике много веће, чак дупло веће. Дуалним образовањем, о чему је говорио мој колега, број тих радника ће сваког дана бити све већи.

Господо, образовање је уништено 2000. године. У образовање су, уместо педагога, ушли психолози. Уместо да надзор врше стручни људи, на часове математике, на часове економске групе предмета, ја сам био директор, долазили су почетници, чланови одређених политичких партија који су завршили не знам које факултете, приватне итд. да врше надзор. Замислите да се врши надзор кад се не познаје садржај него се само посматра облик; о томе бих могао много тога да говорим.

Значи, залажем се и мислим да је из техничких разлога неопходно да се овај амандман мој усвоји. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јоловићу, изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, како се целокупни предлог закона односи на странце, преко је потребно дефинисати сам појам странца-инвеститора на

који се одредбе овог закона односе. Разлог подношења овог амандмана је управо дефинисање појма странац-инвеститор.

На чистом примеру града Новог Пазара, у процесу реадмисије који је био актуелан у протеклих неколико година велики број људи из земаља Западне Европе вратио се у Нови Пазар са статусом странца. Наравно, Република Србија је у различитим пројектима и програмима помогла интегрисање и ове групације у свакодневни живот.

Са планирањем доласка инвеститора потребно је одвојити појам странца-инвеститора и дефинисати појам странца-инвеститора. Усвајањем овог амандмана уско ће се одредити и која су то лица која нису држављани Републике Србије а имају намеру да својим производним активностима унапреде економски развој наше земље и допринесу просперитету привреде, који је већ и те како уочен. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите, колега.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министре, неколико пута у расправи сте јуче и данас рекли да је у Србији код страних инвеститора запослено 170.000 људи. Поновили сте, 170.000 породица данас у Србији живи боље него пре 2012. године. То је један цео град Крагујевац. За четири године Влада у којој сте ви били члан, на челу са председником Владе Александром Вучићем, чија је улога неспорно кључна, и ви у Влади, наравно и ми у Скупштини помало смо допринели да Србија данас изгледа потпуно другачије.

Када доносимо законе у Парламенту, када ја данас предлажем на закон о странцима амандман на члан 3. где кажем да страни инвеститор... У ствари, разумем да Влада можда и не жели да прихвати мој амандман, али је то једна порука захвалности и нас народних посланика из Скупштине да када неко дође и запосли њих колико, 170.000 људи, један Крагујевац, најмање што Србија њима може да каже је једно велико хвала.

Захваљујући њима, наравно и домаћим инвеститорима, Србија данас изгледа потпуно другачије. Када погледате не само број запослених већ и раст БДП-а, када погледате стопу инфлације, то је оно за шта је СНС 2012. године добила подршку грађана Србије а 2018. године на изборима у Београду то само још више потврдила.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, као народни посланик и председник Народне сељачке странке, морам да изведем једно поређење. Само у Војводини имамо обрадивог пољопривредног земљишта 1.680.000 хектара. Холандија има исто толико, али далеко мањег квалитета. Холандија у овом тренутку извози 79 милијарди евра пољопривредних и прехранбених производа, Србија 3,2. Суфицит нам је 1,6. Данска, која има нешто мање пољопривредног земљишта него Србија, извози 23 милијарде. Ми морамо нешто научити од њих.

Перспектива ЕУ је, како они кажу, у наредном периоду мало мешовито пољопривредно газдинство. Многи од Срба, пореклом Срба, немају наше држављанство. Зато ови амандмани имају смисла. Можда неко од њих из административних разлога не може тренутно да прими наше држављанство, а можда би се бавио прерадом и малом пољопривредном производњом. Можда би то урадили Руси. Ево, министар зна.

У моје село, Нове Карловце, које има 3.200 становника, доселило се неколико руских породица. Добијали се привремени боравак, сад су добили стални боравак неки од њих. Једна се породица, која има седморо деце, на малом пољопривредном газдинству бави пољопривредном производњом и малом прерадом, и од тога живи и задовољна је.

Не разумем колеге из опозиције зашто су толико против да се на такав начин сузбије сиромаштво. Лако бисмо ми нахранили гладне и сиромашне, али не можемо да нахранимо оне њихове инвеститоре, који су увек гладни и алави. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела Ивана Стојиљковић.

Колегинице Стојиљковић, изволите.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Амандманом предлажем да се у члану 3. дода – странац-инвеститор је лице које нема држављанство Републике Србије и које својим пословањем подстиче економски развој и окончање сиромаштва.

Стране инвестиције су дефинитивно показатељ економског раста у једној земљи, привредне и пословне стабилности. Србија је само у претходној години привукла око 2,6 милијарде директних страних улагања и то је било више него све остале земље заједно у региону. Директна корист од овога је што овај новац улази у буџет, а индиректна корист је та што странац запошљава, плаћа порез у нашој земљи и, наравно, инвестира.

Снажан раст инвестиција је резултат два фактора. Један је јачање економије у Европи, а други је за нас веома значајан, а то је напор Владе Републике Србије и свих министарстава на јачању промотивних активности, реформе пословног амбијента и, наравно, инвестиционих пакета. Србија

тренутно преговара око 54 инвестициона пројекта вредна 2,5 милијарде, које би требало да донесу Србији око 29.000 радних места. Пројекти који су веома близу тога су две компаније, и то високо-технолошке компаније из Немачке; свака од њих требало би да запосли око 1.000 радника у Србији. Наравно, ту је још и велики број нових инвестиција.

Дакле, Србија је једина земља која је, поред фискалне консолидације, успела да ојача своју економију, да повећа запосленост и да претходну буџетску годину заврши у суфициту, као и све наредне, наравно, буџетске године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Томић и Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Влаховић, изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Уважени министре, јављам се по амандману па ћу бити мало опширнија ради грађана Србије.

Посланици опозиције су јуче причали да ми посланици владајуће коалиције подносимо бесмислене амандмане и да ћемо их повући.

Поштовани грађани и грађанке Србије, колегиница Томић и ја смо поднеле амандмане на Закон о буџету и нисмо их повукле већ се о њима гласало. Поднеле смо сада амандмане на Предлог закона о странцима у вези с Агендом 2030 и циљевима одрживог развоја.

Спровођење Агенде 2030 коју је наша Влада потписала је битна првенствено због наших грађана, њиховог бољег живота, па тек због испуњавања услова ради приступања ЕУ.

Агенда 2030 има 17 циљева. Набројаћу их таксативно: свет без сиромаштва, свет без глади, добро здравље, квалитетно образовање, родна равноправност, чиста вода и санитарни услови, доступна и обновљива енергија, достојанствен рад и економски раст, индустрија, иновација, инфраструктура, смањење неједнакости, одрживи градови и заједнице, одговорна потрошња и производња, акција на климу, живот под водом, живот на земљи, мир, правда и снажне институције, партнерством до циља.

Поднели смо амандмане на Предлог закона о странцима и зато смо причали о страним инвестицијама. Понављам да смо Законом о улагањима изједначили стране и домаће инвеститоре, сви имају исто право и нико није фаворизован. Боримо се за сваку инвестицију, за сваког инвеститора, било да је страни или домаћи.

Погледајте на сајтовима Министарства пољопривреде, Развојне банке Србије, Фонда за развој, Секретаријата за привреду града Београда, Националне службе за запошљавање, свуда се нуде субвенције за домаће предузетнике. Не фаворизујемо, понављам још једном, стране инвеститоре. Наравно да напољу има више новца, јер је наш народ осиромашен због политике претходне власти. Влада Републике Србије и наш председник Александар Вучић успешно лече последице такве власти. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, с обзиром на то да нам страни инвеститори улажу у отварање нових радних места, у отварање нових производних погона, а самим тим утичу на смањење незапослености, сматрам да би у закону о странцима у члану 3. требало да се нађе једна одредба која се односи на дефинисање појма странац-инвеститор.

Велика пажња посвећена је управо развоју и подизању привреде и стварању услова за нова запошљавања. Чињеница је да је Србија постала много атрактивнија са много повољнијим привредним амбијентом и да је то оно што је препознато. На ову чињеницу је утицала постигнута и политичка и финансијска стабилност и томе су допринели и досадашњи напори Владе Републике Србије и свих министарстава и нашег председника Александра Вучића. Смањен је дефицит, он је заправо претворен у буџетски вишак и Србија је сада једна стабилна и уравнотежена држава. Јачањем макроекономске ситуације у земљи повећана је отпорност и на евентуално негативне утицаје и сигурно је да су резултати који су постигнути у Републици Србији свуда препознати, цењени, подржани и похваљени.

Све ове мере утичу на то да се инвеститори опредељују да у великој мери улажу у нашу земљу, да отварају нова радна места; подстицај за то им је управо постигнута финансијска стабилност. Увелико се ради на усклађивању српског законодавства са ЕУ, али и на спровођењу реформи. Такође, пуно је урађено на пољу борбе против криминала и корупције. Све су то услови који су били неопходни да се припреме да би уопште до инвестирања дошло. Србија је побољшала свој привредни амбијент и остварила услове за нова запошљавања и смањење незапослености. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Господине министре, даме и господа народни посланици, нећу дуго. Просто, ево, расправа траје неколико дана и ствари су савршено јасне. Грађани нас прате, грађани поред ТВ преноса, поред овог што слушају од припадника распале, пропале, како год, нису више ни за комби опозицију, практично и не постоје, од њих знају шта су доживели. Оних –3% раста, који су за њих били огромни, сјајни, фантастични, шанса за развој Србије, то је била само шанса за развој њих и њихових приватних интереса. Данас се развијају и иду напред интереси грађана Републике Србије. То је оно што је нама важно, да грађани живе боље, не ми који се бавимо политиком. Зато данас Србија има близу 3% раста.

Имали смо прилику да видимо како је то изгледало тада када су они говорили о инвестицијама, европским интеграцијама, тобож развоју и напретку Србије. Тада је Србија толико напредовала да је било 25% незапослених у Србији, данас је 12%. Ето, ја се слажем, у то време је било савршено и сви су супер живели, али је било дупло више незапослених него данас. Такође, толико су сјајно радили да је 500.000 људи остало без посла. Мерило се у свакој секунди, једно изгубљено радно место по секунди смо губили. Данас добијамо радна места, 170.000 нових радних места у претходне четири године. Преко 60 нових фабрика, и ту нису, како неки кажу, плате на 20.000 динара; плате су, ево, чули смо и јуче и данас, 55.000 динара, 1.000 или 2.000 евра, зависно од тога у којој и каквој компанији грађани раде.

Наравно, да би све то тако било, било је неопходно да МУП, један од кључних фактора у политици, уради оне послове које је урадило у борби против корупције и криминала и у том смислу дајем снажну подршку др Небојши Стефановићу и МУП да наставе тим путем да раде. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Ковачевић, изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, поштовани министре, као што је познато, економски развој је приоритет Владе Републике Србије. Доказ за то у пракси је и недавно отворени хотел „Хилтон“ у Београду, елитни хотел са пет звездица у самом срцу Београда, пети објекат ове врсте у нашој престоници. Менаџмент „Хилтона“ сматра да

је Србија веома важна дестинација за њих. Сасвим логично с обзиром на то да је прошле године Београд посетило преко милион страних туриста и да је остварена зарада од 750 милиона евра.

Београд је постао врло атрактивна дестинација за странце. С растом броја туриста од 11,2%, који се бележи у јануару ове године у односу на јануар прошле године, имамо јасну слику да нам је Београд постао светски град. То поткрепљује и чињеница да су улагања у хотелску индустрију дугорочна, што значи да страни инвеститори имају чврста убеђења да ће у будућности раст бити још већи, поготово када се узму у обзир сви планирани развојни пројекти које ће Влада Републике Србије спровести у наредним годинама. Немојмо заборавити да долазак страних туриста у оваквом броју отвара могућност да наши мали предузетни, угоститељи отворе ресторане са националним кухињама, гостију којих има највише Израела, Кине, Турске итд.

Светски трговински ланци које је Влада привукла у Србију, попут Икее и Лидла, такође су параметар да је Србија поуздан економски партнер. Посебно је важно што ови трговински ланци равномерно запошљавају наше људе по читавој Србији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, другарице и другови, уважени министри са сарадницима, ми смо препознали потребу да се у одељку „Значење израза“, у члану 3, амандманом допуни овај члан, где се каже да је странац-инвеститор лице које нема држављанство Републике Србије и које својим пословањем подстиче економски развој и већу социјалну равноправност. Колеге су говориле о прагматичној потреби тога, значи животној. Ја ћу се задржати на ономе што је везано за правну струку и рећи ћу да је ово нужно, по мојој процени, везано за члан 67. став 9. овог предлога и за члан 68. став 1. тачка 4.

Наиме, да не би било забуне око тога ко су странци-инвеститори а ко су станци у које могу спадати и мигранти, а с обзиром на то да је чланом 67. став 9. прописано да ближе услове за одобравање сталног настањења прописује министар надлежан за унутрашње послове и чланом 68. тачка 4. другом странцу који има одобрен привремени боравак ако то налажу разлози хуманости или то представља интерес за Републику Србију, јасно је да би

оваква одредница која говори о странцу-инвеститору омогућила да се у овим ситуацијама, управо јер је то интерес Републике Србије, ове процедуре још више олакшају и у бржој, лакшој, једноставнијој процедури оствари циљ, а то је да страни инвеститори дођу и уложе средства у Републику Србију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Кривокапић.

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге, поднео сам амандман на члан 3: „Странац-инвеститор је лице које нема држављанство Републике Србије и које својим пословањем подстиче економски развој неразвијених општина“.

Овим амандманом се дефинише појам странца-инвеститора који својим пословањем подстиче економски развој неразвијених општина. Битно је законом дефинисати појам странаца инвеститора имајући у виду да су инвестиције мотор привреде и економског развоја сваке земље управо због својих многобројних позитивних ефеката, од смањења незапослености до подизања продуктивности и побољшања животног стандарда пре свега у неразвијеним општинама.

Доста фактора фаворизује Србију у односу на земље из региона када говоримо о предностима за привлачење страних инвестиција, а са континуираним унапређењем пословног амбијента кроз доношење и примену овог и осталих закона свакако могу представљати добар темељ за све боље позиционирање Србије као инвестиционе дестинације у наредном периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Лакетић.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, заиста се питам како је могуће да они који су бесомучно улагали амандмане „брише се“ данас коментаришу смисленост амандмана које су уложили посланици СНС-а. Да ли може да се пореди празан папир с једне стране са свим оним суштинским реченицама које смо чули у току јучерашњег и данашњег излагања?

Али, говорићу о овом амандману. Пре свега, неопходно је да се овим амандманом јасно дефинише законски појам и терминологија странца-инвеститора. Из разлога што се први пут уводи тај термин странац-инвеститор, неопходно је на један брижљив начин, детаљнији начин управо дефинисати тај појам и шта тај термин подразумева.

Оно што је већ предложено јесте да се под овим термином подразумева било које лице које нема држављанство Републике Србије а које својим пословањем и радом подстиче развој и државе Србије и локалних самоуправа. Мислим да је термин адекватан, дефиниција је адекватна и управо на жељени начин дефинише инвеститора, односно странца који жели да уложи у нашу земљу.

Исто тако, овде сам у неким ранијим излагањима чуо коментар да су на тај начин искључени домаћи инвеститори. Оно што могу да кажем јесте да апсолутно демантујем све то из разлога што су инвеститори и домаћи и страни у овој земљи једнаки на апсолутно било који начин и законским актом нити се прејудицира примат, приоритет страних инвеститора нити домаћих, већ ако се уводи нешто као појам, као нови појам, неопходно је да постоји једна тачна и детаљна дефиниција свега. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Пешић.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, овим амандманом се доприноси да Србија за странце-инвеститоре буде место са повољним пословним окружењем. Србија свакако сваким даном све више и више јесте место са повољним пословним окружењем, а у прилог томе говоре километри ауто-пута који су изграђени, километри ауто-пута који се граде, 55 фабрика које су отворене широм Србије, 170.000 нових радних места у Србији.

Град Лесковац, из којег ја долазим и чије грађане представљам у овом високом дому, сертификован је од стране Националне алијансе за локални и економски развој као град са повољним пословним окружењем и ја сам имала част и привилегију да четири године будем координаторка тима за сертификацију града. Оно што са поносом могу да кажем јесте да је руководство града Лесковца направило такав привредни амбијент у коме постојећи привредници шире своје производне капацитете, али имамо и долазак нових инвеститора. Желим да напоменем да компанија „Аптив“ у

Зеленој зони у Лесковцу убрзано гради нову фабрику у којој ће посао добити 2.500 мојих суграђана.

Осим тога што страни инвеститори у Лесковцу шире своје производне капацитете, и домаћи инвеститори шире своје производне капацитете. Оно што је моја импресија приликом посете премијерке Ане Брнабић Лесковцу, компанији „Бане комерц“, која упошљава 250 радника, на питање премијерке шта је то што Влада Републике Србије може да уради како би овом привреднику изашла у сусрет да запосли што већи број радника, одговор власника компаније је био да је довољно то што је Србија обезбедила стабилан курс динара. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић. Реч има колегиница Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, Република Србија је стекла велику репутацију у међународној заједници јер се посветила људским правима. Стегла је велики степен демократије, а како? Управо 2014– 2016. године кроз нашу земљу је прошло више од милион миграната. Поправили смо имиџ Србије јер смо показали велики степен емпатије, достојанства, хуманости. То је један од услова за стране инвеститоре. Други је велика безбедност. Трећи – фискална политика и њене тешке мере, које су потпуно опоравиле привреду.

Оно што је најважније то је што наш председник, господин Александар Вучић, води једну мирољубиву политику. Има пријатеље и на Истоку и на Западу и сви ти инвеститори желе да улажу у Србији.

Треба напоменути да највећи проценат тих инвеститора баш улаже у нашој земљи, и то је отприлике око 40% што се тиче Западног Балкана. Дobar пример праксе је град Крушевац, који је до пре пар година био потпуно девастиран захваљујући милој нам опозицији а данас, 2016. године, склопљен је уговор. Године 2017. и 2018. је упуслено 400 радника са тенденцијом да 2018. буде хиљаду радника а 2022. године 2.500 радника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем.

Председавајући, морам да признам да сам починио један велики грех, а то је што сам се усудио да поднесем амандман и на члан 3. упркос

противљењу дежурних стручњака који седе прекопута мене, и надам се да ће ми опростити.

Ако имамо у виду све оно што је уочено током примене постојећег, дакле тренутно важећег закона, све оне проблеме које овај закон треба да превазиђе а што је врло прецизно дефинисано у анализи ефеката Закона о странцима, онда је јасно да се мора извршити прецизније дефинисање норми које се односе на три кључна сегмента. Дакле, у питању је улазак, боравак и кретање страних држављана у Србији. Ако узмемо у обзир и све друге објективне околности по питању миграција и то на европском плану, али је циљ Србије да се на адекватан начин хармонизује са законодавством ЕУ, у овом случају мислим на директиве ЕУ које се односе на област миграције, онда је јасно да је усвајање овог закона неопходно и ми сви овде имамо потпуни консензус по том питању.

Овде је важно истаћи и да се прецизније дефинишу и надлежности и послови органа државне управе Републике Србије који примењују овај закон. Дакле, све ово ће утицати на квалитет обављања послова у области како кретања тако и боравак странаца и страних држављана у нашој земљи, а самим тим и на већи степен безбедности и правне сигурности, како грађана Србије тако и страних држављана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председавајући.

Поштовани председавајући, господине министре, представници Министарства, даме и господо народни посланици, за привлачење страних инвестиција јако су важни добри закони и мислим да је МУП урадио један јако добар посао са овим законом о странцима и да ће он помоћи инвеститорима да лакше дођу у нашу земљу и инвестирају, а оно што мислим такође да је важно је оно што је урадила Влада Републике Србије у јануару, а то је што је донела један важан подзаконски акт за привлачење инвеститора, а то је Уредба о условима и начину привлачења директних инвестиција.

Овом уредбом је дефинисано да се средства могу доделити за инвестиционе пројекте у производном сектору код којих су оправдани трошкови улагања и износе најмање 100.000 евра и којима се обезбеђује

отварање најмање 10 радних места на неодређено време уколико су они у општинама разврстани у девастирана односно неразвијена подручја. Даље је прописано да, што је општина развијенија, потребна су већа улагања, па је тако услов за средства за најразвијеније општине отварање најмање 50 радних места и улагање од најмање 500.000 евра.

Износ субвенција по радним местима који се одобрава инвеститорима такође зависи од степена развијености општине у којој ће се инвестирати, па тако инвеститор може добити од 3.000 евра по радном месту, ако инвестира у најразвијеније општине, па до 7.000 хиљада евра по радном месту, ако инвестира у неразвијене односно девастиране општине.

Што се тиче оправданости ових субвенција инвеститора, према анализи коју је урадила Светска банка за интерне потребе Министарства привреде, у којој је посматрано 30 пројеката за период од октобра 2015. до јануара 2017. године, компаније су донеле инвестиције вредне 340 милиона евра, а запослиле су 21.276 радника. Нето плате се крећу од 504 евра у „ЕСР Технику“ до 183 евра у „Астер текстилу“. Држава је ових 30 компанија подстакла са укупно 125,4 милиона евра, што је око 5.898 евра по радном месту у просеку.

Анализом пословања дошло се до закључка да је укупан износ очекиваних јавних прихода 512 милиона евра, односно да је укупан износ очекиваних прихода државе 4,08 пута већи од одобреног износа субвенција. Такође, анализа је показала да очекивано време за поврат субвенција кроз јавне приходе износи 14,07 месеци. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегиница Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани господине министре са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, поднела сам амандман којим се дефинише појам странца-инвеститора.

Наиме, сврха подношења овог амандмана, али и свих осталих амандмана које сам предложила, огледа се у потреби да се комплементарно дефинишу процесна правила у поступку одлучивања о правима и обавезама странаца, чиме се уједно штите и основни постулати и законитости, а самим тим и тржишна права свих учесника унутар система националне економије и устаљеног тржишног поретка Републике Србије.

Хтела бих да кажем да је предложени закон о странцима квалитетно и концизно дефинисао сва поља деловања у правцу уклањања претходних празнина и опасности по апстрактно тумачење одређених ставки, тако да у вези с тим амандман који сам поднела и сви остали које сам поднела на овај текст предлога закона немају за циљ довођење у питање правно техничке природе истих, већ по својој природи представљају комплементарну компоненту појединих чланова и ставова унутар истих.

Што се тиче града Ниша, морам и то да кажем, доласком Српске напредне странке на власт у граду је почело да се ради, драги грађани. Рад локалне самоуправе се одвија у четири правца, а то је подршка улагањима, индустријске и комерцијалне инвестиције, стратешко планирање развоја града, пројекти са екстерним финансирањем, са и без учешћа Града Ниша, и унапређење пословног окружења, а о томе ћу детаљније говорити следећом приликом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Дејан Николић.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, нећу рећи да овај амандман госпође Мрдаковић Тодоровић, као и остали амандмани других колега из владајуће већине немају своју сврху или да нису сврсисходни. Заправо, за мене је та сврха упитна. И не постоји тај политички оквир који може мене да натера да не гласам за амандман који може да донесе економски просперитет, развој образовања, пољопривреде, правосуђа итд., али се бојим да ће ми то колеге из владајуће странке онемогућити. Они неће доћи на дневни ред да се ја изјасним о њима.

Заправо је упитна сврсисходност тим пре што Влада каже да су ови амандмани ирелевантни и да је овај амандман колегинице Мрдаковић Тодоровић ирелевантан за материју коју овај закон објашњава и данас доноси на дневни ред.

И онда се доводи у питање сврха ових амандмана. Ја знам која је сврха – заправо да онемогућите да ми, ево ја, или моје колеге, разговарамо са министром у једној фер, парламентарној дебати о овом закону. Па немојте ви да кривите посланике опозиције што можда данас нису присутни на седници. Ко жели да слуша литерарне радове посланика владајуће већине? Нико. То је ствар о којој треба да разговара можда Колегијум Народне скупштине. Ако се овакве ствари наставе и на следећој седници, и на следећој седници, просто се доводи у питање учествовање на оваквим седницама, опозиције и моје лично. Дакле, о томе хоћу да говорим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има министар Небојша Стефановић.

Изволите, др Стефановићу.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Као овлашћени представник Владе желим да објасним шта је став Владе поводом ових амандмана.

Дакле, Влада не каже да ови амандмани немају смисла. Влада каже следеће – ми имамо сет различитих закона који регулишу право страних инвеститора и начине како они могу да побољшају инвестиције у овој земљи. И ми зато кажемо да смо потпуно сагласни са суштином ових амандмана, и то кажем као овлашћени представник Владе, само што сматрамо да семантички или на неким различитим местима можемо да другачије формулишемо, односно да кроз различите друге законе, њиховом парцијалном употребом, добијамо ову целину. И због тога се Влада није сагласила, односно није прихватила ове амандмане народних посланика. Суштина да, али на различитим местима, у различитим законима, на различите начине.

И то је нешто због чега смо ми и ушли у расправу са једним бројем народних посланика, да објаснимо шта је позиција Владе. Дакле, ни у једном тренутку Влада није рекла да ови амандмани нису добри, нити да чине нешто лоше. Мислимо да чине једну целину која може на другачији начин да се формулише и ми управо због другачије формулације и кроз различите законе, не само кроз овај закон већ кроз различите друге законе који дефинишу положај и улогу страних инвеститора у нашој земљи, нисмо прихватили амандмане. Јер чуо сам овде да испада да Влада мисли све најгоре о овим амандманима. То није тачно.

Хтео сам само ово да појасним, због грађана Србије који гледају, а наравно, Народна скупштина је финални судија шта прихвата а шта не и Влада то мора да поштује.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Стефановићу.

(Дејан Николић: Реплика.)

Може по амандману, пошто је министар само одговорио.

(Дејан Николић: Може.)

Изволите.

Реч има колега Николић.

ДЕЈАН НИКОЛИЋ: Поставља се питање шта заправо одређује суштину ако ви кажете да је суштина ових амандмана добра. Одређује га садржај. А ви за садржај кажете, дословно, реч коју сте ви написали у објашњењу, да овај амандман није релевантан за материју коју уређује овај закон. Дакле, ви сад кажете да садржина није релевантна, али је она суштина. Суштина је ирелевантна, ово што сте заправо и написали.

Нисам ја рекао да су ови амандмани бесмислени, они имају свој смисао, али је тај смисао упитан. И смисао ових амандмана је, заправо, да ми

не разговарамо са вама у једној коректној парламентарној дебати о суштини закона. Ми имамо амандмане који имају своју суштину. И нисте их одбацили јер је њихова суштина ирелевантна него зато што из одређених, можда политичких, можда суштинских ствари, желите другачији концепт да направите од овог закона.

Ми желимо тако да разговарамо као у начелној дебати. Та је дебата, кратка, јер је трајала не знам колико кратко, неколико сати, била врло парламентарна. Ми смо вас питали, ви сте одговарали. То је суштина овог дома. Није суштина да слушамо три дана похвале о томе шта Влада ради. То је легитимно, али то не може да буде суштина. Као што је суштина ирелевантна, то сте ви рекли, а ја потврђујем, јер јесте ирелевантна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите, др Стефановићу.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Ево, прочитаћу вам, ради истине, шта пише у образложењу: Влада не прихвата овај амандман из разлога што се овим законом уређују права и обавезе странаца у Србији, а одредница да ли је неки страни држављанин инвеститор или не није релевантна за нормирање материје овог закона.

Дакле, у овом конкретном случају Влада само каже да део амандмана који нормира да ли је носилац неког права ко је страни држављанин, да ли је он инвеститор или не, није у овом закону релевантан за његово нормирање, јер Влада не види нормирање закона на такав начин. Ми то видимо као важно можда у закону о инвестицијама; што не значи да је овај садржај лош, само не у овом закону. То мисли Влада.

Опет кажем, закон не доноси Влада, закон доноси Народна скупштина. Народна скупштина, ако одлучи да кроз овај закон то нормира, то ће постати обавеза за све да га поштују и од тог тренутка ће се нормирати кроз тај закон. Моје је само било да у име Владе кажем да ми мислимо да се то може нормирати кроз неки други закон, што не значи да Народна скупштина то мора да прихвати. И то не значи да је садржај тога лош, само ми мислимо да треба да стоји на другом месту, то је све.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Стефановићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, ја сам поднео један амандман, како то кажу моје колеге из ДОС-а, тако ћу да их називам, који је ирелевантан, само немам више са ким да водим полемику. Очигледно да остаци ДОС-а побегоше из ове скупштине, нема никог од њих. А кажу да хоће да воде дијалог са неким. Па ваљда ће прво са својим колегама

посланицима. Наслушао сам се ових пар дана њихових жалопојки око тога како њих неко спречава да говоре. Нико их не спречава, само у оквиру оног времена које им припада. Они хоће да нас спрече да говоримо. Они хоће да нас спрече да учествујемо у дебатама.

Сврха подношења амандмана јесте или да се поправи текст или да се пошаље политичка порука. Ја не могу да схватим да моје колеге посланици нису нешто научили у ових протеклих четири или пет година, а то је да – на првом месту, јесу изгубили 2012. изборе, али имали смо изборе и 2014. године, имали смо и 2016. и ванредне парламентарне изборе и локалне изборе, имали смо 2017. председничке изборе, имали смо 2018. године локалне изборе у Београду; нису ништа научили из својих грешака – да њихово појављивање и њихово учешће у дебатама у Народној скупштини Републике Србије не даје њима већи број гласова него, напротив, мање.

Тако да је и сврха, једна од сврха нашег подношења амандмана да науче колеге из ДОС-а нешто из свог рада, да виде да њихова политика, која је била у ствари хајка на Александра Вучића и СНС, њих полако избацује из политичког живота Републике Србије. Не баве се својим програмима, не баве се својим радом, баве се нама и хоће да нас ућуткају, да нам забране да причамо о резултатима који су у Србији.

Лично сматрам да бивши ДОС у некој можда мало мањој или мало већој мери треба да остане овде у Народној скупштини Републике Србије као опомена, и нама који сада подржавамо владе и неким будућима који ће да владају Србијом, како пролазе политичке странке и политичари који се када врше власт отуђе од грађана и мисле само на себе.

И због тога, господине министре, ево, и потпредседник сте Владе, можда би нека имена требало да ставимо у амандмане Устава, да њихов мандат буде загарантован, јер ће бити јако досадно овде без њих у Народној скупштини, а можда би требало и да размислимо о томе да смањимо цензус, не знам, за њих из странке које су подржавале ДОС на један, један и по, два процента. Не знам, ваљда ће им то бити довољно да уђу у Парламент.

Има ту још један проблем који бисмо решили. Замислите да после неких наредних избора у српски парламент уђу две листе које су биле на једној истој линији пре избора. То нас полако али сигурно води у једнопартијски систем и били бисмо јединствена земља у Европи са једнопартијским системом, али не заслугом странке која врши власт него заслугом ДОС-а, који је неспособан да освоји 5% гласова. И да не подносимо ове амандмане, чак и природан праг од 14.000 гласова они би могли да пребаце само с мотком у скоку увис.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Изволите, колега Палалићу.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Господине министре, одлична и правремена вам је била реакција када сте заштитили службенике МУП од напада који је дошао од представника опозиције. У ствари, таквом реакцијом ви сте заштитили државу, реаговали сте да заштитите државу, јер тешко да можемо замислити и озбиљнији прилив страних инвестиција и озбиљнију стабилност уколико немамо поштовања према држави. Управо они који су државу посматрали као плен, који су јавни сектор посматрали као плен, тако су и реаговали када су се усудили да нападну службенике МУП-а.

Али, генерално, промењен однос према државној управи и уопште према институцијама у Републици Србији – говорили смо о правосуђу а, наравно, врло важну улогу у стварању и креирању амбијента за привлачење страних инвестиција има државна управа – управо је допринео оваквом приливу и порасту страних инвестиција. Од јавне управе где се партијски запошљавало, где се доводио ко је год хтео, ко је извршавао искључиво задатке који су били постављани од стране тадашње власти кренуло се ка професионализацији, ка рационализацији и ка ефикасности.

Да тога нема и да нема функционисања државне управе и да нема закона које је донела Влада Републике Србије у претходном периоду, а који су стварали тај амбијент, подсетићу да су потпуно нови закони о општем управном поступку донети, да је донет нови Закон о управним споровима, да је формирана Национална академија за јавну управу, створили су тај амбијент, створили су институције, створили су поверење у државу и стварају и креирају новог јавног службеника који је услов и који је сигурно темељ онога што ће бити у перспективи подстицај за привлачење страних инвестиција. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић. Изволите, колега Бирманчевићу.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге посланици, поштовани потпредседнице Владе са колегама из МУП, поштовани грађани, закон о странцима, врло кратак наслов, али врло битан за Републику Србију. Значај странаца у овом тренутку, посебно у овом амандману који се односи на посебно наглашавање и одвајање странца као странца инвеститора, довољно говори о томе колико смо ми као Народна скупштина и народни посланици посвећени управо довођењу инвеститора.

Лично ја, наравно као и већина колега народних посланика, учествујем у разговорима и управо довођењу инвеститора у целу нашу Србију. Директно сам учествовао и са колегом народним послаником Матићем, са председником општине Илинчићем из Коцељеве у довођењу „Карина моде“

у Коцељеви, 300 радних места, 2015. отворено. Као резултат доброг пословања, у 2018. години управо исти инвеститор, у питању је Верди Емануел, потписао је уговор са државом о подстицају и отварању нових 130 радних места у општини Уб. У разговорима са председником општине и са његовим сарадницима обезбеђени су најбољи услови.

Оно што бих хтео да посебно нагласим и истакнем то је да сви разговори и са Емануелом Вердијем и са било којим другим страним инвеститором почињу од једне тачке, а то је управо Александар Вучић. Разговори се обаве са њим и када људи виде ко води ову Србију, на који начин ће се радити и да су им буквално отворена сва врата од било ког министарства до било ког у Влади и, наравно, до самог председника Републике, онда ти инвеститори странци знају са ким имају посла и знају да ће доћи у праву државу.

Оно што за крај само хоћу да кажем, то је да управо опозицију из Скупштине не избацује ни председник, ни председавајући, нити било ко од владајуће коалиције, избацују их грађани својим гласовима и својим избором на изборима. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бирманчевићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Изволите, колегинице Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици и поштовани грађани Србије, поднела сам амандман на члан 3, који дефинише појмове, јер сматрам да је јако важно уврстити појам „странац-инвеститор“.

Зашто то кажем? Зато што долазим из Крушевца, града који је до 2000. године био на високој позицији, на четвртом месту у старој Југославији, али је то досманлијско предузеће, жуто, лоповско предузеће, могу сасвим слободно да кажем, уништило мој град, велике гиганте попут „14. октобра“, „Трајала“, Хемијске индустрије „Жупа“, Хемијске индустрије „Мерима“, „Рубина“, Фабрике мазива и да не набрајам остале. Уништили су, ставили катанце, ти који се данас стиде да седе овде и слушају када ми са ове стране говоримо о успесима ове Владе.

На срећу, грађани су нам 2012. године указали поверење и препознали снагу Александра Вучића и осталих челника СНС. Морам да нагласим и то да је мој суграђанин господин Братислав Гашић много тога урадио за Крушевац, наравно уз велику подршку господина Вучића. Вратили су Крушевцу сјај и у овом билтену који смо објавили пре две године су успеси и њихове заслуге за лепши изглед мог града.

Слободно колеге могу да дођу и да погледају све то, а могу и да се прошетају 200км одавде и виде на шта личи град који је сада са СНС на челу а на шта је личио 2012. године, када је био потпуно девастирано, малтене, подручје на рубу пропасти. Зато грађани дају све већу и већу подршку СНС-у и у Крушевцу, са преко 65%. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Баришић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Реч има народни посланик Бојанић.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Господине потпредседнице, колегинице и колеге, као и свих мојих амандмана, циљ и овог амандмана је да овим законом оснажим напоре Владе Републике Србије ка економском и одрживом развоју Републике Србије, нормално уз Агенду 2030 и Протокол УН, где у једном од сегмената говоримо о достојанственом раду и економском расту.

Мислим да и овај амандман, као и сви амандмани које су поднеле моје уважене колеге, говори о нашој жељи да унапредимо и помогнемо Влади Републике Србије у раду.

Осврнуо бих се на коментаре колега с оне стране дуге, који нам не дозвољавају да и ми имамо право да искажемо своје мишљење и да уложимо амандмане на одређене законе. Они који су уложили 200 предлога на допуну дневног реда, 1.350 амандмана и говоре о томе да немају времена за рад је изговор. Не чуди ме, не чуди ме зато што са оне стране седе људи, поједини, извињавам се осталима, који ни Политикин забавник нису у детињству прочитали, а изгледа да су читали Алан Форд и да су им идоли били Сир Оливер и Суперхик. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бојанићу.

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић, заједно Вјерица Радета, Марина Ристић и Милорад Мирчић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Амандман је поднет на члан који регулише равноправност полова. Мени је жао што овде међу нама није наш цењени колега Зоран Красић па да вам он објасни детаљније, као врстан правник, шта је то равноправност у правом, буквалном смислу речи.

Оно што се надовезује на ову причу, образложење СРС је, када је у питању комплетан овај закон, објашњење које даје министар да Влада ипак разматра могућност да ове ваше добре амандмане угради у неке друге законе. Било би штета, стварно, испустити ту прилику да се овако нешто квалитетно угради у друге законе, поготову ова објашњења.

Али у вашим неодмереним објашњењима ви не водите рачуна о нечему што је веома, веома битно. Овај члан који ви образлажете да регулише општи појам, шта је то „странац“, заборавили сте да је у тој дискриминацији, када је у питању статус странца, део породице Александра Вучића по нашим законима странци. Као и моје. Што нисте водили рачуна да у својим образложењима дајете могућност тим људима који су Срби а живе у Федерацији да им се омогући лакше, да немају тај третман странаца? Говорим и о онима који су део породице Александра Вучића, као и моји што долазе да студирају у Србију – имају третман странаца јер живе у Федерацији.

То сте заборавили, а ревносно неки заборављају да спомену Александра Вучића. Добро је што постоји сукоб, позитиван, унутар СНС-а. Видим да критикујете ДОС, Весића, Сеницу Малог, само тако наставите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, мислим да сам, господине министре и уважени представници МУП-а, дужан да још једном укажем на једну заиста, рекао бих, контрадикцију која овде траје већ неколико дана, у овој нашој парламентарној расправи, а због које смо ми морали да поднесемо амандмане да се бришу чланови предложеног закона.

Наиме, ако ја добро схватам парламентарну демократску процедуру, господине министре, Влада у име владајуће већине предлаже одређене законе. Ви сте се консултовали са својим народним посланицима, са својим странкама и, када сте све то осмислили, изашли сте пред Скупштину и рекли сте – ово је тај најбољи могући закон.

Чему онда 350 амандмана ваших народних посланика, владајуће већине, који исправљају ваш закон? Нисте се консултовали, не причате између себе, у свађи сте? Који је ваш проблем? Дакле, због чега ви, народни посланици владајуће већине, исправљате Владин предлог закона са 340 амандмана? Да ли је лош предлог закона? Реците тако, господине министре. Нема везе што је господин министар, шта већ, у СНС, реците му – извините, господине министре, лош предлог закона, морали смо да предамо 350 амандмана да бисмо вам показали како се пише закон.

Ако је варијанта да Влада на сваки ваш амандман одговори одбијањем и каже – Влада не прихвата овај амандман из разлога што, једноставно, немате појма о материји овога закона, онда сте, господо народни посланици из владајуће већине, у проблему; ви онда, очито, негде грешите, не разумете се у процедуру подношења амандмана, не схватате закон, нисте се разумели са сопственом Владом. То је тај парадокс на који ми овде указујемо.

Можда све то радите да бисте опструирали рад Скупштине и угушили глас опозиције подношењем бесмислених амандмана. Пазите, мора нешто од тога бити. Значи, мој је само апел тај, веома коректан и веома поштен према јавности. Дакле, ако Влада ради добро свој посао, па што подносите 350 амандмана? Никада нико није са 350 амандмана мењао закон који предложи Влада, јер то говори о томе да Влада не ради добро. Ако Влада ради добро, има добре законске предлоге, онда ви не радите добро, јер је ваша Влада одбија све ваше амандмане.

Морам да поновим за јавност, Влада Републике Србије одбила је све амандмане које је предложила владајућа већина, СНС, у Народној скупштини Републике Србије и тиме послала јасну поруку – извините, народни посланици из власти немају појма. Немају појма.

Или, у реду је, признајте као Маријан Ристичевић, који је једини изашао и рекао отворено, да јавност може да чује – ми ово радимо намерно да бисмо узели све време у скупштинској расправи, да опозиција не би могла да говори, ми, једноставно, опструишемо рад Скупштине а признајемо да су ови амандмани бесмислени и да немају никаквог смисла.

Мој циљ је да, просто, рашчистимо ствар; немам никакав други циљ. Министар је ту, веома коректно, дошао, излаже причу око важног закона, споримо се око односа према мигрантској кризи, он тврди једно, ми тврдимо друго и то је права тема скупштинске расправе, коју ви опструишете бесмисленим амандманима. Министру не треба ваша помоћ. Мислим да је господин Небојша Стефановић могао да дође овде и да се са нама расправља потпуно компетентно и нормално, без помоћи ваших 40 амандмана на сваки члан којима ви не дозвољавате да опозиција говори више са министром.

Ту желим да поентирам. Ако ви, господине министре, имате добар закон и долазите са поносом у Народну скупштину и једва чекате да вам се ја обратим да бисте ми доказали колико је закон добар ...

(Председавајући: Хвала. Потрошили сте време, колега Обрадовићу.)

Не треба вам помоћ бесмислених амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Листа нам је пуна.

Колега Ристичевићу, молим вас да мало сачекате, будите стрпљиви.

Милимир Вујадиновић, повреда Пословника.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући. Просто, нисте смели да дозволите... Повређен је Пословник у члану 107.

Каже мој претходник, у ствари два претходна говорника, да се ништа не разумемо, да не знамо амандмане, да се не разумемо са Владом, да се не разумемо у процедуре. Разумемо се врло добро и у процедуре и у амандмане и добро се разумемо са Владом, али ми се понајбоље разумемо са народом. Показали су то избори прошле недеље. Очигледно се са народом најбоље разумемо, а мислим да је то у политичком животу Србије и најважније.

Колико се они разумеју са народом видели смо у последње две године, у последњих годину дана на двоје избора. Па негде на један-два посто се разумеју.

Разумемо се, наравно, и са људима у Федерацији, Републици Српској, када су у питању држављанства.

(Председавајући: Колега Вујадиновићу, молим вас да наставите даље са указивањем на повреду Пословника који сам ја начинио.)

Скренуо сам вам пажњу на члан 107, када је у питању достојанство Народне скупштине.

(Председавајући: У реду, али немојте да то сведете на реплику Милораду Мирчићу.)

Не можете оптужити народне посланике да се не разумеју у материју због које су у ствари изабрани, не можете их оптужити да се не разумеју са Владом, поготово не да се не разумеју са народом.

Да се не разумеју са народом они, то смо већ утврдили. Да се разумемо са својим народом, ако хоћете, који за нас, наравно, нису странци, и у Републици Српској и у Федерацији, и то смо показали. Чисто ради истине, ти људи, наравно, имају могућност за стицање држављанства Републике Србије по уговору о двојном држављанству, стотине хиљада њих је већ у међувремену постало држављанима Републике Србије...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам, већ улазите у реплику.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: ... Учествују на изборима, добијамо изборе и у Републици Српској, тако да је то веома важан податак за грађане Србије, како ове овде тако и оне преко Дрине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Маријан Ристичевић, право на реплику, поменут по имену.

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, нисам још чуо за ненамеран амандман. Наравно да сам намерно поднео амандман, без намере се они не могу ни поднети.

Тражим од вас, председавајући, да ми извучете статистику колико је од почетка овог сазива времена потрошила власт у наступима у Народној скупштини, колико времена је потрошила опозиција. Такође, од вас, господине председавајући, и од председништва Скупштине тражим и да се израчуна колико пута су се за реч јављали представници власти, странака које подржавају власт, а колико пута су се јавили представници опозиције, и да се то подели по посланику.

Тврдим одговорно, поднећу оставку ако није тачно, добићете податак да је опозиција имала по посланику далеко већи број јављања него што то имају партије које подржавају Владу.

Истина, рекао сам да ми је дојадило да десет сати седим овде као глинене голуб и слушавам нападе на Владу, на странке које подржавају Владу, и да стога поодавно подносим амандмане да могу да на одређен начин оне резултате које смо постигли представим грађанима. И рекао сам да сам те амандмане поднео да би грађани имали шта да чују, за разлику од њих, од којих ништа паметно не могу чути.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Молим надлежне скупштинске службе да господину Ристичевићу, нашем колеги, доставе све ове информације које је тражио и на које, наравно, има право.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите, др Стефановићу.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Драго ми је да сви ови закони спадају у ред закона који су достављени Народној скупштини после целокупне процедуре која је потребна за доношење једног закона, дакле након израде и консултације свих стручних служби, опсежне јавне расправе, наравно, мишљења које је Влада прибавила од свих министарстава која могу бити надлежна или заинтересована за материју која је регулисана у законским предлозима који су на вама и тиме је Влада испунила свој задатак, дакле утврдила предлог закона.

Не можемо ми да се договарамо са Скупштином, јер ако се договарамо са Скупштином, онда су седнице Скупштине бесмислене. Онда Скупштина уопште није потребна, онда треба да се договарамо са председником Скупштине и тиме смо завршили седницу.

Влада доставља предлог закона. Како ће закон изгледати на крају расправе, утврђује Народна скупштина. Народна скупштина може да измени закон, може да га не прихвати, може да га прихвати неизмењеног, може да

ради све оно што Пословник и закони предвиђају. Дакле, не може Влада да се договара са посланицима па је због тога овако или онако.

На крају крајева, више пута се овде дешавало да смо након расправе... Ја сам одбијао одређене предлоге амандмана, али смо након расправе са посланицима схватили да постоји разлог због чега бисмо могли да прихватимо те амандмане и ја сам у расправи прихватао те амандмане, па и опозиционих посланика, и тиме смо мењали онај првобитни наш закључак о одбијању тих амандмана.

Ова расправа није бесмислена, она може довести до промене закона. Исто тако, можда ме не убедите па ја не прихватим те амандмане. У сваком случају, важно ми је да се зна да ћемо наставити да помажемо и, наравно, грађанима, односно нашем народу који не живи на територији Републике Србије. То смо показали кроз инвестиције у школе, болнице, путеве, кроз конкретне инвестиције да помогнемо не само речима већ и оним делима која њима значе да њихов живот олакшамо. Наравно да смо им олакшали процедуру стицања двојног држављанства, све до тамо где законодавство тих земаља то подразумева. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Стефановићу.

Повреда Пословника.

Изволите, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, господине Маринковићу, заиста ме чуди да ви као човек који добро познаје овај пословник нисте досада реаговали. Повређена су два члана.

Најпре члан 106, који каже да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес. Ово што смо ми домалочас слушали са тим нема апсолутно никакве везе. Нама је овде министар објашњавао како је закон прошао широку расправу, како су се усаглашавали, како је пролазио више пута Владу, дошао овде итд. Ако је толико квалитетно обављена та расправа, како је могуће да и сами посланици који подржавају Владу поднесу 350 или 450 амандмана? Не ради се само о тим амандманима који су поднети да би били повучени, као што сви добро знамо, већ има и читав низ амандмана који су прихваћени.

Испаде извесна госпођа или госпођица Душица Спасојевић, како се већ зове, Стојковић, ево исправљају ме из моје посланичке групе, највећи експерт за ова питања. Већа је од ових у Влади, већа је од министра, већа је од свих осталих. Брдо њених амандмана је прихваћено.

Што се тиче тога колико расправа има утицаја, нема нимало. То сви добро знамо. Многе ствари су већ закуцане. И није квалитетна дискусија оно што може да промени, него је квалитетна дискусија потпуно стављена са

стране, а оно што може да промени коначан изглед закона је звонце. Звонце у току гласања ако зазвони, мења се; ако не зазвони, не мења се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: И још једна ствар. Пошто сте пустили, у складу са чланом 158...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, истекло вам је време, колега Шаровићу.

(Немања Шаровић: Члан 158 каже да министар има право да говори два минута, а говорио је два и по...)

Само да заврши реченицу, као и вас што сам пустио.

Имаћете поново прилику, као и увек.

Сматрам да нисам прекршио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

И када је у питању, ја морам да кажем, колегиница Душица Стојковић није извесна, већ наша уважена колегиница чланица Одбора за европске интеграције. Хвала.

Др Владимир Орлић има реч.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Право на реплику, је л' тако?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да, имате право на реплику. На помињање лидера странке и странке.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Било је више пута, али једна тура од два минута биће сасвим довољна.

Било је више помињања. Било је од стране оних који су питали на кога ми мислимо када критикујемо ДОС, а било је и од стране оних који четири минута потрошише да овде објасне да немају времена да нешто кажу. Не знам што нису та четири минута искористили да то кажу; биће да проблем није до времена него до садржаја.

Него, прво, логично, оно прво. Када критикујемо ДОС, даме и господо, па ваљда је то јасно, ми критикујемо бројне истакнуте појединце са те стране, између осталих и Ђилас Драгана, у чијим су управним и надзорним одборима седели они који су нас малочас то питали. Штета што нису искористили то седење тамо да прочитају мало Пословник; не би показивали ово незнање које показују.

А што се тиче оних других, који су рекли да ми не причамо између себе, да смо у проблему, да немамо појма и томе слично, хвала на бризи, одличну комуникацију имамо и са присутним министром и са осталим колегама из странке. И не, немамо никакав проблем типа проблем да нам оде пола политичког савета зато што смо имали непринципијелну коалицију на нивоу противприродног блуда. То се код нас не дешава.

Немамо проблем да међу тима који су отишли оде, рецимо, и нечији ментор, који је требало да га напусти одавно, али не због те непринципијелне коалиције противприродног блуда, него због, како каже, немања појма. Због немања појма. Да сам ја показао такав ниво незнања о Милошу Црњанском, ја бих очекивао да ме водећи стручњак за Милоша Црњанског не само напусти него да ме се јавно одрекне.

Када причамо о проблему, једини проблем који неки овде имају то је што изазивају реплике, не само зато што очекују одговоре од нас па прођу горе него што су се надали, него и што помињу Маријана Ристичевића а нису свесни да је био у сали. Како су прошли сада, тако пролазе сваки пут и онај ниво цензуса од 5%, у праву је господин Ристичевић, превисок им је. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Миљан Дамјановић, повреда Пословника.

Пријавите се поново, молим вас, да бих могао да вам дам реч.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Повредили сте члан 27. Пословника из разлога што дозвољавате господину Орлићу, ако могу уопште да кажем да је господин, да упорно вређа народне посланике и овде лицитира о знању народних посланика.

Прво је изнео велику неистину када каже да нападају ДОС. Српска напредна странка, Небојша Стефановић, министар унутрашњих послова је 2012. и 2014. године обећао хапшење Драгана Ђиласа, и није га ухапсио.

Такође ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Дамјановићу, само моменат, молим вас. Немојте да му реплицирате, требало је да се јавите за реплику.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Како? Ја не могу за реплику, ја сад управо објашњавам зашто, ја објашњавам да ви ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Вратите се на повреду Пословника.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Управо то. Тиме што ви нисте спречили, јер је он спомињао овде тзв. истакнуте чланове ДОС-а, који су управо у редовима министра Стефановића и господина Орлића, од Горана Весића, Синише Малог, Јелене Триван, Млађана Динкића, директора Паркинг сервиса како ли се већ зове, овде у посланичким клупама који седе, видим неке из Гроцке и из других општина и врло је онда нелагодно да не можемо да добијемо ми реч а да неко устане и само крене редом да ређа и говори ко је какав, ко је лопов, ко је криминалац.

Они који су хтели и добили поверење народа када су говорили да ће хапсити, никога нису ухапсили. Ниједног тајкуна. Ти тајкуни су у њиховим редовима. И тим тајкунским парама купују изборе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Морао сам, извињавам се стварно. Морао сам да вас прекинем зато што реплицирате и упорно улазите у дуел са колегом Орлићем и ...

(Миљан Дамјановић: Ја улазим у дуел?)

Наравно. Ја сам вас замолио да укажете на повреду Пословника коју сам урадио. Тако да вас молим да наставимо.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Да.)

Реч има др Небојша Стефановић, министар.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Користим право на реплику.

Дакле, у овој скупштини баш намерно користим, трудим се да говорим у оквирима закона који је пред нама и оквирима амандмана које су поднели народни посланици, зато што као некадашњи председник Народне скупштине имам велико поштовање према народним посланицима.

Пре свега, важно ми је да кажем да посао који обављам као министар унутрашњих послова, обављам у складу са законом. Оно што се дешава у нашој земљи када се неко хапси, ради се по закону, на захтев тужилаштва и у складу са доказима који су обезбеђени за тај процес. Све оне тајкуне попут Мирослава Мишковића, попут Богићевића, попут свих оних који су опљачкали и Развојну банку и који се сумњиче за озбиљан криминал и озбиљну штету, углавном нисам чуо да помиње било ко други сем нас који припадамо СНС-у.

Ми смо имали храбрости и да их поменемо и да их приведемо правди и да данас правосудни органи одлучују да ли су они криви или нису, али да разоткријемо све оно што је рађено на штету грађана Републике Србије. Мислим да је то оно што грађани Србије јако добро знају.

Нисмо ти који имамо контакте с криминалцима, нисмо ти који другујемо с њима, нисмо ти који смо на било који начин направили штету Републици Србији. Напротив, борили смо се да такве приведемо правди, да им запленимо имовину и томе у прилог говори, ако ништа, и 12 пресуда које имамо у 2017. години за прање новца. Мало која власт је могла тиме да се похвали, не само у Србији него у читавом региону. Озбиљан рад озбиљних људи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Стефановићу.

Јавио се Бошко Обрадовић.

Ви немате више времена, колега Обрадовићу.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Нисте поменути, нити је ваша политичка странка Српски покрет Двери поменута у говору, претпостављам Владимира Орлића, тако да...

(Бошко Обрадовић: Видите да знате на чији говор.)

Једино на његов сте могли да тражите реплику. Нисте могли на неког пре њега, једино је то параметар.

Хвала. Можемо да наставимо даље.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поред несумњиве важности домаћих инвеститора и домаћих привредника, у овој земљи у последњим годинама свакако су веома важни и страни инвеститори. Мислим да им стога и треба дати посебно место, како у другим тако и у овом закону који се односи на странце.

Ја сам тим амандманом хтео да додатно дефинишемо појам родне неутралности израза.

Колико су битни страни инвеститори, вероватно најбоље можемо говорити на примеру градова где они улажу. Суботица је један од тих градова; не може то само по себи да дође и не могу они сами по себи да буду носиоци развоја у некој средини без помоћи и председника државе и Владе, али, ако хоћете, на крају крајева, и без помоћи градоначелника истих тих локалних самоуправа.

Управо уз ту помоћ у Суботици смо 2017. године у септембру отворили предузеће „Каминада“, које је отворило погоне на три хиљаде метара квадратних, планирана инвестиција у наредних пет година је пет милиона евра и план је да у наредном периоду та иста „Каминада“ запосли око 120 људи из Суботице и околине.

Имајући у виду ове предности које долазе кроз овакве инвестиције, мислим да треба свим тим људима који су носиоци тих инвестиција указати посебно место, ако хоћете, и у српским законима. Управо, водећи се том идејом и предложио сам овај амандман у члану 4, са циљем да додатно дефинишемо ту родну неутралност израза. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујадиновићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Звонимир Ђокић има реч.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани господине министре, поштовани народни посланици, члан 4. Предлога закона о странцима говори о родној неутралности израза. С обзиром на то да сам ја у свом претходном амандману желео да се уведе израз

„странац-инвеститор“, сматрао сам, а залажући се за родну равноправност, као и СНС у целини, желео сам да и у овом члану амандманом уведемо још следеће – да се родна неутралност израза односи и на странца-инвеститора који својим пословањем подстиче економски развој и оснаживање система одбране. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђокићу.

Хоћете ли по амандману?

Реч има Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Заиста, господине Маринковићу, мислим да један овако епохалан амандман не заслужује да прође без додатног коментара. Без обзира на то што се подносилац амандмана скоро читав минут мучио да прочита то што је написао, ја ћу још једанпут, пре свега зарад оних који ово гледају код својих кућа, прочитати члан и амандман, односно, хајмо само амандман, да скратимо. Каже: „Родна неутралност израза односи се и на странца-инвеститора који својим пословањем подстиче економски развој и оснажење система одбране“.

Дакле, члан се већ односи на родну равноправност и то је дефинисано, а ово је нешто што је потпуно бесмислено, што тврди и Влада. Дајте, молим вас, како родна равноправност израза странац који инвестира и како тај странац који инвестира може оснаживати систем одбране? Дакле, све је ово потпуно бесмислено, чак и они којима су ови амандмани дати да их потпишу у овим данима који су претходили расправи нису могли ниједан аргумент, ниједан основан аргумент да смисле и да изађу и кажу – ево, ово треба због тога, тога и тога.

Полако, будите стрпљиви, господине Маринковићу, имам још 30 секунди.

Дакле, ово је ваше огледало. Можете ви рећи подноси опозиција амандмане, али то посао опозиције и јесте у развијеним парламентарним демократијама, за разлику од власти, чији није посао да на овај начин омета у дискусији посланике опозиције, да добацује. Ако сте већ толико јаки, ако сте већ толико мудри, ако су вам толико добри амандмани, можда да организујете једну емисију на РТС-у, али искључиво међу собом, па да онда и у ударном термину објасните грађанима Србије зашто је ово оволико битно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисам нервозан. Ви сте, штавише, имали времена да говорите још, тако да хвала на дискусији.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Реч има Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

Молим за мир у сали.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, како сам претходним амандманом на члан 3. предложила дефинисање појма „странац-инвеститор“, сада логичним следом ствари предлагем амандман на члан 4. који се односи на овај појам.

У току јавне расправе одржана је презентација најважнијих решења у Нацрту закона у Савету страних инвеститора. Овај савет похвално гледа на реформе Владе. Страни инвеститори желе добре услове за продуктивнију економију, али и ефикаснију примену прописа и брзо решавање спорова, што је, наравно, на терену правосуђа. Они желе одговарајуће пословно окружење, предвидљиво пословање и јасан законодавни оквир.

Управо због тога што смо ових дана могли да чујемо од посланика, нарочито ДС-а, да фаворизујемо стране инвестиције, рећи ћу који су то инвестициони пројекти за град Ниш. Дакле, укупна вредност инвестиција једних и других је око 225 милиона евра, број предвиђених нових радних места је већи од 12.000, а одобрени подстицаји у еврима износе више од 86 милиона. Грађани Ниша морају да чују, и то од својих представника у Народној скупштини, нарочито од посланика СНС, који овде износе успехе а све време трпе најгоре критике од опозиције. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Жарић Ковачевић.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, поштовани министре са сарадницима, мој амандман односи се на члан 4. Наравно, као од почетка, амандмани се односе на економске инвестиције и економско оснаживање посебно рањивих друштвених група.

Морам да кажем да је Предлогом закона о странцима предвиђена надлежност из заштите посебно рањивих група, а то су пре свега жртве породичног насиља, односно жртве партнерског насиља. За жртве породичног насиља или жртве од стране партера које нису у брачној заједници и те како је важно економско оснаживање.

Морам да нагласим да је први пут влада Александра Вучића предложила закон о спречавању насиља у породици и ова скупштина је тај закон усвојила 2016. године.

Такође морам да нагласим да је овим законом велики акценат на раду МУП-а. Наиме, полицијски службеници су прошли обуку, од марта до маја

преко 400 службеника прошло је обуку која се управо односила на препознавање и адекватно реаговање на проблем насиља у породици. Први пут полиција има инструмент којим жртве породичног закона може ургентно и хитно да заштити од злостављача изричући хитне мере заштите, а те хитне мере управо се односе на забрану приласка жртви од стране злостављача и забрану даљег узнемиравања жртве.

Такође морам да нагласим да полиција својом великом активношћу и радом у локалној заједници, у партнерству са грађанима, са цивилним сектором и те како превентивно реагује на овај проблем и адекватно може да препозна и реагује на последице породичног насиља. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Наташа Јовановић, повреда Пословника.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, пошто поред вас седи господин Смиљанић, који је одличан правник и могући будући генерални секретар Народне скупштине, требало је да вас упозори да укажете колегиници Миланки, заиста нема ничег личног, да је апсолутно немогуће да се на овакав начин образлаже овај предлог њеног амандмана и да је прекршен члан 162. Пословника, и то став 2. алинеја 3, као и 3. став.

Наиме, о чему се ради? Да је све ово извргавање руглу Народне скупштине, па чак изврговате руглу и министра Стефановића и његов предлог закона и све ове његове сараднике који су још пре ко зна колико месеци направили овај текст закона и упутили га Народној скупштини на разматрање говори управо и малопређашња дискусија, не само ваша, колегинице Миланка, него и Милимирова и Ђокићева и да не набрајам сад, а такви су углавном амандмани до краја.

Видите шта каже члан 162, који је прекршен? Мора да садржи решење које се предлаже. Али не може амандман на овај закон о странцима да садржи решење да ће сутра да буде 18 степени. Исто тако не може да садржи решење да ће странци да се баве заштитом жена од породичног насиља. Ово је просто невероватно шта ви радите.

Значи, ми ћемо даље да слушамо све ове бесмислице о јачању система одбране, о рањивим друштвеним групама, о инвестицијама у пољопривреди, а то никакве везе, поштовани грађани Србије, нема с овим законом. Ја у мом 20-годишњем парламентарном искуству заиста нисам доживела да се неко на овакав начин изиграва са Народном скупштином и са законима који су у процедури.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

Добро, наравно, ја ћу вам образложити.

Прво, сложио бих се са вама да је Срђан Смиљанић одличан правник. Друго, у извештају Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове дато је мишљење о поднетим амандманима, стога ми као председавајући морамо да се понашамо у складу са одлукама које донесу надлежни скупштински одбори.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.) Хвала.

Реч има народни посланик Александар Марковић, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Повређено је неколико чланова Пословника, али ја ћу рекламирати члан 108. Пропустили сте прилику да изрекнете меру опомене, одузимања речи или удаљења са седнице претходној говорници, која је грубо повредила и достојанство Народне скупштине окарактерисавши посланике СНС и њихове амандмане као бесмислене, а у неколико наврата је овде рекла како извргавамо руглу Народну скупштину и сличне оцене давала. Мислим да је требало одмах, моментално да је прекинете и минимум одузмете два минута од времена посланичке групе.

Морам да вам кажем зашто су припадници те посланичке групе нервозни последњих десетак или двадесетак минута. Зато што је господин Орлић у малопређашњој дискусији дирнуо у осине гнездо за њих. А зашто? Споменуо је период када су учествовали у власти са господином Ђиласом на нивоу града Београда, када су делили надзорне одборе, управне одборе заједно са Ђиласом, када су били у великој љубави са Ђиласом а покушали су да то представе као да се никад није десило.

Орлић се дрзнуо овде и подсетио их како су врло лако нашли заједнички језик и како су врло лепо сарађивали са господином Ђиласом. У томе је њихова нервоза, али свакако мислим да сте требали да им одузмете минимум два минута. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.)

Јавио се Звонимир Ђокић.

По ком основу? Реплика.

Само један моменат, имамо повреду Пословника.

Реч има Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, господине Марковићу, ви очигледно имате проблем и са стварношћу, а понајвише са прошлошћу. Као што наш народ каже – потурица је гори од Турчина...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, немојте сада да реплицирате, молим вас.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немојте да реплицирате колеги Марковићу, кажите који сам члан повредио.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Достојанство Народне скупштине је повређено, члан 107, а повређено је тиме што је господин Марковић изнео неистине. Дакле, пре свега, у том мандату господин Марковић не само што је био дугогодишњи члан СРС-а, него је био и градски... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, морам да вас прекинем.

Одређујем паузу два минута. Немогуће је радити у овим условима.

Настављамо даље одмах после те паузе. Хвала вам.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити после 18.00 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

Молим вас да наставимо у духу парламентаризма и да се тога придржавамо.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић. Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Жарко Богатиновић.

(Немања Шаровић: Повреда Пословника.)

Наставили смо даље. Извините, колега Шаровићу, имаћете прилику касније.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем.

Циљ овог амандмана јесте свакако да се подстиче економски развој и повећају инвестиције у пољопривреди Републике Србије.

Како град Лесковац подстиче економски развој и повећање инвестиција у пољопривреди, сада ћете чути.

Зелена зона, индустријска зона у власништву града Лесковца, на површини од 97,1 хектар, формирана је са циљем да се обезбеде нове инвестиције у прехранбеној индустрији и преради пољопривредних производа, као и бољи пласман пољопривредних производа са целе територије Јабланичког округа.

Иначе, у овом округу је 143.000 хектара под пољопривредним површинама. Широка околина реке Јужне Мораве је претворена у

повртарски комплекс познат надалеко по производњи паприке, парадајза, краставца, кромпира, купуса и осталих пољопривредних култура.

Даме и господо народни посланици, град Лесковац је повртарски крај и у Лесковцу живе и раде најбољи повртари и одлични воћари. То су посвећени, марљиви, вредни пољопривредни произвођачи. Развојем зелене зоне је предвиђена изградња брзе пољопривредних производа у источном делу индустријске зоне.

Изградња и инфраструктурално опремање зелене зоне текло је у две фазе: у првој је изграђена примарна, у другој секундарна инфраструктура. Пројекат је финансиран средствима Републике Србије, ЕУ прогреса и Града Лесковца. ЕУ прогрес је у пројекту, који је досада коштао 1.650.000 евра, учествовао са 350.000 евра. Да би се комплетирао ова локација, потребно је још да се ураде помоћна саобраћајница, аутобуско стајалиште, трафостаница и довођење гаса до зелене зоне у дужини 2,6 километара. Предвиђено је да ће ови радови коштати око 105 милиона динара.

На крају, Град Лесковац је склопио уговор са страним инвеститором који ће уложити 25 милиона евра на парцели од шест хектара зелене зоне. То је компанија „Аптив“, или „Делфај“, у којој ће у будућности, ове или следеће године, бити новозапослено две и по хиљаде људи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Богатиновићу.

Немања Шаровић, повреда Пословника.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, под овим притиском, рекао бих, владајуће већине, ви сте неколико пута повредили Пословник.

Пре свега, члан 112. каже да, ако председник Народне скупштине редовним мерама не може да одржи ред на седници, одредиће паузу док се не успостави ред. Овде никаквог нереда није било. Била је најнормалнија парламентарна расправа, дебата, и једини проблем је био то што сте ви дозволили да представник владајуће већине каже шта има, а нисте имали довољно храбрости и стрпљења да саслушате и одговорите.

Знате, имати 50% је једно, а имати храбрости да се изађе на мегдан ономе ко има два и нешто је друго. Ако сте ви такве кукавице са 50%, па где бисте били са два? Знате, треба имати политичке храбрости. Треба имати доследности па остати на мегдану, а не трчати само за мандатом, трчати за оним који има више процената, трчати тамо где ће бити користи и где ће бити запослења. Ако сте већ тол'ко јаки, извол'те, изађите на мегдан. Нисте ви јаки, сви ви заједно не бисте освојили ни 0,2%. Ви се кријете иза једног човека. Ви сте морали и на ту градску листу за коју су били избори да ставите име тог човека.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, колега, обраћајте се мени.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ни име било кога од вас, ни име политичке странке којој припадате, него сте се ухватили за скуте, сакрили се. Прошли избори, сад ви искачете и вичете – ми смо освојили, ми смо освојили! Нисте ви освојили ништа. И немате политичке храбрости. Као што нисте имали у кампањи храбрости да изађете на дуел, тако и сад бежите од дуела, бежите од расправе, бежите од аргумената.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.) Хвала.

Реч има Владимир Орлић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 108, тиче се питања тих мера.

Ја, мислим, максимално конструктивно наступам када заправо поздрављам предлог. Предлог је био да се, у складу са предвиђеним мерама, седница уведе у одређени ток. Ја се слажем. Међу тим мерама постоје и оне, господине председавајући, које ви имате право да примените кад се деси нешто попут онога малопре. Неко је остао без времена за расправу посланичке групе, а остао је, кад причамо о резултатима, зато што је имао тако фантастичне резултате па времена много има и сада злоупотребљава Пословник. Има ту и других мера, поред она два минута, које ви можете да примените. И радите то слободно.

Кад причамо о мегдану, управо ти резултати, даме и господо, говоре шта је коме мера и ко је коме мегдан. Њима је мегдан Прелетачевић Бели, од ког су изгубили прошле године. Сад су успели да га стигну и сад је мртва трка, чини ми се, за 60-ак гласова физички, ал' укупно се ломи ко је већа политичка величина – сви они заједно или тај Прелетачевић Бели, измишљени лик који никакву политику нема, не знам на крају ни да ли постоји или не постоји, још се утврђује.

Кад причамо о храбрости, никаквих проблема нема да се у Народној скупштини прича о свакој теми која занима народне посланике. Ми имамо довољно храбрости да кажемо именом и презименом – Ђилас Драган, жути тајкун, њима је давао управне и надзорне одборе. А они немају храбрости да то признају, а они немају храбрости да то интерно расправе.

Мени у расправи попут ове данас Вјерица Радета, њихова колегиница, потврди, каже – јесте, били смо. Зар они немају храбрости да то сад расправе са колегиницом па да утврде ко је у праву, она кад то признаје или они када то данас поричу?

И да, у праву је господин колега Ристичевић. Ако је велики проблем, ако је највећи проблем што им помињемо Ђилас Драгана, ево, можемо да

пређемо и на Александра Шапића. Са Ђиласом су сарађивали лепо и радо некада, а са Шапићем, ево, и дана данашњег. Ево прилике да покажу храброст и да те ствари признају, да себи душу олакшају. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

У једном је колега Шаровић делимично у праву, покушава се да се злоупотреби Пословник и са једне и са друге стране. Сада већ долазимо до тог нивоа да су то међусобне реплике и то нећу дозволити. Настављамо даље са седницом.

Што се тиче коментара...

Колега Дамјановићу, молим вас, немојте да сте нервозни.

(Миљан Дамјановић: Не можете тако да радите.)

Могу, ја председавам седници. Као што је лепо колега Шаровић рекао. Не желим да дозволим било какав неред овде. Настављамо са нормалним радом.

Што се тиче коментара колеге Орлића и опомена, ја стварно избегавам, и покушавам да тако водим седницу, да никоме не изрекнем опомену и да створим такав амбијент да седница тече у складу са највишим нивоом парламентарне демократије. Ту је и господин Стефановић, био је председник Скупштине; на крају, учио сам и од њега тај занат, није ни он то радио; тако да крећемо у добром духу и доброј вери са амандманом колеге Милије Милетића на амандман на члан број 4.

Изволите, колега Милетићу.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри, грађани Србије, колеге посланици, ја сам као српски домаћин и посланик испред УСС овде у Скупштини и предложио сам амандман на члан 4. а везано за родну неутралност и за инвеститоре. Странци-инвеститори који желе да улажу у неразвијена подручја, у брдско-планинска подручја, у пољопривреду, ја желим оваквим амандманом да позовем све странце који дођу код нас, који желе да инвестирају, да дођу у подручје као што је Сврљиг, Бела Паланка, као што је Гаџин Хан, да улажу у овчарство, зато што је то велика наша шанса за та подручја.

Кроз овчарство имамо могућност три делатности да радимо. Прва је прерада вуне, производња меса и производња млека. Ту можемо да се такмичимо и ту заједно са инвестицијама које странци могу да инвестирају можемо бити најбољи са тим производима у целом свету.

Још једном, желим себе да представим као право српског домаћина. Можемо се такмичити и у овчарству, кроз шишање, ко ће брже да ошиша овцу, ко ће брже да помузе овцу и такве ствари. И ту можемо да се такмичимо. Свуда могу да изађем именом и презименом и да кажем оно што

мислим, јер мислим да ове ствари које сада радимо јесу права ствар, да се чује и мишљење других, а коначно за развој нашег пољопривредног произвођача. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милетићу.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног сата. Са радом настављамо у 15.00 часова.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Поштовани народни посланици, поштовани министре, настављамо са радом.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председавајући.

Колеге и колегинице народни посланици и посланице, поднела сам амандман на члан 4. овог закона у којем предлажем да се дода став 2. са циљем да се родна неутралност израза односи и на странца-инвеститора који својим пословањем подстиче економски развој у Србији.

Циљ Србије је да створимо друштво једнаких шанси и да родно неутрални аспект важи и за странце који послују у Србији и за оне који тек треба да инвестирају. Као пример добре праксе навела бих Шведску „Икеу“, али и компанију „Аутоматик компани“, која запошљава 2.200 радника у Инђији, од тога велики број жена. Иначе, ова компанија има своје фабрике и у Немачкој, Мексику, Чешкој, Канади.

Најбољи пример који Србија показује за родни аспект неутралности и економско оснаживање жена и развој предузетништва је примена родно одговорног буџетирања, али и увођење... Прва смо земља на Балкану која је увела родни индекс као мерни инструмент на основу којег се мери родни аспект у Србији по више основа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Филиповски.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, члан 4 и амандман поднет на члан 4 тичу се важности успостављања адекватног, једнаког или уједначеног односа, и то у сваком смислу. Дакле, и у оном на који се односи садржај члана 4. овог закона, али и сваком другом.

Ми данас говоримо доста на тему инвестирања, говоримо доста на тему подршке оним пројектима који се непосредно тичу подршке развоју кроз одговарајућу инвестициону политику. То питање уравнотеженог, избалансираног и једнаког односа може се односити и на аспект процене тренутка и процене приступа када држава даје подршку са своје стране инвестицијама.

Доста се речи разменило јуче и током данашњег дана на тему оне подршке која се тиче учешћа државе кроз субвенције. Питање избора одговарајућег приступа, одговарајућег начина, али и одговарајућег тајминга може да подсети на онај период када смо ми заиста реално имали проблеме на основу неадекватног приступа кроз тајминг, место и начин, а реч је управо о субвенцијама.

Многи који критикују политику субвенција указују на то да је долазило до проблема, да су ти програми били неуспешни и да су били очигледно политички мотивисани. Тачно је, даме и господо, било је и таквих случајева, али увек вреди подсетити се када. Управо у предизборном доба 2012. године настали су безмало сви случајеви неадекватног коришћења програма субвенција, односно очигледног коришћења у политичке сврхе. Данас је ситуација потпуно другачија, данас ми озбиљним и одговорним приступом градимо успешно друштво и модерну државу, све супротно од ДОС паланке коју су неки градили до 2012. године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Орлићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, у амандману сви изрази који су дефинисани у овом закону имају једнако родно решење, без обзира у ком се роду користе, мушком или женском, односно да ли се односи на оба рода, мушки или женски.

Србија је земља у коју долазе инвеститори из целог света. Сви они су приликом инвестирања морали да поштују и да се понашају у складу са законима Републике Србије. Сви који се на овакав начин односе према нашој држави показују пре свега озбиљност, поштовање и искрено партнерство према нашој земљи.

Овим законом, пре свега, усклађују се прописи Републике Србије са прописима ЕУ. Имајући у виду обавезе преузете у процесу придруживања Републике Србије, Република Србија је предузела кораке ради усаглашавања националног законодавства, па тако и Закона о странцима, а у оквиру њега и дела који се тиче родне неутралности израза. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, амандманом сам желео на неки начин да додатно дефинишем израз родна равноправност тиме што се тај израз односи и на странца-инвеститора, који на неки начин својом производњом утиче и на целокупни систем васпитања и образовања.

Поштовани народни посланици, као човек који се бави, поред посланичког рада, професионално науком, сада дозволите да кажем да оно што знам засигурно као човек струке то је да ће се у Србији мерити време у првој половини 21. века по СНС и по Александру Вучићу тиме што ће се то време делити на два периода.

Први период је време пре доласка СНС и Александра Вучића на чело Владе Републике Србије, а то је време ДОС-а и странке бившег режима, а то је време када је Србија била понижена, Србија која је била демонизирана, не само држава него и народ, Србија у којој је била презадуженост на високом нивоу, Србија која је била на ивици банкрота, у којој је велика незапосленост.

Други је период од доласка СНС и господина Александра Вучића на чело државе, а то је време модернизације Србије. То је време привредног опоравка наше земље, време убрзаног економског напретка, време одличног међународног угледа, време у коме смо смањили презадуженост, време ниске инфлације, време модернизације Србије. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, проф. Атлагићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите, колега Јањушевићу.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе и министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 4. и велики број колега из дела опозиције који сада није ту критиковао је и то наше право а и ове наше ставове које додајемо у чланове кроз амандмане.

Али у овим члановима видимо нешто добро, без обзира на то да ли ће ти амандмани бити прихваћени или не. Видимо то да овде нема рукописа тајкуна и видимо то да ове чланове нису писали тајкуни. Ниједан члан нашег закона и ниједног нашег закона није писао неки тајкун да би од тога имао користи, нити смо писали тајкунске законе да би неким тајкунима враћали дугове, као што су то радили они који нам данас поприлично спочитавају наше право на амандмане.

Оно што је изузетно важно и што сматрам да је од изузетног значаја је уопште креирање амбијента од стране МУП за више инвестиција, и то је, наравно, кроз Поглавље 24, где је урађен велики део посла.

Наследили смо законе који су доношени у време када се о закону није водило рачуна и у нашим законима више не постоји и не може се поткрасти рукопис тајкуна ма на каквој тастатури писао, па макар да је и од злата. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик, доцент др Михаило Јокић.

Изволите, др Јокићу.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, овај амандман је, у ствари, технички имплициран да би био усаглашен са европским нормативима, са европским актима и он је морао да нађе своје место да би овај закон испунио тзв. потребан и довољан услов. Ја као математичар сматрам да свака целина треба да испуни тај услов, а то је услов – ни много ни мало; то би једном речју могло да се каже да то буде таман, а таман је кад је испуњен тај потребан и довољан услов.

Да не бих ишао у детаље, после дискусије другарице Филиповски могао бих да кажем још само једну реченицу – *Sapienti sat*. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Јокићу.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ми смо такође имали амандман на члан 4. Предложили смо да се тај члан брише, зато што је потпуно бесмислено одређивати у закону родну равноправност, пре свега због чињенице да су све врсте равноправности предвиђене нашим уставом. Поготово је бесмислено говорити на овај начин о родном значењу, када овај закон поред мушкараца и жена третира и децу.

Горе од предложеног решења је амандман који је поднео колега који је малопре образлагао. Он у свом амандману каже – Родна равноправност израза односи се и на странца-инвеститора који својим пословањем подстиче економски развој и ефикасност.

Ваљда овај амандман најбоље говори о свим амандманима посланика владајуће већине, који заправо не значе ништа него су само написани да би се потрошило време да преосталих девет закона уопште не дођу на ред, односно амандмани на те законе.

Само да подсетим колегу, а и остале колеге који ће ваљда гласати за амандман свог колеге, да су инвеститори углавном правна лица и да правна лица одређивати по роду, чини ми се, постоји само у овом амандману.

Дакле, још једанпут понављамо, бесмисао свих амандмана најбоље се види кроз овај амандман и пре него што га повучете у гомили свих амандмана који ће свакако бити повучени, да се не замарате код гласања, било би добро да се одмах оградите од овакве бесмислености. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Изволите, колега Јоловићу. Пријавите се.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, поштовање родне неутралности израза треба бити присутно и у овом предлогу закона. Усвајањем овог амандмана извршиће се родна неутралност како би се постигао циљ, а то је чињеница да је у минулом периоду било велике полемике о успостављању родне равноправности у писаним документима.

Овом наизглед занемарљивом чињеницом указује се иста важност како женском тако и мушком предузетништву, без прављења икакве разлике. Укључивањем родне неутралности, тј. родно неутралног језика у све сегменте овог предлога закона искључиће се могућност даље полемике око равноправности полова и постићи се циљ, а то је омогућити једнака права за странце-инвеститоре.

Основни циљ овог амандмана јесте да својим активностима странци-инвеститори допринесу економском развоју без обзира на све разлике. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јоловићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите, колега Ковачевићу.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, Уставом и законима Републике Србије гарантован је сваки облик равноправности. Истовремено, свако кршење равноправности врло јасно се дефинише како се санкционише. Србија функционише на тим принципима и, када говоримо о страним и домаћим инвеститорима, онда у ствари ми говоримо о потпуној једнакости која постоји између њих.

Како страни тако и домаћи инвеститори имају иста права и исте обавезе. Та права и те обавезе проистичу из функционисања државе Србије. Истовремено СНС је дефинисала својим активностима и својим законима и у Скупштини и радом Владе Републике Србије да ти услови буду потпуно једнаки; да домаћи инвеститори као и страни инвеститори на тржишту имају исте услове.

Србија, када се бори за стране инвестиције, на том глобалном финансијском тржишту има исте услове, покушава да их има, али Србија је боља и прихватљивија за стране инвеститоре и када погледате колико страни инвеститори улажу директних страних инвестиција у Србију, онда дођете до податка да смо ми бољи у односу на све остале земље ЕУ, земље које су проистекле из старе Југославије. Имамо дупло већи прилив страних директних инвестиција у односу њих, а када погледате и све друге земље ЕУ које се налазе на том подручју тзв. Јужног Балкана, Југоисточне Европе, укључите и земље ЕУ – Румунију, Бугарску, Хрватску, Србија има 20% директних страних инвестиција на тој територији, што је неупоредиво више него што имају земље које су чланице ЕУ, као што је Хрватска и Бугарска.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ми на селу поодавно знамо шта је родна равноправност. То је подела муке и жуљевите руке.

Пољопривреда јесте наша шанса, али само ако упоредо подижемо и прерађивачку индустрију и енергетику. Пољопривреда може да произведе енергију потребну, био-дизел рецимо, за заснивање примарне пољопривредне производње, али такође пољопривреда може кроз сточарство и био-масу да произведе, електричну енергију, помоћу које пољопривредне производе које праве пољопривредници ови у преради могу да прераде у готове производе.

Да бисмо повећали субвенције, морали бисмо имати прерађивачку индустрију, да имамо одакле да узмемо новац да бисмо га упутили у примарну пољопривредну производњу.

Грађани треба да знају, а и пољопривредници, да наше субвенције, које расту из године у годину све више, нису само у корист пољопривредних произвођача, већ у корист потрошача, у корист државе, а посебно прерађивача, да буду сигурни под којим условима могу да добију сировину. Држава је сигурна од могућих војних и економских притисака, који се недајбоже могу поновити, а потрошачи су увек сигурни да ће бити добро снабдевени.

Пољопривреда може да направи много тога. Бивши режим је 2012. године издвајао 19 милијарди, а ми данас издвајамо 34 милијарде за пољопривреду и ја се надам да ће с развојем прерађивачке индустрије убудуће то бити више. Ми морамо бити вредни, посвећени. Треба и да будемо сложни, јер би слога била већ пола успеха. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овим амандманом предлажем да се члану 4. дода став 2, који каже да се родна неутралност израза односи и на странца-инвеститора који својим пословањем подстиче економски развој и окончање сиромаштва.

Република Србија интензивно ради на развоју женског предузетништва, да ли кроз домаће или стране инвестиције. Охрабрујуће за женско предузетништво је то што се и на челу Владе али и на челу Савета страних инвеститора налази управо жена.

Овај савет, заједно са Владом Републике Србије, ради на спровођењу препорука и савета из Беле књиге за јачање пословне климе.

Република Србија, Влада Републике Србије и председник, наравно, подстичу женско предузетништво. Подстичу се иновативни стартапови, сада тренутно у вредности од сто милиона евра. Поред овог новца, жене које желе да покрену свој бизнис, односно предузетништво добијаће и адекватне обуке, а циљ је да се, поред развоја женског предузетништва, ради и на равномерном регионалном развоју. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић. Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднеле народни посланици др Александра Томић и Соња Влаховић.

Реч има проф. др Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Предлог је да се у члану 4. дода став 2, који гласи да се родна неутралност израза односи и на странца-инвеститора који својим пословањем подстиче економски развој и имплементацију Агенде 2030.

Управо се надовезујем на расправу моје колегинице Стојиљковић, која је говорила о женском предузетништву као једном од развојних фактора Републике Србије, али оно што је важно јесте то да све више жена у свету предводи уопште велике бизнисе и корпорације. Због тога је важно да, када говоримо о страним инвеститорима овде у Србији, подстакнемо, према

Агенди 2030, ту родну равноправност, односно све веће укључење жена у привредни сектор – поред оног политичког, сада говоримо о привредном сектору – и да то учешће жена буде подстакнуто са наше стране управо да инвеститори који долазе буду жене, односно да те инвестиције предводе жене.

Циљ број пет управо говори, када причамо о Агенди 2030, о родној равноправности. Међу циљем пет постоји и низ потциљева – то су: 5а, 5б и 5ц – који говоре управо да се обезбеди и већа доступност финансијским услугама, економским ресурсима од стране жена, које би требало у будућности заиста да узму велику улогу као доносиоци одлука. Стога смо сматрали потребним да оваквом формулацијом у овом амандману допринесемо ономе што Србију сигурно чека. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Реч има народни посланик Милена Турк.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, овим амандманом се додатно дефинише родна неутралност израза и он се практично надовезује и наставља на претходни члан закона о странцима и односи се на странца-инвеститора.

Напомињем да је Србија након спроведених структурних реформи и стабилизације финансија просто обезбедила макроекономску стабилност и сигурно је да су ови чиниоци допринели томе да се Србија позиционира као повољна дестинација за инвестирање. Испуњени су ти неопходни предуслови да би се обезбедио и подстакао привредни раст.

И наше локалне самоуправе се понашају на сличан начин. Дакле, одговорним пословањем, стабилизацијом својих финансија, слањем поруке да су способне и спремне да брзо издају дозволе, да испуњавају своје обавезе, да опремају индустријске зоне шаљу једну другачију поруку инвеститорима и сигурно је да је та порука другачије примљена, јер наши инвеститори сада свакодневно разговарају са челницима градова и општина и спремни су да улажу у отварање нових производних погона и у отварање нових радних места да бисмо заједно покренули привреду.

У буџету за 2018. годину је опредељено 15 милијарди динара за подстицаје привреди. Ови подстицаји су се показали као изузетно добар инструмент за привлачење инвеститора. Анализе показују да је укупан износ очекиваних јавних прихода око четири пута већи од укупних одобрених износа субвенција, тако да ови подаци јасно указују на оправданост оваквих мера подршке привреди. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, наравно, СНС води рачуна о родној неутралности и родној равноправности. То су цивилизацијске, европске вредности за које се ми као друштво и као СНС залажемо, ту нема никакве дилеме.

Наравно и то да СНС, један мој колега је говорио пре мене, не пише законе по наруџби тајкуна, криминалаца и мафије. Српска напредна странка пише законе који су по мери грађана и по вољи грађана, по ономе што је интерес грађана. Управо у томе видимо и ове законе о којима данас расправљамо, о којима претходних дана расправљамо и о којима ћемо расправљати у будућности и све оно што радимо овде као народни посланици СНС јесте у интересу и за добробит грађана.

Када добијамо критике на рачун субвенција, критике на рачун тога одакле долазе инвеститори, да ли су страни, да ли су домаћи, то је потпуно свеједно. Нека ко год хоће у Србију дође и нека отвара фабрике само да се запошљавају грађани Србије и да раде, да имамо веће плате, веће пензије, боље услове рада, бољу технологију, савременију, модернизовану државу, боље и срећније друштво. То је оно што је главни интерес и главни циљ СНС-а. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре, овај амандман се надовезује на претходни. Када говоримо о коришћењу привредних потенцијала Србије и угоститељству као просперитетној грани туризма а знамо да имамо атрактивну понуду за инвеститоре, они који су спремни да улажу у хотеле у локалним самоуправама у бањским подручјима широм Србије могу да рачунају на подстицаје Министарства привреде.

Влада Републике Србије усвојила је уредбу која регулише доделу подстицаја у ове сврхе. Бање имају две основне функције – лечилишну и туристичку. Инвестиције које би држава подржала подразумевају развој већ постојећих бања, али и утврђивање нових бањских подручја. Минимална вредност ових инвестиционих пројеката је два милиона евра и најмање 70 нових радних места на неодређено време. Ово је врло значајна новина за бањска подручја у целој Србији.

У неким деловима Србије термоминералне изворе могуће је користити и као енергент за даљинско грејање, јер је температура воде на овим извориштима и до 80 степени. Да се за даљинско грејање користи геотермална енергија, грејање би било знатно јефтиније од постојећег. Практично, изворе геотермалних вода можемо искористити на неколико начина, зависно од потреба.

Влада Републике Србије ће подржати ове инвестиционе пројекте, и то у висини од 50% оправданих трошкова ако је реч о великим фирмама, 60% за средња и 70% за мала предузећа која би улагала у хотелу у бањама.

Морам да напоменем да је потребно изменити и Закон о бањама, који је из 1992. године, како би се локалним самоуправама омогућила наплата таксе за коришћење изворишта уколико би се инвеститор одлучио за улагање на њиховој територији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, уважени председавајући, поштовани министре са сарадницима, ја сам такође поднео амандман на члан 4, управо као и све моје колеге које су то учиниле са разлогом да бисмо помогли лакшем и бржем опоравку Републике Србије и наставку улагања од стране страних инвеститора, у циљу да им олакшамо инвестиције, у циљу да се подигне стандард грађана.

Сигуран сам да ми ово не бисмо морали у овој мери да радимо данас и оволико да будемо посвећени овом проблему да се 5. октобра 2000. године није десило оно што се десило. Знате, до те мере је ишао безобразлук да је 1. марта шибација са Ђерам пијаце дао себи за право да пита да ли неко може да замисли Србију без 5. октобра и да ли неко може да замисли Србију без Демократске странке.

Ја, стварно, чим затворим очи, замислим Србију са још 2.500 предузећа, замислим Србију са још 500.000 радника који раде и уредно примају плате и чији приходи не зависе од тога хоће ли доћи нови инвеститори. Замишљам Србију без неколико стотина лопова који су се обогатили пљачкајући све што су генерације у Србији створиле.

Замишљам Србију која има јединствен образовни програм. Замишљам Србију са још бар 10 нових клиничких центара. Замишљам Србију без сиромаштва. Замишљам Србију која има своју војску, која има своје наоружање, и то и оно које су лопови продали да би стекли врачарске пашњаке.

Дајем себи за право да замишљам да би Србија данас била земља коју би ЕУ молила да уђе у ЕУ да није било 5. октобра. Замишљам Србију која није обешчашћена тако што је своје најхрабрије и најчеститије синове испоручила Хашком трибуналу, која се извињавала свакоме ко је то од ње неосновано затражио. Замишљам пребогату, стабилну и срећну земљу. Замишљам све оно чега би сигурно било да није било 5. октобра, да није било Демократске странке на власти.

Управо из тог разлога предлажемо све ово што данас предлажемо, укључујући овај амандман, јер смо принуђени да исправљамо оно што је Србију до 2012. године вратило за век уназад. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч?

Колега Кривокапић.

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући. Поштовање, уважени министре.

Мој амандман се односи на члан 4 – у овом закону сви изрази имају једнако родно значење, односе се подједнако на мушки и на женски род. Управо због родне неутралности која се односи и на странца-инвеститора, односно став 2. који се додаје лепо каже да се родна неутралност израза односи и на странца-инвеститора који својим пословањем подстиче економски развој неразвијених општина.

Овим амандманом се додатно дефинише родна неутралност израза за странца-инвеститора и нема потребе за неким опширнијим коментарима. Имајући у виду да многа занимања ни данас немају родно сензитиван облик у српском језику, још увек се прибегава родно неутралним изразима и именице које значе врсту, звање или занимање означавају бића оба пола, као што стоји у ставу 1. овог члана закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч?

Колега Лакетићу, изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре, уважене колеге народни посланици, пре свега из разлога што смо предложили увођење новог института, новог термина, то је странац-инвеститор, мишљења сам да га треба и додатно дефинисати. Како и овај члан закона о странцима говори управо о родној дефиницији самог термина,

овим амандманом желео сам пре свега да и на тај начин тај термин додатно дефинишем.

Међутим, оно што се мора сагледати, а у склопу је не само овог закона и члана закона већ и амандманског предлога, јесте да се мора сагледати значај свих тих страних и транснационалних инвестиција. Пре свега у смислу значаја за националну економију, али и да се сагледа значај ових инвестиција пре свега на токове, да кажем, глобалног капитала.

Оно што је позитиван ефекат свих тих страних инвестиција о којима смо говорили ових дана јесте не само упошљавање наших људи, не само пуњење републичког и локалних буџета, већ може се рећи један трансфер технологије. Дакле, наша земља у једном дужем временском периоду бивше власти није имала значајан трансфер технологије. Са значајним трансфером технологије ми ћемо омогућити и направити један убрзан развој и на тај начин, уопште у целини гледано, убрзати напредак нашег друштва. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Пешић, изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Хвала.

Овим амандманом предлажем да се у члану 4. дода став 2, који гласи – родна неутралност израза односи се и на странца-инвеститора који својим пословањем подстиче економски развој и смањење незапослености.

Циљ овог амандмана јесте омогућити једнака права за све странце-инвеститоре.

Чињеница је да је на пољу родне равноправности Србија поставила темеље у великом броју докумената и направила озбиљан искорак у области родне равноправности, тако да је овај амандман само још један корак у том смеру.

У наредном периоду Србију очекује усвајање закона о родној равноправности, а Влада Републике Србије је на више примера показала да је родна равноправност дугорочни приоритет Владе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Мој амандман гласи – родна неутралност израза односи се на странца-инвеститора који својим пословањем подстиче економски развој и смањење социјалних разлика.

Наравно да је битан овај амандман, из простог разлога што... Нама који тумачимо овај амандман није битно, јер ми за странца-инвеститора имамо правно лице и готово, битно је јер смо ми Срби показали, и грађани Србије уопште, посвећеност људским правима и зато смо врло уважени у свету.

Оно што је битно и што нас тишти јесте велика девастираност ове земље. Кад странац-инвеститор или правно лице дође у ову земљу, он тражи путну инфраструктуру, тражи близину аеродрома, тражи близину реке. То је оно на чему ми морамо да порадимо. Зато завршавамо Коридор 10, зато радимо Коридор 11, зато ћемо направити ауто-пут до Приштине, ауто-пут до Сарајева и тада ће странац-инвеститор, односно правно лице да дође и да улаже овде онолико и колико жели.

Добар пример праксе доброг инвеститора који воли ову земљу и улаже и тек ће улагати је кинеска компанија „Хестил“, која жели да у следећој години направи два милиона тона челика, али о томе ћу у следећем амандману. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч?

Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Унапред се извињавам стручњацима прекопута што сам се усудио да поднесем амандман и на члан 4. овог закона.

Предложена решења из овог предлога закона ће свакако утицати на све државне органе и институције које у оквиру својих надлежности сарађују са страним држављанима и ту нема никакве сумње. Ту пре свега мислим на Министарство унутрашњих послова. Оно је у највећој мери управо надлежно за спровођење и примену овог закона.

Искористио бих прилику да се осврнем на укупно стање у МУП-у и на стање наше полиције, а стање је такво да заслужује искрене честитке. Подсетио бих да је само у прошлој, 2017. години у МУП-у посао добило више од 600 свршених студената Полицијске академије, као и полазника Центра за основну полицијску обуку. Дакле, више је од 600 младих људи који су се школовали, затим добили посао у струци, запослили се у струци за оно за шта су се школовали.

Овде бих додао још једну ствар, а то је да је донета Уредба о каријерном напредовању полицијских службеника. На основу те уредбе је уведен потпуно нов модел каријерног напредовања, који ће омогућити свим

полициским службеницима бољи професионални ангажман, а све у циљу унапређења и ефикасности рада МУП-а. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч?

Жарко Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: председавајући, овим амандманом сам хтео да истакнем значај овако доброг законског решења какав је Предлог закона о странцима у циљу привлачења страних инвестиција.

Влада Републике Србије наставља политику активног привлачења страних инвестиција коју је успешно започео Александар Вучић. То су препознале све релевантне светске институције, па тако, према последњем извештају „Фајненшл тајмса“ за 2016. годину, Србија је привукла чак 12 пута више инвестиција него што би се могло очекивати од економије њене величине мерене у односу на бруто друштвени производ.

Затим, према истраживању једне од најпознатијих светских компанија, IBM, Србија је прошле године била прва у свету по броју новоотворених радних места у односу на број становника. Светски позната агенција за оцену кредитног рејтинга *Fitch Ratings* је повећала кредитни рејтинг Србије са ББ минус на ББ, уз стабилне изгреде за унапређење, што је такође добар сигнал за потенцијалне инвеститоре.

Захваљујући успешно спроведеним реформама Србија је десета земља у свету по брзини издавања грађевинских дозвола, што је велики успех ако погледате када смо 2014. године били 186. у свету, а данас смо испред једне Велике Британије и испред једне Норвешке у брзини издавања грађевинских дозвола. То су свакако добри сигнали за инвеститоре и сигуран сам да ће се зато инвестиције у Србији наставити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? Да, колегиница Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Србији су потребни инвеститори, како домаћи тако и страни, добродошли су. Будући да се поднети амандман односи на странца-инвеститора, сматрам да капитал, односно инвестиција не зна и не треба да

зна за род. Битно је да инвеститор буде кредибилан, са добрим резултатима свога рада и деловања и из тог разлога сам поднела овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Палалићу, изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Хвала.

Правна сигурност, владавина права и поштовање међународних уговора и стандарда су, сасвим сигурно, један од најважнијих услова за привлачење страних инвестиција и један од разлога због ког ми у Републици Србији у претходним годинама управо имамо такав значајан прилив страних инвестиција. Али несумњиво правну сигурност карактерише, и на неки начин је и обележава, првенствено борба против криминала. Управо је у претходном периоду радом и активношћу што МУП-а што Министарства правде борба против криминала и корупције створила такву атмосферу и такве околности да је омогућила и код страних инвеститора потврдила да је Србија управо простор где се може са сигурношћу инвестирати и да ће стране инвестиције бити потпуно обезбеђене и сигурне.

Сама чињеница да је у претходној, 2017. години на оним највишим нивоима борбе против криминала као што је заплена наркотика, где је остварена заплена у тежини од 4,1 тоне, процесуирано преко 1.688 починилаца кривичних дела у овој области, да је само на основу опортунитета држава приходовала 2,9 милиона евра, да су донети важни закони као што је Закон о организацији државних органа у борби против криминала и корупције, да су формиране ударне групе у тужилаштвима, велики је број кривичних дела процесуиран, а и да је смањен степен криминалитета потврђују да је Србија организована, чврсто решена да се бори против криминала, што сасвим сигурно ствара најбоље услове за привлачење страних инвестиција, јер без јаке државе, без ефикасне државе, без јаких и професионалних институција није могуће привући стране инвестиције. У том смислу, правна сигурност је нешто што карактерише сада Републику Србију и створен је правни оквир за појачан прилив страних инвестиција и нова страна улагања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бирманчевићу, изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе, поштоване колеге посланици, поштовани грађани Србије, родна равноправност као начело које је једно од Уставом

предвиђених и загарантованих начела, као начело којег се придржава и ова Влада Републике Србије и ова Народна скупштина и ми као народни посланици, свакако мора бити део и овог закона о странцима и мора бити део сваког закона који буде усвојила Народна скупштина у свом раду.

Немогуће је одговорити на прозивке које долазе већ данима са друге стране, а то су прозивке на тему најјефтиније радне снаге и најсиромашније државе. Нити је Србија најсиромашнија држава, нити у њој живи јефтина радна снага. Пре бих рекао да у Србији живе, пре свега, вредни, способни људи. Управо сви инвеститори који дођу у Србију у њој остају и у наредним годинама повећавају производњу или отварају нове погоне, а то отварају пре свега захваљујући добрим радницима, односно грађанима Србије који, понављам још једном, нису јефтина радна снага него су способни и вредни људи и, пре свега, вредни радници.

Један од основних квалитета Србије су управо грађани, и то препознају страни инвеститори и то је нешто на чему и почива долазак нових инвестиција и што је један од услова за даљи и прогресивнији наступ, односно повећање нових фабрика и нових радних места у наредном периоду.

Најсиромашнија држава је била само до периода 2012. године, јер је преживела елементарну непогоду од стране „жутог предузећа“ од 2000. до 2012. године, а од 2012. године па до данашњег дана прогресивно напредујемо из дана у дан. У наредном периоду очекујемо и боље дане за Републику Србију и, наравно, за њене грађане. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Баришић, изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, поштовани министре, поштоване колегинице и колеге, поштовани грађани Србије, на члан 4. поднела сам амандман који се тиче родне неутралности.

Сматрам да је јако битно, када се говори о родном аспекту, пре свега као неко ко се залаже и за женска права и за мушка права и за родну равноправност, али када говоримо о родном аспекту, сматрам да то и није толико битно када се говори пре свега о странцима-инвеститорима, због тога што је овде битнији финансијски, економски и тржишни аспект.

Сведоци смо да смо 2012. године наследили заиста једно катастрофално стање и да су нам пре свега битни инвеститори. Да ли су домаћи или страни, то није толико битно, битно је да ова држава иде напред и да обезбедимо радна места нашим грађанима, јер они то од нас очекују.

Сматрам да смо на добром путу, зато што смо имали добре законе, створили смо повољну климу да странци инвестирају у нашу државу и да обезбедимо оно што је било неопходно, а то је сигурна плата нашим грађанима. У Крушевцу се увелико ради и заиста пуну подршку имамо од наших грађана који показују из избора у изборе и, ево, на претходним београдским изборима су показали да и Београд иде напред и да даје пуну подршку како Влади Републике Србије тако и председнику, господину Александру Вучићу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бојанићу, изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени потпредседниче, колегинице и колеге, као и више пута досада, и овим својим амандманом, где сам предложио додавање става 2. у члану 4, желео сам да дам кроз амандман на овај закон подршку напорима Владе Републике Србије у одрживом развоју Републике Србије, а све у сагласју са Агендом 2030, Протокол УН, где у једном поглављу постоји родна равноправност.

Влада Републике Србије управо то својим радом и доказује и показује, а да је то тако говори нам и предлог закона о коме ћемо, надам се, ускоро расправљати, а то је закон о родној равноправности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? Да, колега Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господине министре, амандман на члан 5. је по тексту кратак и гласи – брише се.

Сада морам да вам објасним сличности и разлике амандмана „брише се“ и свих ових амандмана које је поднела владајућа већина. Наиме, сви амандмани...

(Жагор у сали.)

Удивљен сам хорским одијумом који сам добио са те стране. Као што видите, ја сам сам и нећу се померити са овог мегдана.

Дакле, у чему су сличности и разлике? Сличност је да смо и ми и ви поднели амандмане. Сличност је да и ми и ви имамо право на то. Слично је да и ми и ви имамо скоро исто време да их образлажемо. Ја мислим да ни наши амандмани ни ваши нису бесмислени, и то је слично. И слично је што мислим да и ви, као и ја, желите добро Србији.

Али су велике и разлике. Ја, када причам о амандманима, никада никога од вас нисам увредио. Ја, када причам о амандманима, стојим као особа која никада није мењала политички дрес. Ја, када причам о амандманима, гласаћу за амандман који сам предложио. И још једна велика разлика – ја, када причам о амандманима, нећу добити аплауз, који и не желим, јер заиста сматрам да је он бесмислен. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, колегиница Драгана Баришић. Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Поштовани председавајући, сматрам да је повређен члан 106, да се говори само о тачки дневног реда, и члан 107, достојанство Скупштине. Зашто? Зато што претходни говорник вређа све нас у овој сали када говори о разликама и о сличностима. Велика је разлика та што посланици који сада образлажу амандмане имају подршку грађана са преко 60%, а колега који са коалиционим партнером, или како већ, из неког другог покрета или удружења има подршку свега 2%. Мислим да је то огромна разлика, тако да сматрам да смо сви ми увређени са ове стране, а да би требало да га ви прекинете и да опоменете када треба. Хвала.

(Драган Весовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Весовићу, немате право на реплику када је у питању повреда Пословника.

Колегинице Баришић, сматрам да нисам прекршио Пословник што сам пустио да колега Весовић говори. Ја заиста не знам на које се посланике односило. Знам да су одређени посланици вређали и министра и владајућу већину; вероватно је мислио на њих, али нећу да износим претпоставке.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди? (Не.) Хвала.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? Да, колега Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Па добро, ово је сад нека промена, имали смо прилику то да чујемо од претходних говорника, у односу на ранија иступања. Признато нам је право да имамо легитимно право да подносимо амандмане. Признао нам је да желимо добро Србији и ми смо и захвални због тога. Међутим, нисам баш

сигуран како и шта они желе Србији, можда и желе, али суштина је да народ у те њихове речи баш нешто много и не верује.

Да се вратим на сам амандман и на сам закон. У питању је коришћење путне исправе страних лица која улазе, бораве и излазе из Републике Србије. Наравно да је то већ дефинисано и садашњим важећим законом али и у предлогу који је пред нама. Међутим, сматрао сам да можда треба да поменемо и стране инвеститоре, вероватно зато што долазимо из Суботице и знам значај тога.

Захваљујући и председнику, и Влади, и градоначелнику, а можда и томе што је Суботица близу граничног прелаза и те путне исправе су нам некако део свакодневице, знамо колика је важност. Морам вас обавестити да је градоначелник са Министарством потписао, са тим истим странцима из немачке KfW банке, уговор о донацији.

Значи, овде се не ради само о инвестицији. Да, о инвестицији свакако, али ради се о донацији, о неповратним средствима за санацију језера Палић. Мислим да сви они странци који доприносе таквом једном процесу, оснаживању туризма у Србији, морају да добију посебни статус. То сам рекао и у овом амандману. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? Да, колега Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани народни посланици, у члану 5. говори се о коришћењу путне исправе. Поднео сам амандман да се у члану 5. Предлога закона о странцима дода став 3, који треба да гласи – за време боравка и приликом изласка из Републике Србије странац-инвеститор који својим пословањем подстиче економски развој и оснаживање система одбране дужан је да користи путну исправу државе са којом је ушао у Републику Србију.

Поднео сам овај амандман, између осталог, и због тога што сам на неки начин сматрао да је моје право да говорим о овом закону и подносим амандмане потпуно исто као и право чланова опозиције, јер сам дошао до закључка да је наша опозиција на неки начин размажена. Они сматрају да само они имају право да говоре о законима, да само они имају право да подносе амандмане, да само они имају право да критикују, ретко кад и да хвале, а да ми треба само да ћутимо и да слушамо и гледамо тај циркус. То су мало пре и потврдили, и јуче и данас, током својих изјава.

Не знам да ли ће се усвојити овај мој амандман, да ли ћемо га изгласати или не, али сам свакако мислио да ће увођење појма странац-инвеститор

побољшати овај закон. Зато сам и поднео све амандмане па и овај где се каже да они морају да користе путне исправе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Реч има колегиница Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колегинице и колеге народни посланици, област кретања и боравка странаца на територији Републике Србије све више добија на значају са порастом миграција и дејством терористичких организација на територији ЕУ. Потребно је ту област уредити и обезбедити највећи степен безбедности и правне сигурности, како грађана Републике Србије тако и страних држављана који бораве у нашој земљи.

Министарство унутрашњих послова се стара да стање безбедности на државној граници и у приграничном подручју буде стабилно. Значајне активности спроведене су у циљу сузбијања свих облика прекограничног криминала. Посебно бих похвалила операцију „Икарус 2017“, која је спроведена на аеродромима у Београду и Нишу. Акцент је стављен на детаљну проверу путних исправа, на које се и односи овај члан Предлога закона, а у циљу откривања фалсификата, контроле путника и пртљага ради спречавања прекограничног криминала.

Влада улаже све напоре кроз деловање МУП-а да заштити државне интересе Србије, обезбеди сигурност грађана и отклони све безбедносне ризике и претње. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, поштоване колеге и колегинице, поднела сам амандман на члан 5, који се односи на коришћење путне исправе и, наравно, он је у духу мојих претходних амандмана, а то је – економски развој има директан утицај на побољшање положаја рањивих друштвених група.

Овде ћу говорити о положају једне од најрањивијих друштвених група а које су третиране предложеним законом о странцима. То су деца без

пратње. Наиме, морам да истакнем да МУП, у сарадњи са другим државним органима и другим институцијама, увек полази од заштите најбољег интереса малолетника без пратње и благовремено и адекватно, сарађујући са другим органима, другим државним институцијама али и невладиним сектором, обезбеђује комплетну породичноправну заштиту.

Шта то значи? То значи да Министарство унутрашњих послова, односно полиција, у сарадњи са надлежним органом старатељства, односно у сарадњи са Министарством за рад, борачка и социјална питања, малолетнике без пратње ставља под старатељство и на тај начин на највиши могући начин успоставља породичноправну заштиту над малолетним лицима.

Али није само то, не ради се само о томе. Ради се и о смештају малолетника без пратње родитеља, старатеља или одраслих блиских особа. Наиме, можемо да се похвалимо да је на северу наше земље, у граду Суботици, у дому „Колевка“ за 20 миграната, захваљујући донацији швајцарске агенције за развој и сарадњу, отворен објекат за прихват 20 деце миграната. Ја могу да покажем и слике тог простора, који је функционалан, који је прилагођен наменама и потребама управо најрањивије категорије, деце без пратње. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Богатиновићу, изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Град Лесковац је наклоњен пољопривреди. Ова делатност је била и остаће главна шанса за развој читавог краја. У циљу промоције села, пољопривредних производа и што бољег пласмана производа лесковачког краја, као и стварања услова за привлачење страних инвестиција у пољопривредну производњу, Град сваке године организује манифестације које су већ постале традиционалне.

Јагода се у Јабланичком округу узгаја на преко 180 хектара, од чега је у лесковачком крају заступљено 70%, а центар производње и узгоја јагоде је село Душаново, у коме се организује традиционална манифестација „Дани јагоде“.

У Липовици, селу поред Лесковца, организује се традиционална манифестација „Дани вишње“. На овим просторима узгаја се вишња доброг квалитета, која представља и заштитни знак овог места.

Крушка се на територији града Лесковца гаји на 530 хектара, а највеће површине под крушком су у околини Вучја, 50% укупног засада овог воћа. До пре скоро три деценије поречки крај назван је „српском Калифорнијом“

због огромног засада крушака ДОО „Поречје“ из Вучја, које је сада у стечају. Сваке године у Вучју се организују манифестације „Дани крушке“.

Сваке године у септембру, на 14 км североисточно од Лесковца, у селу Доња Локошница организује се манифестација „Дани паприке“. Ово је село јединствено из разлога што се свих 300 домаћинстава на око 200 хектара бави производњом паприке генерацијама. Ова паприка се углавном користи као зачин, али и за пуњење. Зачинска паприка и сува паприка може се наћи на свим пијацама широм Србије. Исто семе се користи већ 400 година, без било какве модификације.

У селу Печењевце организује се манифестација „Дани кромпира“. Под засадом кромпира је око 250 хектара. До пре неколико година ово село је било највећи произвођач кромпира у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважени председавајући, колеге посланици, грађани Србије, ја сам поднео амандман везано баш за инвестиције у пољопривреди, за неразвијена подручја, за странце који желе да улажу у неразвијена подручја у неразвијеним крајевима.

Господин Богатиновић је рекао како се ради лесковачки крај и улагање у пољопривреду показатељ је да има резултата.

Иначе, долазим из Сврљига. То је неразвијена општина, у коју је потребно да се инвестира и потребни су страни инвеститори, а и развој у сточарству.

Данас ћу рећи да инвеститори који желе да дођу код нас могу да уложе у овчарство, козарство. Зашто козарство? Зато што је производња млека нешто што је најбитније, а ово ћу рећи колегама да чују, да је коза једина домаћа животиња која не болује од малигних болести и због тога је козје млеко веома квалитетно.

Зато странци који дођу у Сврљиг, у Белу Паланку, у Гацин Хан, у Бољевац, у брдско-планинска подручја, који желе да уложе своја средства у козарство, имаће начина да се обезбеде квалитетни производи и кроз те производе да сутра имамо бољу будућност за све људе који живе на селу и живе од села.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Филиповски, изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Овим законом се у члану 5, који има два става, један и два, дефинише коришћење путне исправе. Ја сам амандманом предложила и став 3, са циљем да се додатно профилише сваки странац-инвеститор, јер су они са домаћим инвеститорима у Србији носиоци економског развоја. То су људи који, због повољне политичке и економске климе коју ствара држава Србија, са домаћим предузетницима представљају носиоце данашњег развоја Србије.

Мишљења сам да би и симболично помињање у ставу 3. члана овог закона показало ниво поштовања који заслужују, јер од тих и таквих инвеститора, значи од ових који раде у Србији и од ових који тек треба да дођу, живи 170.000 радника и њихових породица.

У Рашком округу у Краљеву имамо фабрику текстила коју су отворили турски инвеститори који долазе са југоистока у Србију и који су, као и сви остали, добродошли.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, дужност о којој се говори у члану 5. нераскидиво је везана са правима; у сваком смислу, наравно. Када говоримо о питању подршке економском развоју земље и питању подршке инвестицијама, предузетништву, свему што спада у тај домен, уз права да промовишемо одређену политику, ми имамо као народни посланици и одређене дужности, дужности да покажемо са своје стране одговоран однос, да покажемо марљив рад и мислим да ми те своје дужности схватамо на прави начин. Доказ за то су, рецимо, закони које смо усвојили, нпр. сет закона усвојених у децембру прошле године који се непосредно тичу добре подршке ономе што се односи на започињање сопственог бизниса и на олакшице у том смислу. Такође и када је реч о закону којим је непосредно уведено дуално образовање. То су све добри примери.

Људи који се баве политиком и јавним послом генерално треба увек да имају у виду да те дужности иду руку подруку са правима. То се односи буквално на све теме. Они који се данас доживљавају за својеврсне политичке геније, водите, победнике различитих избора, а сви припадају, листом, оним групама и опцијама које су до ногу поражене на београдским изборима, треба да знају да уз право да коментаришу све на начин на који мисле да треба, што би се рекло, по својој памети, имају и дужност да буду

одговорни. Пре него што поново употребе реч „фашизам“, а видим да је користе често и Тепић, и Живковић, и Јанковић, и Јеремић, Ђилас већ данима, требало би нешто да о том појму науче. Требало би за почетак да покажу да историју знају бар мало боље од онога што су већ показали када су својевремено тврдили да је она калдрма у Скадарлији тамо присутна вековима. То не би било лоше за почетак.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Кнежевићу, изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, држава Србија, економски јака и фискално консолидована земља, сваким даном бележи све већи број инвеститора који улажу у нашу земљу, односно потенцијалних инвеститора који ће то учинити у неком наредном периоду.

Оно што је важно, односно што се тражи од страног инвеститора који улаже у Републику Србију је да поштује законе наше земље, односно када су у питању путне исправе користи путну исправу државе са којом је ушао у Републику Србију. Странац-инвеститор који се на такав начин односи према нашој држави показује пре свега приврженост Републици Србији и посвећеност остваривању економских циљева, како у корист државе Србије и њених грађана тако и у корист пословног субјекта ког заступа.

Наравно да је овде од непроцењиве важности и потребно је да државни органи на прави начин контролишу улазак странца у земљу. За ову врсту контроле били би задужени сви носиоци функција безбедности у држави Србији. Када знамо да живимо у Србији, која је пре свега безбедна земља, свакако да није изненађење што сви европски и светски званичници оцењују безбедност у Србији највишом оценом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, овим амандманом желео сам на неки начин додатно дефинисати коришћење путних исправа које за време боравка и приликом изласка из Републике Србије странци-инвеститори користе. Ти страни инвеститори на неки начин унапређују

укупан економски развој наше земље; тиме унапређују и укупан систем васпитања и образовања.

Инвеститори-странци знатно придонесе укупном развоју наше земље. Они знатно придонесе и економском и финансијском оживљавању наше земље из веома лошег стања у које су га довела господа из странке бившег режима. Стране инвестиције су придонеле да је наша земља на Дуинг бизнис листи Светске банке у 2015. години скочила са 91. на 59. место, дакле за 32 позиције – оно што је битно, то је био највећи скок једне земље у последњих 10 година уопште – а у 2016. години са 59. на 47. место, за додатних 12 позиција, а са 47. на 43. у претходној, 2017. години.

Зато могу са задовољством рећи да су сви економски и друштвени параметри у експозеу председника Владе бившег а садашњег председника државе, господина Вучића, зацртани за три године, то значи до 2018. године, потпуно остварени. Зато је, понављам још једном, тај његов експозе, који је био дугорочан, за три односно до пет година, најбољи, најтранспарентнији, највећи, најпрецизнији од сва претходна 72 експозеа, почевши од првог председника Владе модерне Србије, Проте Матије Ненадовића, 1805. године до данас. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе и министре са сарадницима, уважене колеге, у члану 5 – дефинисање путних исправа, безбедност, свакако у функцији економског развоја.

Лондонски недељник „Економист“ је у једном свом тексту у августу 2017. године писао како је долазак „Икее“ у Београд на неки начин симболичан и како представља одложену транзицију и симболизује европску нормалност Србије под мандатом председника Александра Вучића. У тој европској нормалности од 2012. године Србија је са макадама прешла на локални пут, па са локалног пута на регионални, магистрални, а са магистралног на ауто-пут ка бољој будућности. На том ауто-путу нас неће зауставити ни оно камење које бацају по том путу, неће нас зауставити ни лажна сигнализација за странпутице у које желе да скренемо, неће нас зауставити ни онај возач који са својом ајкулом иде у супротном правцу на том ауто-путу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Неопходно је да оно што смо желели и што смо урадили у прва четири члана, то морамо урадити и у петом члану да би систем био потпун, да би испунио тзв. потребан и довољан услов. Значи, мора се појавити странац-инвеститор да би се регулисао његов статус и да би се регулисала његова права приликом боравка у нашој земљи.

Али искористио бих овај тренутак, министре, ако можете да ме саслушате, да странцима-инвеститорима у неким будућим актима и законима који регулишу улазак и излазак и њихов боравак дате одређене предности, а да посебну предност дате тим људима који ће инвестирати у оне објекте и у оне инвестиције где ћемо ми моћи да реализујемо дуално образовање.

Као човек из образовања сматрам да је дуално образовање нешто што ће много битног променити у нашој земљи. Дуалним образовањем добићемо квалитетнију радну снагу, добићемо да ће наши људи имати веће плате, да ћемо упознати и технологију, да ћемо се много брже повезати са Европом, са светом. Дуалним образовањем не само да ћемо решити стручност будућих кадрова, сигуран сам и могу да докажем да ћемо решити и финансијске потешкоће у којима се налази просвета, јер ће се стицати одређени приход који ће решити финансијски статус и радника, професора, наставника и самих школа.

Зато је врло битно да о томе размишљате и да ти људи који ће помоћи даљем развоју дуалног образовања имају неку предност у односу на оне који само долазе у нашу земљу или који долазе а неће нам омогућити даље ширење и то квалитетно дуално образовање.

На крају да кажем другу Весовићу. Друже Весовићу... Не оно комунистички друже него друже као блискост. А он није ту, је л'? Е, пошто није ту, ви му пренесите. И апостол Павле је био друг. Значи, није само он тај који никада никог није увредио; много нас има овде, мислим, скоро сви. Никога нисмо увредили. Ево, да пођемо од тога – кога сам ја својом дискусијом увредио? Ја сам својом дискусијом чак похвалио и наградио и лепо се исказао према представнику супротног табора. Је ли тако? Значи, то треба похвалити а не осудити и о томе би друг Весовић морао да размишља. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 5. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Јоловић.

Изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, у оквиру Предлога закона о странцима усвајањем овог амандмана додатно се дефинише коришћење путних исправа на територији Републике Србије.

Странац-инвеститор за време боравка и приликом изласка из Републике Србије дужан је да користи путне исправе државе са којом је ушао у Републику Србију.

Овом допуном регулисаће се кретање, функционисање страних инвеститора без стварања одређених нејасноћа и проблема приликом њиховог боравка у нашој земљи. Нарочито је битно за градове унутрашњости, као што је Нови Пазар, да се јасно нагласи на који начин ће се страни инвеститори кретати, функционисати и обављати своје послове.

Како би се избегли дуги редови, административне заврзламе и остале обавезе које могу нарушити слику о нашој земљи страним лицима, прихватањем овог амандмана сигурно ће се скратити процес пријаве и функционисања страних лица у свим деловима наше земље, а све у циљу организације квалитетног процеса који ће допринети развоју привреде наше земље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 5. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Србија је отворена земља и нема проблема са странцима. Када сагледамо све проблеме које је Европа у последњих неколико година имала, онда можемо да кажемо да Србија није била део тих проблема и Србији се то враћа на добро. Враћа се пре свега поверењем које има међународна заједница и према институцијама Републике Србије које су се бавиле тим проблемом али се враћа, чини ми се још битније, позитивним односом свих тих људи који су пролазили кроз Србију.

У амандману на члан 5. Закона о странцима ми у суштини предлажемо да се правила која функционишу у ЕУ примене и у Србији. Јер странци су свакако саставни део функционисања економског поретка Србије. Тренд раста страних инвестиција, који је врло упечатљив, довео је до тога да ДБП у Србији има потпуно другачији изглед него пре 2008. године. Ако се раст, то што је било мало за време неких други власти, могао окарактерисати као раст, био је заснован пре свега на потрошњи. Када данас погледате структуру ДБП-а у Србији, онда су кључни фактори који доприносе расту ДБП-а пре

свега везани на страну инвестицију, односно инвестициона улагања и на страну извоза.

Неспорно је да српска привреда, српска предузећа кључно доприносе томе, али је свакако значајна улога страних инвеститора који су омогућили да српски ДБП изгледа потпуно другачије него пре кризе 2008. године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, има стара изрека – боље је патити за селом него патити на селу. Нажалост, са села у последње време, по питању исправа, воде два пута; један пут води у свет, а други пут је још гори, води на онај свет. На несрећу села, не враћају се ни једни ни други. Села су постала збир мањих или већих старачких домова.

За време странке бившег режима запуштено је око 400.000 хектара земље, пољопривредног обрадивог земљишта. Било би добро да се неки од њих врате, посебно они који су отишли у свет, ако већ они који су отишли на онај свет не могу. Можда тренутно имају страно држављанство, нама то није битно. Нама је битно да се они врате, да својим искуством из белог света макар допринесу, ако не примарној пољопривредној производњи, оно преради.

Само да вас подсетим да у енергетици, а то је пракса у Европи, на ових 400.000 хектара, то ће ми госпођа Томић помоћи, запуштеног пољопривредног земљишта може да се произведе енергетска вредност биомасе од два милиона тона дизела. Дакле, енергетска вредност од два милиона тона дизела, који без пореза и акциза вреди преко 1.400.000.000 евра. Дакле, они својим искуством могу да помогну, а ми сви треба да размишљамо као и они – уколико желимо да имамо више, морамо и ми сами бити нешто виши. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Стојиљковић.

ИВАНА СТОЈИЉКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 5. дефинише да се странац који има вишеструко држављанство сматра држављанином државе која му је издала путну исправу којом је ушао, боравио и изашао из Републике Србије.

Овим амандманом ми се управо залажемо за то да се ова одредба односи и на странца-инвеститора. Јер добијање држављанства кроз инвестиције дефинитивно нашој земљи може донети значајне приходе, као што смо видели, од неколико милијарди евра годишње.

Овај програм, како год да га назовемо, држављанства, пасоша, користе управо богати појединци који се досељавају на дестинације које су погодне за пословање, а дефинитивно видимо да је Србија једна од њих, у Европи тренутно најпривлачнија.

Такође, многе државе и оснивају одређене врсте канцеларија које помажу странцима-инвеститорима око прикупљања документације, администрације приликом оснивања оваквих предузећа.

Мало је економија које попут наше мале земље надокнађују своју величину бројним регионалним споразумима и бројним директним страним инвестицијама и зато то и остаје наш приоритет, односно приоритет Владе Републике Србије, да се повећа број запослених, да се убрза економски раст и, наравно, да се смањи сиромаштво. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднеле народни посланици Александра Томић и Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Влаховић.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Ово је још један амандман који смо поднеле моја колегиница Томић и ја, на предлог закона везан за имплементацију Агенде 2030 и спровођење циљева одрживог развоја.

Директне стране инвестиције у 2017. години су износиле 2,6 милијарде евра. Због бољих пословних амбијената у Србији, довело је до тога да су директне стране инвестиције све веће.

У Београду је урађено за непуне четири године 930км нове водоводне и 138км канализационе мреже, асфалтирано је више од 536 путева, запослено је 66.000 људи – могу да набројим још много тога таксативно – и отворена је робна кућа ИКЕА. Али шта очекујем данас? Очекујем да овај амандман подрже не само колеге с ове стране сале, већ и колеге прекопута, који толико прижељкују наш аплауз. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, колегиница Пауновић.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Захваљујем се, уважени председавајући. Поштовање за уваженог министра и његове сараднике. Користићу време посланичке групе и осврнућу се на закон о странцима, пре свега у смислу да

је колегиница Стефана Миладиновић имала амандман који је, истина, техничке природе, али смо сигурни да омогућава несметану примену закона, јер је од стране Владе Републике Србије усвојен и ја се овим путем захваљујем Влади на томе.

Искористила бих прилику да укажем на то да закон о странцима представља квалитетан законски оквир за уређење услова за улазак, кретање и боравак и враћање странаца из Републике Србије, што за Србију у овом тренутку има велики значај, у време великог азилантског таласа, када је кроз Србију прошло, сложићете се, на десетине хиљада избеглих из Сирије и других подручја захваћених оружаним сукобима. Овај закон је практично једна надградња сада важећег закона о странцима, који је донет 2008. године, када је министар полиције био Ивица Дачић.

Када већ говорим о амандману наше колегинице Стефане Миладиновић, ја ћу искористити прилику да се овим путем захвалим Влади и на слуху, јер је усвојено преко 10 амандмана уважене колегинице када је у питању закон о безбедности саобраћаја. Свакако ћу користити време и о томе говорити када закон дође на дневни ред, али просто није згорег рећи да допринос није био мали и да смо сигурни да смо и овог пута као посланичка група пре свега конструктивно деловали када су у питању закони који се налазе на дневном реду заседања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 5. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, овај амандман за циљ има да додатно прецизира и дефинише коришћење путних исправа када су у питању странци који инвестирају у нашој земљи.

Сматрам да је ово веома значајно имајући у виду вредност улагања која су досада реализована у Републици Србији и како се то одразило на развој свих региона наше земље.

Отварање нових радних места, смањење незапослености и развој свих крајева су заправо приоритет наше Владе. Управо сте то реализовали кроз бројне инвестиције које нам пристижу.

Покретање привреде је оно што нам је потребно, нарочито након година уназађивања и пропадања. Сама Влада је опредељена и посвећена овом циљу, па се фабрике отварају и у Нишу и у Лесковцу и у Новом Саду и у Крушевцу, што раније није био случај.

Ово није само декларативно залагање за развој свих округа, већ залагање за унапређење квалитета живота свих грађана наше земље. Зато је од пресудног значаја да наше локалне самоуправе буду кооперативне, да

буду вољне да сарађују, да буду спремне да испуњавају све своје обавезе, да издају дозволе али и да се органи државне управе обавежу и подстакну да што ефикасније раде и обезбеде све услове да се покрене привреда, да се отворе нова радна места и да се смањи незапосленост, што је, наравно, свима нама у интересу и што ће довести до равномерног развоја свих крајева и свих региона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, поднео сам овај амандман са циљем да покушам да помогнем како би законски предлог био још бољи и како бисмо постигли све циљеве који су нам заједнички, али морам да кажем ради интереса јавности и интереса грађана. Говорило се о томе да су наши амандмани бесмислени. Па дужност народних посланика заправо је нешто што би требало да се вратимо на почетак мандата па да неки поново прођу едукацију шта је посао народног посланика.

Посао народног посланика и јесте да подноси амандмане, јесте да упути неку критику према законским предлозима, јесте и да похвали законске предлоге, јесте и да разговара са грађанима, а баш тај разговор са грађанима недостаје припадницима опозиције, који очигледно нису међу грађане ни сишли дуго година и због тога и јесте та подршка толико мала да се бојим да када би, а чујем на улицама, разговарам са људима, жао је грађанима што није било парламентарних избора, много им је жао, јер бојим се да припадници садашње распале опозиције не би имали места и не би било довољно места ни у оном комбију Паје и Јарета да га напуне, тако да, ето, видимо се на неким следећим изборима, а онда потражите неко друго запослење. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Реч има колегиница Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре, надовезујем се на претходне моје амандмане који указују на значај странаца-инвеститора и њихов утицај на економски развој и коришћење привредних потенцијала у Србији.

Лондонски недељник „Економист“ је написао да је отварање робне куће познатог шведског произвођача намештаја „Икеа“ у Србији симбол европске нормалности под мандатом Александра Вучића. Зашто је „Икеа“ толико важна страна инвестиција? Свакако због повећаног обима инвестиција, нових радних места. Преко 400 младих је добило посао. Важно је и због тога што мења начин размишљања сваког појединца и читавог друштва. „Икее“ нема тамо где нема бар жеље да се размишља и ради на нов начин и другачији начин. Она полаже на сваког запосленог, па до последњег купца и на њихову жељу и способност да учине корак више. Подстиче да свако уради више и верује да је још више могуће ако се уложи додатан груд и посвећеност.

Осим „Икее“ на Вождовцу, трговински ланац „Лидл“ је такође важна страна инвестиција. „Лидл“ је расписао конкурс за 1.000 радника, односно продаваца широм Србије. Осим што ће запосленима понудити конкурентне радне услове у погледу накнаде и радног окружења, „Лидл“ ће у склопу темељних припрема за успешно обављање радних задатак организовати и свеобухватну плаћену обуку за будуће запослене, која има за циљ увођење у посао и оспособљавање за рад. Досада је „Лидл“ у Србији запослио више од 400 људи на корпоративним функцијама.

С обзиром на то да ови ланци долазе из земаља ЕУ, где је дуално образовање широко распрострањено, надам се да ће наши ученици убудуће имати прилике да стичу компетенције баш у овим компанијама. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Комленски, изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа, другарице и другови, уважени министри са сарадницима, у Предлогу закона о странцима у члану 5. ви сте предложили да странац који има вишеструко држављанство сматра се држављанином државе која му је издала путну исправу са којом је ушао у Републику Србију и, у ставу 2, да је за време боравка и приликом изласка из Републике Србије дужан да користи путну исправу државе којом је ушао у Републику Србију.

С обзиром на то да сам сматрао да треба раздвојити појам странца и странца-инвеститора и као своје предлоге предложио амандмане од један до четири, у том смислу је предложено да се усвоји амандман број пет да би се у члану 5. иза ова два става која сам цитирао додао и трећи став, који каже: „За време боравка и приликом изласка из Републике Србије странац-инвеститор који својим пословањем подстиче економски развој и већу

социјалну равноправност је дужан да користи путну исправу државе са којом је ушао у Републику Србију“.

Колико због прецизности толико и због даљег поступања према члановима 67, 68 и 70 које сте као предлог унели у овај закон, који говоре о сталном настањењу и сталном настањењу у посебним случајевима, где је дефинисано чланом 67 став 1 да је стално настањење дозвола за дуготрајни боравак страног држављанина у Републици Србији, у ставу 2. где се стално настањење одобрава странцу који испуњава услове из члана 70.

Сличну одредбу сте унели и у члан 68, везујући за члан 70, а у члану 70 су прописани услови за одобрење тог сталног настањења, где се каже да уз захтев за одобрење сталног настањења страни држављанин, а овде предлагемо да се то раздвоји и на страног инвеститора, мора да приложи и важећи страни лични пасош. Апсолутно је логично да докуменат са којим је ушао, борави у Републици Србији, мора да користи и приликом изласка из Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Кривокапићу, изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Мој амандман се односи на члан 5. став 3. који се додаје и гласи: „За време боравка и приликом изласка из Републике Србије странац-инвеститор који својим пословањем подстиче економски развој неразвијених општина је дужан да користи путну исправу државе са којом је и ушао у Републику Србију“.

Знамо да је путна исправа јавна исправа са електронским носачем података, осим путног листа који не садржи електронски носач података, која држављанину сваке државе служи за прелазак државне границе ради путовања и боравка у иностранству и за повратак у земљу.

Чланом 5. ставом 1. и 2. је дефинисано чијим држављанином се сматра странац и чије путне исправе користи при уласку у Републику Србију, али је амандманом потребно додатно дефинисати и прецизирати коришћење путних исправа за странца-инвеститора. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Лакетићу, изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре, уважене колеге народни посланици, када говорим и о овом

амандману, пре свега нагласио бих још једну другу ствар која је врло значајна за сваку државу. Основни циљ сваке земље домаћина јесте да пре свега оствари један дугорочни привредни раст. Тај дугорочни привредни раст се најчешће остварује и може бити заснован на повећању инвестиција с једне стране, на технолошком трансферу с друге стране, али и на повећању конкурентности на светском тржишту.

Најзначајнији моменат у овом трансферу јесу директна страна улагања. Директна страна улагања и директне стране инвестиције су најзначајнији, најоптималнији и најкориснији вид извора капитала, много значајнији и много бољи вид уноса, односно извора капитала него што је то задуживање државе, подизање кредита или пак страна помоћ. Управо из тих разлога држава Србија поштује своје инвеститоре, без обзира на то да ли се ради о домаћим или страним. У овом случају говоримо о страним инвеститорима. У овој држави се свако ко уложи новац поштује и мислим да је то рецепт за наш даљи успех. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Лакетићу.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Линта, изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Мој амандман се односи на странце-инвеститоре који својим пословањем треба да побољшају економски развој и побољшају положај избеглих и прогнаних лица.

Добро је познато да у Србији живи око 10% грађана који су имали или имају статус избеглих, прогнаних, расељених лица. То је категорија грађана Србије који су највеће жртве ратова на простору бивше Југославије и који се, као и знатан број осталих грађана Србије, суочавају са једним од највећих проблема нашег друштва, а то је питање незапослености.

У националној стратегији за решавање питања избеглих и прогнаних расељених лица један од стратешких циљева било је решавање ових проблема. Међународне организације су у претходном периоду низом својих мера покушали да решавају овај проблем доделом микро-кредита, доходовним грантовима, организовањем семинара за стручно усавршавање.

Нажалост, и ти микро-кредити и ти грантови нису били довољни да у знатној мери помогну стварање одрживог посла за те грађане. Због тога је веома важно да Влада настави и даље да ствара амбијент за долазак још већег броја страних инвеститора и што више директних страних инвестиција јер то је један од начина да и ова категорија грађана Србије реши ово своје питање, да им се обезбеди егзистенција кроз сигурно радно место, кроз редовну месечну плату да могу да живе они и њихове породице.

Такође, веома је важно да Влада и даље настави да ствара амбијент и да подстиче развој домаће привреде, домаћих инвеститора, јер без домаће привреде нећемо моћи ићи напред ако имамо само директне стране инвестиције. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Линта.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Пешић, изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Уважени председавајући, поштовани министре са сарадницима, овим амандманом олакшава се кретање и боравак странаца-инвеститора како кроз Србију тако и кроз Јабланички округ.

На територији Јабланичког округа послује велики број страних инвеститора из Немачке, Турске, Кореје, Холандије, Румуније и Велике Британије. Како би се свим овим инвеститорима омогућило лакше пословање, Влада Републике Србије улаже знатна средства за развој југа.

Тако је Влада Републике Србије издвојила 600 милиона динара за изградњу главног градског колектора у Лесковцу и 504 милиона динара за другу фазу радова на постројењу за пречишћавање отпадних вода у Богојевцу, тзв. линију муља, јер је чињеница да је за пословање оваквих фирми потребна и канализациона мрежа одговарајућег капацитета.

Такође, Влада Републике Србије издваја знатна средства и за завршетак Коридора 10 и ауто-пута Е-75, који је у директној вези са Јабланичким и Пчињским округом јер како се која деоница ауто-пута заврши тако долазе и инвеститори.

Такође, Влада Републике Србије издваја и знатна средства за изградњу инфраструктуре у Јабланичком округу али и за реновирање школа, болница, културних институција и на тај начин свим грађанима Јабланичког округа али и страним инвеститорима који борава у Јабланичком округу олакшава живот. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Малушић, изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Мој амандман гласи – за време борава и приликом изласка из Републике Србије странац-инвеститор који својим пословањем подстиче економски развој и смањење социјалних разлика је дужан да користи путну исправу државе са којом је ушао у Републику Србију.

Треба нагласити ово и сигурна сам да ће сви странци то поштовати; ако не, биће депортовани; то није циљ. Али је мени недопустиво да је до 2012.

године неко издавао дозволе и уопште папирологију за отварање и инвестирање у нашој земљи 365 дана, 700 дана, 1.000 дана, ко зна колико дана. Ми то сада издајемо за 30 дана, тако ради једна одговорна власт.

Влада је успешно спровела фискалну консолидацију, стабилизацију јавних дугова, смањила је јавни дуг, побољшала привредни амбијент, обезбедила високу стопу привредног раста, подигла животни стандард и на тај начин постала добро место за инвестирање странаца.

Зато је америчка фирма „Аметек бизнис кампус“ инвестирала у Суботици и отворила 500 радних места. Оно што је најважније и што треба нагласити је да управо та компанија „Аметек бизнис кампус“ није тражила субвенције од Владе Републике Србије, пример добре праксе, и договорено је да сви који су у систему „Аметека“ дођу у Србију.

Оно што треба нагласити је, пре свега, да смо ми сад у преговору са 50 фирми које за следећу годину треба да обезбеде 27.000 радних места. X

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Па, нема ових стручњака прекопута па немам коме да се извиним на поднетом амандману.

Али ево нас на члану 5. Предлога закона о странцима, сличан је као и претходни амандмани, али бих пре свега желео да истакнем неке значајне моменте када је реч о стању у МУП-у. Дакле, оно што сам малопре изнео па сада да се надовежем.

Чули смо ми извесна оспоравања и током начелне расправе и током јучерашњег и данашњег дана. Дакле, треба рећи зарад истине и зарад грађана Србије да је, поред уредбе о каријерном напредовању, о чему смо овде малопре причали, донета и уредба о оцењивању полицијских службеника. То је врло значајна ствар, јер том уредбом се прописују потпуно нови модели, нова мерила и критеријуми оцењивања полицијских службеника. На тај начин створена је добра основа за каријерни развој и напредовање полицијских службеника, а све у циљу професионализације и јачања интегритета саме полиције.

Још један врло значајан моменат када је реч о МУП-у то је да су МУП и Криминалистичко-полицијска академија закључили међусобни уговор, односно споразум о пословној сарадњи. Овај споразум ће по први пут обезбедити нешто што слободно можемо назвати планско школовање

студената Криминалистичко-полицијске академије, и то по пројектованим потребама МУП-а. То је један велики искорак напред и у питању је јасна визија ко ће након завршетка студија моћи да се запосли у МУП-у. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 5. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председавајући.

Даме и господа народни посланици, нови закон о странцима је наставак политике обезбеђивања повољне пословне климе за све инвеститоре који би да инвестирају у нашу земљу и управо захваљујући овој доброј пословној клими Александар Вучић је од 2015. године у Србији отворио преко 60 нових фабрика. Неке од њих ћу и споменути.

Тако, рецимо, „Делфи“ и „Лир“ у Новом Саду, који тренутно запошљавају шест хиљада људи, ПКЦ у Смедереву, у којем је у старту запослено 370 људи а планира се чак 1.500 запослених, „Сваровски“ у Суботици са 200 новозапослених, „Калцедонија“ у Суботици, „Калцедонија“ у Руми која је запослила 600 радника а у Апатину ће запослити још и укупно ће бити запослено преко 2.000 радника, „Џинси“, турска фабрика текстила у Крупњу која је запослила 120 радника, „Кромберг и Шуберт“ у Крушевцу, који тренутно запошљава 400 радника а запошљаваће чак 2.500 радника, „Леони“ у Нишу, који је тренутно један од највећих послодаваца у Србији и запошљава 5.700 људи а инвестирали су још 22 милиона евра и запослиће још чак 2.200 људи, фабрика „Јазаки“ у Шапцу, која је запослила 1.700 људи, „Меита“ у Обреновцу, која је запослила 770 људи, фабрика у Житораћи која је запослила 160 људи. Прошле недеље Александар Вучић и Милош Вучевић су отворили развојни центар „Континентал“, који ће запослити 500 инжењера, сада већ запошљава 100 инжињера, и просек плате ће бити између 850 и 2.500 евра.

Оно што је најважније, инвестиције се настављају. Сутра ће наш председник Александар Вучић положити камен-темељац за нову фабрику „Есекс“ у Зрењанину, која ће запошљавати 200 људи и то је инвестиција од 30 милиона евра. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегиница Годоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Предложеним амандманом дефинисана су права и обавезе странца-инвеститора који борави у нашој земљи – приликом изласка из наше земље његова је дужност да поштује законе Републике Србије када је у питању коришћење путне исправе.

Хтела бих да кажем да предложени амандман има за циљ и повезивање већ предложених амандмана са моје стране и јачање њиховог ефективног спровођења у реалној примени кроз интерактивно деловање, чиме се отклања сваки ризик од евентуалног слободног тумачења и злоупотребе законом прописаних права и слободе деловања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч?

Колега Палалић.

Изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Хвала, господине потпредседнице.

Стране инвеститоре првенствено занима, када је у питању инвестирање у одређену земљу, да ли у тој земљи функционише правна држава, тј. првенствено како и на који начин функционише правосудни систем и правосудне институције.

За разлику од неког претходног периода, када је правосуђе систематски разарано и уништавано, када је извршена катастрофална реформа која је буквално разјурила сваког ко је желео да улаже у Србију, у претходних неколико година озбиљно се приступило поправљању тог катастрофалног стања. С једне стране то се односи на кадровску обнову и кадрoвска питања. Ми смо у неколико претходних година имали велики број избора у правосуђу које се тичу и тужилачких и судијских функција са најмањим могућим бројем оспоравања овде у Народној скупштини, у односу на неки претходни период. Такође се много радило, што показује посвећеност променама, да се изврше промене у правосуђу када је у питању правосудна инфраструктура.

Само да кажем да су у претходном периоду изграђене потпуно нове зграде судова у Ужицу и Пожаревцу, да су извршене реконструкције у Краљеву, Пријепољу и Зајечару, да је направљен пројекат изградње нове Палате правде у Крагујевцу и да се врши озбиљна реконструкција Палате правде у Београду. Да не говорим о томе да је фактички, када је у питању

правосуђе, извршена кадровска обнова и да је на основу Закона о извршењу и обезбеђењу решено 1.700.000 старих предмета.

У питању је, такође, и успостављање јавнобележничког система и успостављање е-правосуђа, тј. повезивања са свим другим институцијама неопходним за функционисање правосуђа.

Желим да напоменем да је извршено и обнављање привредних судова и уложено у рачунарску опрему привредних судова преко 200 милиона динара, што све говори да је успостављен нормалан и ефикасан правосудни систем и да се тежи што бољем правосудном систему ради успешног привлачења страних инвестиција.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бирманчевић.

Изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе, поштоване колеге посланици, поштовани грађани, амандман који сам поднео односи се, пре свега, на кретање странаца и управо кретање странаца – пре свега, акценат је на инвеститорима – показује да смо у периоду до 2012. године имали ситуацију у којој управо ти странци не да нису долазили у Србију него су је обилазили у широком луку, а од 2012. године па наовамо све је кренуло у правом смеру и 60-70 објеката, односно нових предузећа и нових радних места отворених у тим предузећима доказ су да смо на правом путу.

Град Шабац, Нови Сад, Зрењанин, Београд, било који други, постојали су и пре 2012. године, али инвеститори једноставно ту нису долазили. Ако узмемо за пример Шабац, 26. септембра 2017. године председник Србије Александар Вучић и амбасадор Јапана Ђуићи Такахара отворили су фабрику „Јазаки“ у Шапцу – са потенцијалом од 1.700 радних места, са халом од 30.000 квадратних метара и са планираном производњом, односно извозом од 120 милиона динара.

Оно што је значајно рећи то је да „Јазаки“ улаже 25 милиона евра у ту компанију, односно изградњу. Од државе је добио подстицај у износу од 10,1 милион евра, што само показује да ова Влада и држава мисле о равномерном развоју свих градова, без обзира на то што у том граду до доласка СНС-а, од 2000. године наовамо, до 2012. године, само се уништавало и распродавало. Али оно што је битно, од 2012. године наовамо има ко да мисли не само о другим градовима него и о Шапцу. И управо грађани Шапца су на изборима

2017. године са 56% подржали председника Александра Вучића, а он им се одужио отварањем фабрике „Јазаки“ са 1.700 нових радних места.

Кретање инвеститора у будућем периоду по Србији биће, наравно, у складу са досадашњим. Значи, сви могу очекивати нове инвестиције и нова радна места. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Колегинице Баришић, изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре, поштоване колегинице и колеге, поштовани грађани Србије, поднела сам амандман који додатно дефинише путне исправе.

Задатак државе, као и свих нас, као и целе Владе и ресорних министарстава јесте да помогнемо да се створе бољи услови и да се створи бољи пословни амбијент који ће омогућити, наравно, улагање страних и домаћих инвеститора.

Мислим да смо на добром путу и да то показује управо позиција Србије на Дуинг бизнис листи Светске банке, где смо напредовали за 48 позиција у последње три године и сада смо на 43. месту, што је најбољи пласман од када уопште листа постоји.

Ова наша политика, пре свега наше Владе Републике Србије, показала је да смо на добром путу, јер не само да долазе нови инвеститори, већ и они инвеститори који су већ уложили у нашу државу долазе и проширују капацитете. Тако је фабрика „Хенкел“ у Крушевцу најавила 25 милиона евра нових улагања за тржиште са новом производном технологијом. Заиста је то нешто добро и грађани то поштују. То је знак да ћемо успети да упослимо нову радну снагу и спасити многе породице које су до 2012. године остале без посла. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем.

Сам Предлог закона о странцима је један квалитативан искорак навише и набоље и усклађен је са свим важећим светским и европским нормама. Но, ја сам на члан 5. овог закона упутио амандман и тражио да се дода став 3, где се дефинише питање коришћења путних исправа.

Нормално, и овде ћу се позвати, као и у свим амандманима које сам ја предложио на овај предлог закона, а то је питање борбе и залагања Владе Републике Србије на економском развоју и одрживом развоју Републике Србије, а све у контексту Агенде, већ много пута спомињане с моје стране,

2030 УН, која се тиче одрживог развоја и где у одређеним поглављима, а сад конкретно, говори се о миру, правди, снажним институцијама, свету без сиромаштва и без глади. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Ненад Богдановић и Здравко Станковић, заједно Никола Савић, Александра Белачић и Вјерица Радета и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Поштовани грађани Србије, два дана сте се наслушали расправа трла баба лан, отприлике, зато што све оно што је речено о овим амандманима, односно Предлогу закона о странцима истински нема везе са предлогом закона који је на дневном реду.

Посланици владајуће већине су подносили амандмане из којих сте могли свашта да чујете али ништа о предлогу овог закона. Око 190 пута данас сте могли да чујете шта ће све у Србији да се уради када дођу неки нови странци, али око 190 пута сте могли да чујете да заправо у Србији ништа не функционише, јер, кажу посланици владајуће већине, биће боље стање у здравству кад буде више странаца у складу са овим законом, што, наравно, нема везе. Па онда кажу биће више путева кад дођу ти неки странци, кад им се омогући да лакше добијају личне исправе, углавном тако су писали, па биће боље стање у школству, па биће боље стање у регионалном развоју, чак кажу кад буду странци лакше добијали лична документа биће озбиљне борбе против корупције и криминала, биће економског развоја. Ако ће све то бити, онда то значи да посланици власти признају да тога до сада нема, са чим се ми апсолутно слажемо.

Што се тиче амандмана који смо ми поднели на члан 6. и који заиста има везе и са Предлогом закона и са чланом 6, ми тражимо да се део овог члана брише ради правне сигурности, јер не може се рећи да странац може да улази у Републику Србију и борави под условима из овог закона са важећом путном исправом у коју је унета виза или одобрење боравка. Заправо ово може, али не може „уколико законом или међународним уговором није другачије одређено“.

То мора да се одреди овим законом и ништа шире од тога. Међународним уговором може само оним који се ратификује у Народној скупштини, а то нема потребе да се уноси у закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ево, врло конструктивно. Драго ми је да слушам и о страним и о домаћим инвестицијама и мислим да је свима потпуно јасно да је неопходно страним инвеститорима пружити правну сигурност. То је оно што владајућа већина може да им обезбеди, што мора да им обезбеди и што онда ослобађа средства која ми сада, зато што не постоји правна сигурност, морамо да им дајемо на име подстицаја, субвенција, да бисмо уопште имали инвестиције.

Дакле, правна сигурност ће свакако привући стране инвеститоре а оставити довољно средстава да се стимулише домаћа привреда и домаћи инвеститори, јер нисмо ни лењи, ни глупи ни луди, како је то покушано да се прикаже; можемо да запослимо и сами себе и своје суграђане.

С друге стране, инвестиције које постоје, инвеститори који запошљавају велики број грађана, што јесте похвално, молим и предлажем председници Савета за популациону политику да међу тим запосленима, унутар тих страних компанија, изврши једно истраживање како су третиране жене, колико има трудница, колико породиља и какав је уопште статус жена које треба да постану мајке.

(Блажа Кнежевић: Питај Бошка Обрадовића како третира жене.)

Драго ми је што и ја овако усамљена овде изазивам нестрпљење прекопута и што имају грађани прилику да виде какво је васпитање народних посланика владајуће већине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Важно је, наравно, да увек истакнемо да је Влада Републике Србије једнако посвећена и домаћим као и страним инвеститорима. Свако, апсолутно свако у Републици Србији ко хоће да инвестира свој новац, да отвара компаније и запошљава људе добиће субвенције, добиће подстицаје, добиће пореске олакшице, све оно што Закон о инвестицијама предвиђа и налаже такву врсту једнакости управо да неко не би помислио супротно.

Оно што јесте био проблем у многим годинама уназад јесте што власти које су вршиле такву врсту политике у овој земљи да су уништавале домаћу привреду нису дозвољавале развијање озбиљнијих компанија. Те компаније не могу да буду конкурентне на озбиљним тржиштима, јер када говоримо о производњи, увек морамо да видимо и другу медаљу те производње. Да ли ће неко ко има могућност да производи милион комада нечега у једном дану

и неко ко производи 20 комада икада моћи да буду конкурентни у цени? Наравно да неће.

Дакле, тржиште је то регулише и понуду и потражњу, али исто тако технолошка способност да у јединици времена, у једини цене произведете најбољи могући производ. Због тога је важно да долазе страни инвеститори који ће развијати и технологију у нашој земљи, који ће обучавати наше раднике, а сваки домаћи инвеститор, свако ко жели да купи...

Ево, има компанија које су у стечају, има компанија великих, озбиљних, које су неки претходни гурнули у понор стечаја. Ево, позивам сад домаће инвеститоре да се јаве или колеге које то предлажу да обезбеде да ти домаћи инвеститори дођу и купе те компаније. Ево данас да их купе, да омогуће да оне прораде, фабрике које су уништене, разваљене, да их откупе и држава ће им дати исто оно што даје страним инвеститорима и бићемо веома захвални. Доћи ће било ко да им помогне, да им припреми правну регулативу, само да видимо ко су ти домаћи инвеститори који ће се појавити.

Дакле, не смемо гурати оне људе који хоће да долазе у ову земљу да инвестирају зато да би рекли – е не требају нам ти, то гуши неког домаћег инвеститора. Ево, добродошли су, само да их видимо да се појаве и добродошли су под једнаким условима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Вујадиновићу, изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Само мали осврт. Молим вас, министре, да и ви и чланови Владе наставите са послом за који смо вас делегирали у овом уваженом дому, а то овлашћење и посао вам потврдили Законом о буџету. Молимо вас да наставите са тржишном утакмицом у којој ћете наставити са привлачењем страних инвеститора, јер ваљда знамо сви да данас нико и нигде неће доћи да отвори било какву фабрику, било какав погон ако нема неку помоћ државе у томе. И то грађани Србије треба да знају. Све остало су флоскуле и празне приче.

Што се тиче самог боравака тих истих инвеститора, које сте такође дефинисали кроз члан 6. овога закона, морам рећи да боравак свих инвеститора у овој земљи често није баш пожељан и може бити веома болан и такав да због њега грађани Србије горко зажале. Такав је нпр. случај аустријске фирме, инвеститора, АТБ Аустрија, који је још 2004. године приватизовао ону чувену српску фабрику „Север“ из Суботице, где је хиљаде људи завршило на улици а фабрика нестала. Наравно, све то није могло само

у њиховој режији, морали су да имају велику помоћ тадашње досовске власти и свих оних који су радили не само на растакању фабрике него на растакању комплетне српске државе.

Е сад, боравак неких, као што је директор компаније „Континентал“, која је неки дан отворила свој истраживачки центар у Новом Саду, и те како је пожељан. Мишљења смо да њихов боравак треба олакшати на што више начина. Отуд и овај мој амандман. Али не само то, него у сваком случају треба наћи могућност, када год је то могуће, и њихов боравак олакшати кроз решавање питања њиховог држављанства. Ми смо вам захвални због тога што сте у сарадњи са председником државе директору тог истраживачког центра компаније „Континентал“ у Новом Саду омогућили добијање српског пасоша, који му је председник и уручио на самом отварању те фабрике. Управо такви боравци и такви странци у земљи су нам у овом моменту потребни. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Реч има колега Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Поднео сам и овај амандман, као и све претходне амандмане, у циљу оснаживања могућности да страни инвеститори и даље инвестирају у Србију, а да је то могуће и да је то добро, показашу вам на примеру Београда. Ево неколико капиталних инвестиција које смо имали у Београду у последње време.

Тренутно у Београду имамо више од 1.100 градилишта. Градилиште „Београд на води“ је једно од највећих градилишта у Европи, а сигурно у овом делу Европе. Постигли смо рекордно ниску незапосленост, тј. имамо мање за око 20.000 незапослених него раније. Станица Прокоп је завршена после 40 година. Пре 40 година је она започета! Сада је завршена.

Почиње да се гради нова аутобуска станица у Блоку 42 у Новом Београду. Решен је проблем са депонијом Винча, кроз јавно-приватно партнерство вредно 300 милиона евра. Завршена је фабрика воде „Макиш 2“ и обезбеђено снабдевање пијаћом водом за наредних 20 година. Завршен је кишни колектор „Земун Поље – Дунав“, вредан 40 милиона евра. Почиње градња топловода од Обреновца до Новог Београда. При крају је завршетак примарне канализационе мреже у Београду и изградња фабрике за прераду отпадних вода. Издате су грађевинске дозволе за више од два милиона квадрата, а издавање дозвола добија се, у просеку, за 12 дана.

Зато су нам потребни страни инвеститори. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Ковачевић, изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господа народни посланици, Министарство унутрашњих послова наставља са изванредним резултатима и великим радом на решавању кључних проблема који се тичу безбедности грађана, како наших држављана тако и странаца.

Сви показатељи говоре у прилог томе да су остварени значајни резултати по питању борбе против корупције и криминала, као и у сузбијању свих врста кривичних дела, било да је реч о сузбијању општег криминалитета или граничној безбедности, али и високом степену законитости у поступању полицијских службеника, одржавању јавног реда и мира или обезбеђивању заштите у ванредним ситуацијама.

Постоје јасни подаци о стабилном стању у полицији и сектору унутрашњих послова уопште. Као што сам и у начелној расправи рекла, протекли период обележиле су озбиљне акције полиције, успешан и предан рад запослених у полицији, што је довело до видљивих и неспорних резултата.

Закони на којима су радили стручни тимови из Министарства унутрашњих послова примењивани су у потпуности и зато се наставља и са значајним улагањима у полицију како би била модерно, ефикасно и квалитетно опремљена и спремна за све задатке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Вукојичић, изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре, Министарство унутрашњих послова наставља да хармонизује законе из своје надлежности са законима ЕУ примењујући, наравно, и све директиве, а све у складу са поштовањем сигурности, безбедности, како странаца тако и наших грађана. Такође, овим предлогом закона на највиши могући начин гарантују се основна људска права.

Ја ћу се поново вратити на права која се тичу посебно угрожених група, а то су деца. Мало пре сам истакла колико је Министарство унутрашњих послова урадило досада у току мигрантске кризе на заштити најбољег интереса малолетника без пратње. Такође сам навела и податак о

изградњи посебног одељења у дому „Колевка“ за прихват миграната, који је изградила Швајцарска агенција за развој, а директорка Швајцарске агенције за развој је приликом отварања, у новембру 2016. године, рекла да је резултат изградње овог објекта управо и одлична сарадња са Владом Републике Србије, али и са Министарством унутрашњих послова и свим другим надлежним институцијама.

Оно што је неспорно то је да Министарство унутрашњих послова кроз овај закон и те како штити децу без родитељске пратње, и кроз прописивање њиховог обавезног укључивања у образовни процес, а и кроз могућност проналажења адекватног решења како би се они спојили са својом породицом порекла.

Такође, овим законом строго је забрањено и удаљавање странаца, осим у оним случајевима када се поуздано може знати да ће се малолетна лица спојити са својом породицом или бити упућена у установу социјалне заштите која се бави прихватом малолетника. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Богатиновићу, изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овај амандман сам поднео да бих представио свој град Лесковац, одакле долазим, као место са добрим пословним окружењем, место у које вреди улагати, у све гране привреде а нарочито у пољопривреду.

Лесковац је одавно светска престоница роштиља, метропола добре забаве и место на коме се годинама сусрећу мајстори кулинарства. Да би афирмисала припрему роштиљ меса по традиционалној рецептури, већ 28 година у континуитету Туристичка организација града Лесковца организује један од највећих гастрономских фестивала у овом делу Европе, чувену Роштиљијаду. Манифестацију посети више од пола милиона гостију из свих крајева наше републике, региона (Македонија, Бугарска, Словенија), али и осталих крајева Европе и света. На популарној Широкој чаршији у центру града током седмодневног трајања манифестације постављени су унифицирани штандови, на којима најпознатији угоститељи Лесковца и осталих градова Републике спремају и служе специјалитете са роштиља.

Поред роштиља, најпознатијег лесковачког брэнда, Лесковац се широм света повезује са још једним специјалитетом, а то је лесковачки ајвар. Регионална привредна комора Лесковца, у сарадњи са Удружењем „Лесковачки ајвар“, Туристичком организацијом града Лесковца и Савезом земљорадничких задруга за Јабланички и Пчињски округ, организује Сајам лесковачког ајвара, зимнице и пића, на коме излагачи из Лесковца, Врања,

Бујановца, Лебана, Босилеграда и других места на око 40-ак штандова представљају своје производе. Једино се у нашем граду ајвар припрема по традиционалној и јединственој рецептури. Заштитом ајвара као лесковачког брэнда успели смо да овај својеврсни деликатес подигнемо на још виши ниво и вишеструко повећамо пласман нашег ајвара на светске трпезе.

Након роштиљ меса и лесковачког ајвара, заштићени производ са географским пореклом ће у наредном периоду постати и лесковачка спржа; процедура је у завршној фази.

Даме и господо, све ово што сам презентовао стварно доводи до закључка да Лесковац има потенцијал за долазак страних инвеститора. Наравно, у Лесковцу, као и у Београду, грађани верују Александру Вучићу, СНС и, наравно, градоначелнику Горану Цветановићу. Да је тако, говори чињеница да су само пре осам дана у Лесковцу одржани избори за чланове савета свих 139 месних заједница. На изборе је изашло 46.987 бирача или 39% бирачког тела, а листа „Александар Вучић – Зато што волимо Лесковац“ је добила 92,93% гласова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Милетићу, изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважени председавајући, поштовани министре, господине Стефановићу, колеге посланици, грађани Србије, ја сам као посланик и човек који долази из најлепше општине у Србији, а то је општина Сврљиг, поднео амандман са жељом да још једном дамо подршку странцима-инвеститорима који желе да инвестирају у неразвијена подручја, у неразвијене крајеве, и на тај начин да се развије пољопривреда.

Мало пре сам говорио о овчарству, козарству, а сад ћу говорити о говедарству, да је то шанса, велика шанса развоја неразвијених подручја са јаким инвеститорима који инвестирају у говедарство кроз систем крава–теле. Могу да подсетим да је велики број општина на југоистоку Србије које су брдско-планинске, које су неразвијене и имају доста пашњака слободних могу да служе за испашу тих грла и ми ћемо на тај начин да обезбедимо доста инвестиција кроз квалитетно месо. Могу да подсетим све присутне и да подсетим све грађане да је природа у тим нашим малим општинама незагађена, да је ту лековито биље које пасу те краве и због тога је то месо веома квалитетно.

Кроз систем крава–теле, где нема потребе да се ради мужа тих краве, већ она своје млеко пласира кроз теле, а касније то теле нарасте, што је нормално, веома је квалитетно. Тај инвеститор који уложи средства у те наше

мале општине стварно има могућност да обезбеди себи профит, а на исти начин да обезбедимо профит и опстанак и наших пољопривредника који желе да се баве сточарством. На тај начин помажемо нашим општинама као што је Сврљиг, као што је Бела Паланка, као што је Гаџин Хан и остале општине које имају капацитете али им требају подстицаји и инвестиције. Због тога ћу ја још једном подсетити колеге да гласају за овај амандман. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Члан 6. садржи један став који се односи на улазак и боравак странаца. Сматрала сам да овом члану треба додати још један став и поднела сам амандман са циљем да се прецизно дефинише улазак и боравак страних инвеститора у нашој земљи. Зато ћу навести један пример, Власотинца и фирме „Грунер“, која запошљава 480 радника у овом граду на југу Србије. Дакле, 480 породица живи захваљујући запослењу у овој фирми.

Боравак тих и таквих странаца у нашој земљи је у сваком случају потребан, за разлику од оних који су заједно са домаћим уништили нашу привреду у приватизацијама које су иза нас и сви се морамо усредсредити на то да их привучемо и да у нашој земљи остану што дуже. Зато је потребна сарадња са нашим државним органима. Да ли је потребно да још једном нагласим да је у Србији запослено 170.000 радника захваљујући странцима који раде у нашој земљи, од Суботице до југа, односно до Прешева? Мислим да је ово веома важно због тога што се заједно са домаћим инвеститорима утиче на убрзан економски развој Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Даме и господо народни посланици, питања уласка у земљу и боравка у њој, наравно, увек треба посматрати у контексту отворености Србије. Та отвореност, која данас, наравно, постоји, може се препознати у нашим односима са свим, колоквијално, великим играчима на планетарном нивоу. И када посматрамо односе са земљама ЕУ, можемо само да констатујемо да са тим земљама ми данас сарађујемо боље него икада, а наравно то има везе и са успешним европским интеграцијама Србије. Са

земљама са којима остварујемо приближно 70% своје робне размене ми из године у годину остварујемо све бољу покривеност увоза извозом.

Било је данас речи на тему субвенција и, како смо чули неке теорије о непостојању правне сигурности тамо где постоје субвенције, драго ми је што имам вашу пажњу, даме и господо. Дакле, не би било лоше приметити да управо, рецимо, у тим европским земљама те субвенције такође постоје. Необично је да онда неко извлачи закључак, претпостављам да не извлачи, да тамо нема правне сигурности. Је ли тако? То би требало да буде логичка веза. Необично бар утолико што долази до оних који су се недавно изјаснили да су извршили драстичну промену у свом политичком ставу и сада, како сами кажу, нису против ЕУ.

Даље, када говоримо о односима са великима, а то се види у односима са Руском Федерацијом, са којом такође изванредно сарађујемо, на пример кроз програме набавке новог наоружања, војне опреме, па и програма који се тичу споразума какав ми усвајамо на овој седници а које на сва уста критикују тзв. грађанисти и другосрбијанци али и њихови коалициони партнери који су критиковали и питање субвенција. И сарадња са САД, са којима имамо директну авионску линију а нисмо имали некада, и сарадња са НРК, са којом смо многе добре ствари остварили заједнички, спасили „Железару“, а очекујемо да ћемо наћи добро решење и за РТБ Бор.

То је данас реалност захваљујући политици Александра Вучића, СНС и са тим немају баш ништа они који су критиковали наше мере субвенција, а и све остало. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Кнежевићу.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, странцима-инвеститорима који долазе у Србију ради обављања економске делатности која у знатној мери доприноси економском развоју и развоју инфраструктуре у Републици Србији требало би доделити одређени статус са циљем да се олакша кретање и боравак странца-инвеститора у нашој земљи. Истовремено, омогућити још бољи вид контроле за све носиоце безбедности у Републици Србији.

Држава Србија заузела је место лидера у региону, и у политичком и у економском смислу, доласком на власт СНС, на челу са председником Александром Вучићем, који је прво на позицији премијера а сада на функцији председника Србије ударио темеље једној новој, бољој, успешнијој, фискално консолидованој Србији која ужива поштовање у целом

свету. Самим тим, логично је да већ имамо велики број инвеститора у Србији, а да је још већи број великих, светских компанија на путу ка Србији. Из тог разлога предлаже се да се олакша кретање и боравак страних инвеститора у Србији. Све, наравно, у складу са законом и контролом наших безбедносних служби. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Атлагићу.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, овим амандманом желео сам на неки начин додатно да дефинишем улазак и излазак, односно боравак странаца-инвеститора у нашој земљи.

Колико страни инвеститори утичу на унапређивање васпитања и образовања најбоље показује податак да је у 2016. години, захваљујући, поред осталог, и инвеститорима-странцима, у нашој земљи изграђено 360 школа и болница. Колико Србија држи до страних улагања показује и податак да је у 2016. години била прва у свету по директним страним инвестицијама.

Тада је Србија имала негде преко 80 реализованих пројеката, 20 више него у претходној години. Шта нам то, даме и господо, говори? Говори нам о томе да је наша земља безбедна, чему су, у првом реду, највише придонели МУП на челу са др Небојшом нашим Стефановићем, а добар део у томе има и наша Влада и председник Републике Александар Вучић. Они су заслужни да наша земља буде безбедна и да улагање буде што веће у нашој земљи.

Не треба заборавити ни грађане Републике Србије који су неуморно радили, а осим тога, они који нису придонели томе, 4.3. господње 2018. године одували су их са политичке сцене приликом избора за београдски парламент. Верујем да се више никада неће вратити на политичку позорницу Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите, колега Јањушевићу.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани потпредседниче Владе и министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, амандман је на члан закона који креира у једном делу амбијент где ће сваки инвеститор осетити пуну подршку у свакој фази своје инвестиције.

Везано за директне инвестиције, у прошлој години је било 2,7 милијарди евра директних страних улагања. Та улагања нам подстичу привредни раст када са њима правилно располажемо, а не као неки који су приликом приватизације свега што је вредело тај новац само користили за расходе, без иједног динара уложеног у раст.

Када говоримо о страним улагањима и тим субвенцијама инвеститорима, законом о страним улагањима изједначена су права домаћих и страних инвеститора. Када говоримо о расту, тај раст нам помаже да улажемо у нашу наменску индустрију, која је 2012. године извезла 154 милиона евра, а 2017. близу 500 милиона, план је да 2020. то буде једна милијарда. Међутим, највећи критичари овакве економске политике и уопште улагања у наменску индустрију Србије су они који се разумеју само у ненаменско трошење новца. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Колега Јокићу, изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, морам да вас подсетим да је земља 5. октобра 2000. године потпуно уништена. У годинама које су следиле тотално је уништена привреда. Нама ништа друго није преостало него да се после њиховог силаска са власти, када смо ми дошли на власт, много брже развијамо него што нам то дозвољава БДП или, просто речено, колико нам дозвољавају наше унутрашње могућности.

Један сабирак у БДП-у су инвестиције. Значи, то је збир. Ако је збир ограничен, онда су и сабирци ограничени, да се разумемо. Значи, тај сабирак је ограничен. Јер ми предвиђамо да БДП у 2018. години расте негде за 3,5%. Значи, тиме смо ограничили инвестиције сопственим средствима. А ја сам чини ми се данас, или јуче, не знам кад сам рекао, а то је тачно, да се ми развијамо 12 пута брже него што нам то дозвољава БДП.

Како ми то можемо да урадимо? Па можемо, зато што призивамо, позивамо и стварамо услове да се појави странац-инвеститор. И зато ми све време данас причамо о том појму, о тој личности, о странцу-инвеститору, који не мора да буде правно лице, то може да буде и појединац; њега морамо заливати, њега морамо неговати да бисмо дошли у ситуацију да живимо боље, да живимо онако како живи остатак света.

Ми смо буџетом предвидели 30% више улагања у развој, али не можемо више. То што ми не можемо више, што смо рекли, а рекли смо, и то сам вам рекао, 182 милијарде на државном нивоу, 128 милијарди на републичком нивоу, али то није довољно и зато се морамо окренути странцима-инвеститорима.

Овај амандман је природни наставак, ово је у ствари импликација свега онога што смо рекли до сада. Јер ако се он појавио у члану 5, он се мора појавити и у члану 6, као што ће се појавити касније и у члану 7 итд.

Министре, само мало пажње, молим вас. Пазите, око боравка...

(Небојша Стефановић: Пазимо нон-стоп.)

Добро, имам осећај да... Ово морате посебно да пазите.

Дуално образовање... Враћам се на боравак. Тај боравак... Значи, онај странац који буде помогао и омогућио да се то дуално образовање развија бржом стопом, боље, јаче, брже, њему треба дати предност. Оно сте ви лепо рекли, не говоримо ми о томе колико треба мењати овај закон, наша прича више је упућена на оно што ће доћи, на оне правилнике и законе које ћете ви поново писати. Дајте да се у тим законима и у тим правилницима појави овај појам странац-инвеститор и да посебне бенефите дате странцу-инвеститору који ће побољшати и који ће помоћи развој дуалног образовања, јер то је будућност наше земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ковачевићу, изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо грађани Србије, Обреновац, Шабац, Суботица, Апатин, Коцељево, Лесковац, Ниш, Нови Сад, Житорађа, Зрењанин, Крушевац, Смедерево, Нови Пазар само су неки од градова које су моје колеге апострофирале ових дана у овој расправи. Наравно да сам ја неке запоставио, заборавио, јер како да не заборавите кад је у претходних неколико година отворено 60 фабрика у Србији.

Овим амандманом на члан 6. ми тражимо да се страни инвеститор слободно креће кроз Републику Србију и то говори о нашој идеји да регионално равномерно развијамо Србију. Влада Републике Србије, Скупштина Републике Србије и председник Републике Србије Александар Вучић омогућили су Србији да се регионално развија.

Ми углавном, када говоримо о бенефитима, говоримо о радним местима, о десетинама хиљада породица које зарађују и некако сметнемо с ума да су тих 60 нових компанија, 60 нових фабрика донеле и нову технологију у Србију, која нам је била тако неопходна. Поред тих стотина хиљада радних места, отворено је и на десетина хиљада радних места у логистици. Развијен је банкарски сектор, нова инфраструктура, логистика која је неопходна за функционисање тако великих система. Развијајући Србију, а не централизујући је, ми развијамо све делове Србије и

омогућујемо свим грађанима Србије да имају бенефите од функционисања овакве власти.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, велики српски писац Дучић је рекао – најгоре је бити стар, болестан и сиромашан. Некима је смешно. Управо...

Немојте, господине Мехо, само ви о Јовану Дучићу.

Само се ви смејте.

Управо та несрећа је задесила српско село. Ми смо се деведесетих година, док смо подносили на селу терет економских и војних притисака на нашу земљу, а самим тим и терет социјалног мира, надали, а то смо ми који смо се борили за промене и обећавали, да ће то после 2000. године селу и сељацима бити враћено. Нажалост, тај уговор са народом, са селом и са сељацима није испоштован и снашло нас је оно што је Дучић рекао – стари, болесни и сиромашни. Уместо нама, „штета“ је надокнађена онима који су се богатали док смо за време санкција сви сиромашили. Тајкуни су стекли по 30.000 хектара земље; само њих тројица имају 100.000 хектара земље.

Даме и господо народни посланици, питање пољопривреде више није само питање пољопривреде и села, већ и демографије. Хиљаду и двеста насељених места има мање од сто становника, и обично су уздуж границе. Србија се празни. Зато вреди да се врате они који су изашли из наше земље, иако имају страно држављанство, и да кроз прераду и улагање у пољопривреду пробамо да задржимо постојеће становништво, а понеко и вратимо. Да би нам било боље, даме и господо, ми сами морамо бити бољи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднеле народни посланици Александра Томић и Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Томић, изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Амандман на члан 6. говори управо о статусу странца-инвеститора и његовом уласку и боравку у Републици Србији. Овим амандманом

предлажемо да се уведе један посебан став, којим желимо у ствари да скренемо пажњу на спровођење Агенде 2030, и то поготово циља 10, који говори о смањењу неједнакости унутар држава, и циља 17, који говори о глобалном партнерству у економском одрживом развоју.

Зашто је тема уопште овог амандмана таква када говоримо о економском развоју? Зато што смо имали прилике да чујемо од самих инвеститора, који су овде готово 18 година, као нпр. у Митан холдинг компанији у Смедереву, која се бави складиштењем нафтних деривата, када се створи позитиван законодавни амбијент и уопште решења која је дала Влада Србије од 2013/14. године променом многих законских решења управо овде у Скупштини, онда добијамо одговор инвеститора зашто су изабрали баш Србију, а то је због тога што имају једно стабилно пословање када су у питању законодавни оквир и порески систем и сматрају да у Србији постоје млади, образовани и врло вредни људи.

Управо због тога је Митан компанија у Смедереву одлучила да изгради нов железнички колосек и ранжирну станицу којом ће повећати своје капацитете, које ће имати пет процената складиштења укупних нафтних деривата за цео регион Србије.

То су резултати одговорне владе. То су резултати свих економских реформи и фискалне консолидације. Управо због тога странцима који овде долазе да унапреде своје инвестиције и кроз јавно-приватно партнерство треба на одређени начин дефинисати боравак у Републици Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Милена Турк.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Поштовани министре, овим амандманом, који се односи на члан 6. закона о странцима, дефинише се улазак и боравак странаца који су спремни да инвестирају, односно уложе у нашу земљу.

Важно је регулисати ову област, јер инвестиције покрећу нашу привреду, стварају услове за развој градова и општина и покретање свих крајева. Веома је значајно јер на овај начин спречавамо младе људе да одлазе из својих места, спречавамо гашење наших градова и општина и кључно је да се сви ангажујемо и предузмемо све кораке како бисмо привукли још инвестиција, створили још радних места и обезбедили нашим грађанима да поштено живе од свог рада.

Предуслови су остварени и сигурно је да инвеститори то препознају. Важно је да и наше локалне самоуправе буду спремне за сарадњу, да не буду инертне, да буду спремне да испуњавају све своје обавезе, да издају

грађевинске дозволе и све оно што је потребно да би се погони отварао и људи упошљавали. Ово је важно за покретање наше привреде, која је, нажалост, годинама урушавана и радна места су затворана.

Србија је захваљујући добрим инвестиционим мерама Владе Републике Србије успела да привуче за само три године око седам милијарди евра страних инвестиција. Ово је резултат озбиљног односа државе и према инвеститорима и према инвестицијама. Буџетом је предвиђено 15 милијарди динара подстицаја привреди, а очекивано време за враћање ових подстицаја кроз јавне приходе је 14 месеци, што показује оправданост планираних средстава буџета.

Изузетно је добар сигнал за инвеститоре то што је Србија добро позиционирана на Дуинг бизнис листи – лакоћа пословања – односно заузима 43. место и сигурно је да ови параметри доприносе већем броју инвестиција у нашој земљи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, у Србији је 2017. године ушло директних инвестиција негде око 2,7 милијарди евра. То је велики новац за нашу земљу. То је велики новац за сваку земљу, а посебно за Србију, која тек треба да се развија, да отвара нове фабрике и нова радна места. Зашто је важно ових 2,7 милијарди евра? Тих 2,7 милијарди нису заједно са неким приватизационим приходима већ директно улагање у нашу земљу. Неки су се хвалили раније с приватизацијом Максија, Мишковићевог Максија, где је Макси продат Делезу за негде скоро око две милијарде евра, и они су то рачунали као инвестицију у Србију. Значи, продају приватне компаније су рачунали као инвестицију. То код нас није случај.

Оно што морам да истакнем, то је да је проблем наталитета нешто што је уско везано за инвестиције, безбедност, равномерни развој. Што наша земља буде била економски успешнија, што више инвестиција будемо имали, што се Србија буде равномерније развијала, а то је случај у претходних четири, пет, шест година, да СНС и Влада Републике Србије и Александар Вучић врло брижљиво и, рекао бих, пажљиво гледају где треба инвестирати, где треба позивати инвеститоре да улажу, поготово у она места у којима деценијама фабрике нису отворане, где је све само затворано, где су људи бежали из својих градова, села и општина, први пут имамо у последњих 20-30 година да се баш ту отварају фабрике, ту се отварају радна места и имамо

шансу да сачувамо Србију и да наставимо да је развијамо, а један од предуслова јесте да наставимо са реформама и, између осталог, да усвојимо овакве законске предлоге.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Ковачевић.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани министре, већ сам наводила значај странаца-инвеститора за економски развој и коришћење привредних потенцијала и како њихово пословање у Србији доприноси квалитетнијем стандарду. Навела бих и да је страним инвеститорима за пословање у некој земљи најважнија политичка стабилност и сигурни и предвидиви услови за рад.

Српска привреда је знатно поправила свој финансијски резултат великим напорима уложеним у повећање обима пословања али и захваљујући томе што су смањени нето трошкови по основу камата и курсних разлика, чиме су остварене огромне уштеде. Такав резултат представља једну од најбољих потврда исправности политике који води НБС, јер се тако стварају извесније перспективе да ће предузећа наставити да инвестирају у постојеће али и у нове послове и тиме доприносити одрживом убрзању привредног раста.

Девизне резерве, које представљају важан чинилац економске одбране сваке земље од евентуалних спољних потреса, не само да су сачуване већ су и повећане. Динар је стабилизован, инфлација стабилна, а поверење страних инвеститора и појачана куповина динарских хартија од вредности су још један узрок јачања српске валуте.

Сви ови резултати су заправо плод храбре одлуке Александра Вучића да прекине неодрживу економску политику засновану на лажној слици о прецењеним приходима и потцењеним обавезама. Престали смо да унапред трошимо оно што нисмо зарадили, а добра економска политика и добри међународни односи несумњиво су допринели томе да је пословна клима у Србији данас далеко боља него пре пет година а привреда бележи стални напредак. Страни инвеститори поздрављају све што је учињено на овом пољу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Даме и господо, другарице и другови, уважени председавајући, поштовани министре са сарадницима, амандман на члан 6. је логичан наставак амандмана који су поднети на претходне чланове. Једноставно, разграничење између појма странац и странац-инвеститор јесте корисна ствар коју треба уградити у овај закон, с тим што заиста треба имати избалансиран приступ да се странцу-инвеститору у односу на категорију обичног странца дају одређене привилегије али да те привилегије не створе простор за било какву врсту злоупотребе. Мера за то јесте у ствари корисност странца-инвеститора који долази у Србију да би инвестирао и сврха свега тога јесте подизање стандарда грађана Србије.

Амандман на члан 6. посебно ће утицати на даљу примену овог закона која је дефинисана у члановима 11, 12, 13, 15. и 16, којима је дефинисано питање граничне контроле, уласка и изласка на основу заједничке путне исправе, обавеза превозника, последице незаконитог уласка у земљу Србију, могућности да се неке ускурати или одбије улазак или улазак и боравак без визе.

Никоме, осим онима који имају право на основу ратификованих међународних споразума безвизног режима, Србија засигурно неће, нити овим законом нити уз помоћ ових амандмана које ми предлажемо, одобрити да у Србију улазе неконтролисано, али се одређени попусти, одређени приоритети, управо из поштовања интереса грађана Србије, морају и могу успоставити у даљем функционисању. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Мој амандман се односи на члан 6, где се у ставу 1, који већ постоји у закону, каже под којим условима странац може да улази и борави у Републици Србији. Став 2. који се додаје гласи – странац-инвеститор који својим пословањем подстиче економски развој неразвијених општина може да улази и борави у Републици Србији под условима дефинисаним у ставу 1. овог члана закона.

Улазак и боравак странца у Републици Србији регулисано је у складу са законом или релевантним међународним уговорима, што подразумева контролу кретања и боравка странца који се састоје од регулисања виза, боравка, сталног настањења странца и осталих послова дефинисаних у закону. Како је у члану 6. ставу 1. дефинисано под којим условима закона странац може да улази и борави на територији Републике Србије, потребно је додатно амандманом да се дефинише улазак и боравак странца-инвеститора. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Лакетићу, изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, уважене колеге народни посланици, у складу са садржајем овог амандмана пре свега рекао бих да је врло значајна та веза између државе са једне стране и инвеститора с друге стране, зато што свака озбиљна држава пре свега тежи да доведе, да привуче што већи број страних инвеститора. Наиме, једино на тај начин у адекватном року је могуће да се оствари један дугорочни и одрживи привредни развој.

Међутим, у пракси није све тако једноставно. У пракси се и републичка администрација али локална администрација сусреће са мноштвом проблема. Један од најзначајнијих проблема са којима се сусрећу локалне самоуправе јесте проблем инфраструктуре, јесте проблем путне инфраструктуре, јесте проблем мрежа ауто-пута. Наиме, најчешће се инвеститори одлучују за одређени град, одређени регион, једино уколико има адекватну путну повезаност са осталим деловима земље.

То је оно на чему је ова власт радила интензивно. То је оно на чему је наша држава, наша земља, Влада Републике Србије успела да направи заиста фасцинантне резултате. Ова власт на челу са Александром Вучићем је успела да доведе до краја Коридор 10 – Источни крак, Коридор 10 –Јужни крак и завршетак тих радова се очекује већ у току ове године.

Међутим, оно што је још битније, пре свега за грађане Топлице али тај значај превазилази границе овог региона, јесте изградња ауто-пута Ниш–Приштина, који ће пре свега омогућити опстанак народа на тим просторима, који ће омогућити адекватну индустријализацију тог региона, један равномеран и, са друге стране, у овом тренутку један интензивни привредни раст у Топличком региону.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Линта, изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: У Србији живи око 700.000 избеглих, прогнаних и интерно расељених лица, од којих знатан број и даље није решио два кључна проблема. Први проблем је питање становања, а други проблем је питање запошљавања.

У области становања тренутно се у Србији реализује регионални стамбени програм, чији је циљ да помогне трајну интеграцију ове групације људи у Србији. Нажалост, имамо неколико хиљада избеглих и прогнаних лица који стицајем разних околности нису добили избеглички статус и сада

немају права да конкуришу за стамбене програме, да добију помоћ кроз добијање стана, сеоског имања, монтажне куће или доделу пакета грађевинског материјала. Ти људи се обраћају и Комесаријату за избеглице, лично мени, апелују, моле да се реши њихов проблем, да формално добију макар на један дан избеглички статус да би стекли неопходни услов да могу конкурисати за нове програме. Међу њима је знатан број екстремно угрожених лица, односно породица.

То је велики проблем, који би требало да покушамо и да видимо са нашом Владом и Комесаријатом за избеглице како да га решимо, да ти људи могу коначно да реше своје питање, да конкуришу за те програме.

Такође, има низ других проблема, а међу њима је чињеница да је један део тих лица у првој фази решавања својих проблема добио мале грантове, нису успели да реше стамбено питање, а сада им Комесаријат за избеглице кроз Регионални стамбени програм не да додатна средства и ти су људи сада ни на чардаку ни на земљи јер не могу да реше своје стамбено питање.

Проблема је много у тој области и заиста треба да учинимо све што је у нашој моћи да их решимо, да олакшамо људима да реше кључна питања интеграција, а то је питање становања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 6. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Пешић, изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре, поштоване колегинице и колеге народни посланици, Влада Републике Србије ради на томе да се законским прописима олакша улазак странаца-инвеститора у Србију, као и да им се обезбеди што квалитетнији боравак у Србији.

У циљу обезбеђивања бољих услова живота за грађане Лесковца али и за све странце-инвеститоре који у Лесковцу бораве, откако је СНС на власти у Лесковцу, урађено је доста тога. Асфалтирано је 60 улица у дужини од 20.000 метара, у 70 улица је замењена водоводна мрежа која је била стара и до пет деценија а дужина изведених радова је 32 километра, изграђено је 17.000 метара тротоара. У модернизацију система грејања уложено је преко два милиона евра. Стално се улаже у побољшање здравствене заштите и не постоји амбуланта на територији града која није реновирана. Такође, у Општој болници у Лесковцу сва одељења су реновирана. Реконструисане су све институције културе. Сва ова улагања битна су како за грађане Лесковца, који живе у Лесковцу, тако и за све стране инвеститоре који бораве у Лесковцу јер им се на овај начин обезбеђује квалитетнији боравак.

Да Српска напредна странка, када је у Лесковцу крајем 2012. године преузела одговорност, није наследила дуг од две милијарде динара и да данас не стижу извршна судска решења за пропале пројекте ДС-а, само у фебруару је град добио извршну судску пресуду на 80 милиона динара за пропали пројекат, тзв. „бушотина“, где су демократе покушале да на њиви пронађу топлу воду, верујте ми да би много више било урађено у Лесковцу, да би се створили много бољи услови за грађане Лесковца али и за инвеститоре-странце који у Лесковцу бораве. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Када говоримо о инвестицијама, битно је где треба одвести тог инвеститора. Обично су то девастирана подручја, подручја која су јако сиромашна. Ту имамо један тежак задатак, јер инвеститор неће да оде у таква подручја. Он тражи, пре свега, добру инфраструктуру, тражи добар амбијент, а и подршку локалне самоуправе.

Оно што је добро за нас је процена Светске банке да смо 2015. године са 97. места доспели на 43. место, и то је један од показатеља да смо ми заиста добра земља за улагање.

Шта се десило од 2000. до 2008. и 2010. године? Наиме, ова земља је била потпуно девастирана. Како? Захваљујући лошим приватизацијама, 586 предузећа је тотално огољено. Оно што је ваљало, купљено је за један евро. Тадашњи тајкуни су покуповали те фирме за један евро, а остатак оголили и тако огољене фирме вратили Републици Србији. То је пример Железаре Смедерево, и да није било наших пријатеља Кинеза и фирме „Хестил“, која је купила Железару за 46 милиона евра, 5.500 породица би остало без посла, без елементарних услова за живот. И не само то, „Хестил“ је рекао да ће у наредним годинама уложити још 300 милиона евра, преквалификовати, едуковати људе, направити добар амбијент за живот.

Тако се ради! Хвала њима, а и хвала СНС-у што је имала снаге, воље и елана да издржи тешке мере и да данас Србија буде добро место за живот. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Одмах да апелујем на вас да пренесете моје извињење колегама који нису данас овде, великим стручњацима, што сам поднео амандман и на члан 6. Предлога закона о странцима.

(Председавајући: Пренећу, наравно.)

Захваљујем унапред.

И у члану 6. се наглашава економски развој и модернизација. Изузетно је важна модернизација полиције и у том смислу нарочито истичем набавку нових возила и опреме за припаднике МУП.

Дакле, само у 2017. години, само у прошлој години, МУП је набавило више од 700 нових аутомобила, који су распоређени по полицијским управама, полицијским станицама широм Србије.

Сви запослени у МУП врло добро знају у каквим условима данас раде, а у каквим условима су некад радили, у прошлости, док су неки други бринули о стању у МУП, да не спомињем и повећање плата које је недавно уследило, и нове униформе, и опрему, и да је извршена реконструкција највећег броја полицијских станица. Посебно бих истакао планирану набавку хеликоптера, која ће се десити први пут након 40 година.

Дакле, све то говори у прилог томе какво је данас стање, односно на ком је нивоу данас полиција у Србији, а на ком нивоу је некад била. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 6, који се тиче странаца који својим инвестирањем у Републику Србију подстичу економски развој Републике Србије и јачање њених безбедносних структура.

Мислим да су сви грађани Републике Србије сведоци корелације која постоји између економског развоја Републике Србије и јачања њених безбедносних капацитета. Велико је питање да ли би Србија данас била на овом степену војне моћи да нису предузете радикалне мере фискалне консолидације крајем 2013. и почетком 2014. године, и да од 2014. године па наовамо, дакле пуне четири године, у Србију није дошло више од 60 компанија и да само у прошлој години нисмо имали директних страних инвестиција око 2,6 милијарди евра.

То све је допринело чињеници да је Србија данас много безбеднија, да данас можемо да набављамо најсавременија борбена средства и за нашу војску и за нашу полицију, а као потврда такве успешне политике говори чињеница да је захваљујући ангажовању председника Вучића приликом његове посете Москви крајем 2016. године договорена набавка, практично поклон, шест „мигова“, 30 тенкова и 30 оклопних возила.

Убеђен сам да ће Влада Републике Србије са таквом политиком да настави, а ми посланици СНС овим амандманима желимо да дамо подршку Влади Републике Србије у таквој политици. Желимо да и путем закона које предлаже Народној скупштини Републике Србије омогућимо свима онима који инвестирају у Републику Србију, који отварају у Србији нова радна места, да са таквом политиком наставе и даље, јер је само јачање економије услов и начин да јачамо наше безбедносне структуре, како на војном тако и на полицијском плану.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мартиновићу.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Изволите, колега Мићин.

ЖАРКО МИЋИН: Поштовани господине министре, представници Министарства, даме и господо народни посланици, један од најважнијих фактора који одлучује о доласку страних инвеститора једну земљу је њена финансијска и економска стабилност.

Влада Републике Србије је реформским мерама које је започео Александар Вучић успела да од Србије направи земљу која је светски препозната као економски и финансијски стабилна земља.

Оно што најбоље одсликава финансијску стабилност једне земље је свакако њен буџет и ја бих хтео да вам покажем како је тај буџет изгледао пре 2012. године и зашто смо имали много мање инвестиција тада.

Године 2008. претходни режим је планирао дефицит буџета од минус 45 милијарди динара, а остварили су дефицит од чак минус 72 милијарде. Године 2009. су планирали дефицит од минус 49 милијарди, а остварили су дефицит од минус 127 милијарди динара. Године 2010. су планирали минус 82 милијарде, а остварили минус 141 милијарду. Године 2011. су планирали дефицит од 93 милијарде, а остварили минус 163 милијарде динара. Године 2012. су планирали 124 милијарде, а знате колики дефицит су остварили, односно колики је био минус у буџету? Чак 245 милијарди динара.

Како то изгледа откада СНС води Србију? Године 2015. смо планирали фискални дефицит од 191 милијарду, а био је 141 милијарду. Дакле, за 50 милијарди мање. Године 2016. смо планирали дефицит од минус 87 милијарди, а остварили смо минус 54 милијарде. Дакле, за 33 милијарде мање. Године 2017. планирали смо дефицит односно минус од 69 милијарди

динара а, господо, остварили смо суфицит од чак 90 милијарди динара. Данас, после три месеца 2018. године, у буџету имамо 22,1 милијарду динара у плусу. И зато ће долазити и наставити да долазе инвеститори код нас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мићин.

На члан 6. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите, др Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Предложеним амандманом се дефинише улазак странаца-инвеститора и боравак у нашој земљи.

Присуство страних инвеститора на нашем тржишту је веома важно; ја ћу то истаћи на примеру мог родног града Ниша и околине. Наиме, сви ви знате, грађани Србије, посебно грађани Ниша, да се, захваљујући огромном ангажовању, великом труду, раду и марљивости, огромној уложеној енергији председника Вучића, успео да покрене град Ниш и југ Србије са нуле, што је резултирало да је сада Ниш постао и постаје полако али сигурно поново нови индустријски центар Србије, а такође се развија и југ Србије, тако да више не важи она реченица – што јужније, то тужније.

Знате, својевремено је на уласку у град Ниш стајало – Добро дошли у град електронике! Међутим, бивши режими су годинама уништавали све живо што се могло уништити, тако да није остало ни „г“ од града ни „е“ од електронике, нажалост. Та слика се мења доласком СНС-а на власт, и у држави и у граду Нишу, и захваљујући огромном ангажовању председника Вучића, захваљујући и географском положају који град Ниш има (раскрсница путева), инфраструктури, висококвалификованим кадровима, близини Аеродрома „Константин Велики“, ми постајемо врло привлачни, примамљиви, како домаћим тако и страним инвеститорима.

Само ћу поменути неке од инвестиција које су у процесу реализације у граду Нишу. Ако је прошло време, хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Изволите, колега Палалићу.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Закон о странцима, о којем расправљамо већ неколико дана, несумњиво представља правремен, адекватан и конкретан нормативни одговор државе на мигрантску кризу. Могло би се рећи да он представља једну врсту акумулације искуства које је држава имала суочавајући се са овим изазовом који је имала читава Европа.

Ако се погледају нормативна решења закона о странцима, може се рећи да она представљају једну врсту равнотеже између поштовања

међународног права и међународних стандарда и реализовање заштите безбедности као главних циљева овога закона, тј. реализовањем ових циљева Република Србија се показује, с једне стране, као хумана држава, а са друге стране као ефикасна, организована, јака држава.

Несумњиво је да оваква решења која имамо у закону о странцима шаљу снажну поруку онима који желе да инвестирају у Србију да је Србија организована држава, да има јаке институције, да има конкретна решења која ће обезбедити и безбедност и заштиту свих инвестиција које дођу у државу Србију.

Зато је овај закон, са циљевима које је поставио, са решењима која је дефинисао, најбољи доказ како се Србија уређује, како Србија остаје безбедна и како Србија постаје привлачна за стране инвестиције. У сваком случају, права реакција у правом тренутку државе Србије на искуства изазвана мигрантском кризом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Палалићу.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић. Изволите, колега Бирманчевићу.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе, поштоване колеге посланици, поштовани грађани, амандман који сам поднео на закон о странцима односи се на део који дефинише управо активности странаца инвеститора на јачању економског потенцијала и економског развоја региона као резултат досадашње политике, а управо овим законом појачаћемо и интензитет и могућност странаца да још јаче и брже реализују своје пројекте.

Имамо развој свих региона. Када кренемо од Суботице, преко Новог Сада, до Руме, па продужимо кроз Шабац, до Коцељеве, Уба и Ваљева итд., имамо регионе, као што су Рума и Шабац, Коцељева са друге стране, где имамо у Коцељеви и Руми једноцифрену незапосленост, а причамо о инвестицијама које су дошле управо 2012. године наовамо. Управо и Рума и Коцељева су постојале и пре СНС-а али тек од 2012. године па наовамо инвеститори су почели да долазе и да број незапослених са преко 25% смање на једноцифрену незапосленост. Више у Руми и Коцељеви скоро да нема незапослених људи. Сви они који хоће да раде имају где да се запосле. Чак је проблем наћи, па инвеститори морају да подижу плате да би могли да придобију што квалитетније раднике.

У исто време, у Шапцу, где су остаци „жутог предузећа“ још увек на власти, док у Убу пролази ауто-пут, људи отварају нове путеве, нове мостове, нове ауто-путеве, коридори који су некада били само на мапама приводе се крају, у Шапцу остаци „жутог предузећа“ као догађај приказују

градоначелника који шодерише пут између Штитара и Табановића, који уместо путева посипа камен и још увек у селима која окружују град Шабац немамо ни пијаћу воду а о канализацији само могу да сањају.

Управо је то разлика између власти коју предводи СНС и одговорности према својим грађанима и „жутог предузећа“ које је до 2012. године уништило и уназадило државу, али држава је коначно препознала ко може да их води и захваљујући томе на правом смо путу. А долазе и бољи дани за Шабац. Између осталог, могу да најавим да ће коначно све оно што је била само идеја и што су обећавали сви од Другог светског рата наовамо, ауто-пут Шабац–Рума, односно Рума–Шабац–Лозница постати стварност пре 2020. године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 6. амандман је поднела др Драгана Баришић.

Изволите, колегинице Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председниче.

Уважени министре, уважене колеге народни посланици, даме и господа, амандман на члан 6. тиче се уласка и боравка странаца.

Као што сам рекла, 2017. година је година када су инвеститори у нашу државу уложили преко 2,6 милијарди евра. Наравно да ми нећемо стати на томе. Трудимо се из дана у дан да привучемо како стране инвеститоре тако и домаће.

Оно што бих овом приликом нагласила је то да у Крушевцу, граду из ког долазим, не улажу само страни инвеститори. Нису ту само фабрике „Кромберг и Шуберт“, није ту само „Лидл“, није ту само „Непи“. Решен је проблем ИМК предузећа „14. октобар“. Досовска власт, која је уништила то предузеће и која је покушавала грађане да обмане причама да нема ништа од тога да дође „Татра“, ето, ова власт је успела да у ово предузеће доведе „Татру“, односно ћерку-фирму „Чехословак груп“, чешке компаније, и да спаси ову фирму пропасти.

Онај катанац који су ставили они који сада нису овде, СНС, господин Александар Вучић, господин Братислав Гашић успевају да спасу то предузеће и да врате раднике у фабрику. Идемо даље. Толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите, колега Бојанићу.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем.

Отвореност наше државе и добри законски предлози као што је члан 6. овог закона доводе до тога да имамо повећани број странаца у нашој земљи, пре свега туриста. Али циљ мог амандмана је био да подржим Владу Републике Србије у напорима за економски и одрживи развој Републике

Србије и привлачење страних инвеститора. С обзиром на то да је овај амандман одбијен, може се то решити можда и неким подзаконским актом.

Док говорим о овоме, пада ми на ум једна медијска спекулација која је била ових дана на изјаву хрватског произвођача електромобила, господина Римца, да велики произвођач аутомобила из Европе планира једну велику инвестицију на Западном Балкану, а пре свега у Републици Србији. Онда се поменуо као град који је некад имао производњу авиона. Ја, колико знам, у Србији су само три града имала производњу авиона; то су, на моју велику срећу, Краљево, Београд и Панчево. Био бих у стању да тог инвеститора до граничног прелаза до Краљева на раменима пренесем.

Да не помислите да сам заборавио на моју омиљену тему, а то је Агенда 2030 и одрживи развој, поменућу само да једно од поглавља у тој агенди говори о инфраструктури. Када говорим о инфраструктури, одмах се сетим завршетка Коридора 11, од Пожеге до Сурчина, а након тога надам се отварању радова оног другог, мени много дражег коридора, моравског.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, др Драган Весовић, мр Иван Костић, Зоран Радојичић и проф. др Миладин Шеварлић.

Реч има Марија Јањушевић.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ево, захваљујући осталим говорницима, добила сам само прилику да, ради грађана Србије, нагласим да Двери ама баш ништа немају против ЕУ или било које државе чланице. Напротив, Србија треба да сарађује са ЕУ и да гради билатералне односе са свим државама Европе, али на равноправним основама.

Оно против чега јесмо јесу уцене из Брисела и бриселска бесмислена уцена која гласи – потписивање обавезујућег свеобухватног споразума, и услова свих услова, издаје Косова и Метохије. Дакле, да се не правимо да не знамо шта се крије иза тих 115 услова које морамо да испунимо да бисмо можда једном, до 2025. године, добили сигнал да ћемо можда ући и постати члан те Европске уније.

Дакле, Двери немају ништа против сарадње на равноправној основи, а вама хвала што сте ми пружили прилику да то још једном поновим како не бих још једном била погрешно протумачена. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јањушевић.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала председавајући.

Не знам да ли је потребно наглашавати да је поштовање закона у свакој земљи нешто што се подразумева и нешто што је обавеза. Није разлика ни када је Србија у питању.

Кроз све ове амандмане сам се залагао за оне повластице које би, по мени, требало да уживају странци-инвеститори у Србији, али се исто тако залажем за стриктно поштовање закона и свих оних обавеза које из њега произилазе када су у питању пре свега странци.

Колико непоштовање закона од стране тих и таквих може бити катастрофално и опасно по државу и цело друштво опет ћу вам навести на примеру те чувене суботичке фабрике „Север“, која је приватизована још 2004. године. Наиме, тај странац-инвеститор куповином фабрике је био дужан да инвестира 16 милиона евра у наредних пет година. Његове намере су биле потпуно другачије. Већ нешто мало иза приватизације продао је сву имовину „Севера“ у иностранству, која није била мала. Продао је за пет милиона евра, а саму фабрику је купио за четири милиона и сто.

Од обавезе која је дефинисана уговором а која се тиче инвестиције од 16 милиона на крају није урађено ништа. Инвестиције никада нису дошле, уговор никада није испоштован.

Последице непоштовања закона и уговора и осталих правних аката су катастрофалне по Суботицу, а вероватно и по остатак Србије и у прилици смо данас да их лечимо и уз помоћ републичких органа и уз помоћ покрајинских, али и уз помоћ нашег градоначелника Богдана Лабана.

Да нам се та и таква ситуација не би поново десила, ја сам из предострожности предложио један овакав амандман на члан 6. закона о странцима. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, господине Ђокићу.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Хвала. председавајући.

Поштовани народни посланици, уважени министре са сарадницима, поднео сам овај амандман како би на неки начин овај појам странац-инвеститор добио своје место у закону о странцима, јер то заслужује. Зашто? У протекле три године у Србији је, захваљујући великом броју страних инвестиција, отворено 170.000 радних места. Створене су могућности да

страни инвеститори лакше уђу у нашу земљу. Домаћи и страни инвеститори су изједначени и по питању могућности добијања субвенције.

Србија тренутно преговара о 54 инвестициона пројекта вредна око две и по милијарде евра, који би требало да обезбеде око 29.000 радних места. У Србији ће у наредних неколико година, док не постане пуноправна чланица Европске уније, бити уложено, кроз разне инвестиције и пројекте, чак више од пет милиона евра, а све то је могуће захваљујући пре свега Александру Вучићу, мудрој државничкој политици коју води, захваљујући Српској напредној странци и њеним коалиционим партнерима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднела Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, у расправи у појединостима која се односи на предлоге закона из делокруга Министарства унутрашњих послова, конкретно на члан 7. Предлога закона о странцима, јако је важно осврнути се на Поглавље 24, које се односи на правду, слободу и безбедност.

Основни циљ реализације активности која обухвата ово поглавље јесте да се омогући слободно кретање људи, уз гарантовање њихове безбедности. То обухвата управљање границама ЕУ, правосудну сарадњу, полицијску сарадњу, спровођење одређене визне политике, питања миграција и азила.

Знајући о којим питањима је овде реч, може се закључити да Министарство унутрашњих послова игра значајну улогу, јер предлаже законска решења управо у овим областима. Улога Министарства унутрашњих послова огледа се у питањима миграција, азила, сузбијања трговине људима, тероризма, организованог криминала. Не морам ни да напомињем важност ових питања за нашу земљу.

На Министарству унутрашњих послова је обавеза да обезбеди безбедност грађана, могућност слободног кретања, смањење стопе прекограничног криминала и борбе против тероризма. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднела Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Вукојичић, изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Оно што је за Српску напредну странку неспорно, то је поштовање закона. На члан 7. поднела сам амандман који се односи на стране инвестиције, у циљу побољшања положаја рањивих група.

Оно што је такође неспорно, то је да је темеље економског оздрављења Републике Србије поставио Александар Вучић и влада Александра Вучића. Касније је влада Ане Брнабић наставила са тим континуитетом. И данас, на месту председника Републике, Александар Вучић чини и те какве напоре на привлачењу нових инвестиција у Републику Србију, а све зарад бољег живота, веће запошљивости и смањења сиромаштва грађана Републике Србије.

Говорила сам о поштовању закона. Говорила сам о надлежности Министарства унутрашњих послова што се тиче заштите рањивих друштвених група, пре свега деце. Говорила сам о изванредним резултатима Министарства унутрашњих послова у области заштите најрањивије категорије, а то су деца. Али морам да се осврнем и на заштиту деце у периоду од 2005. до 2008. године.

Јуче сам говорила о времену када је „жуто предузеће“ опљачкало децу ометену у развоју за 157 милиона динара, а данас ћу говорити о пљачки Драгана Ђиласа, који је под плаштом изградње објекта за децу изградио објекат „Великог брата“, и то где? У најлуксузнијем делу Београда, на Кошутњаку, тако што је бахато отео градско грађевинско земљиште и на две хиљаде квадратних метара, заједно са базеном, изградио кућу „Великог брата“. Наравно, то је радио у време када је био директор Народне канцеларије тадашњег председника Бориса Тадића.

Оно што желим да истакнем то је да у овај објекат, наравно, никада нити је ушло нити је изашло једно дете, а објекат је требало управо да служи на тој локацији за рекреацију, односно за дневни боравак деце.

Оно што желим да истакнем то је, такође, да је на овај начин Драган Ђилас за само четири године емитовања серијала „Великог брата“, од 2005. до 2008. године, узео, односно остварио добит од 688,5 милиона динара.

На срећу, грађани Београда 4. марта препознали су пљачку, отимачину, лоповлук, незаконито узурпирање градског грађевинског земљишта и дали поверење листи Александар Вучић – „Зато што волимо Београд“, зато што грађани Београда верују вредним, радним, способним и пожртвованим представницима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: И овај амандман сам поднео како бих покушао да побољшам текст Закона о странцима, а и представио свој град одакле долазим, у једном промотивном светлу.

Наиме, лесковачка котлина има велики значај за развој пољопривреде с обзиром на то да се одликује веома повољном климом и великим потенцијалом, плодношћу земљишта.

Имајући у виду поменуте услове, као и могућност наводњавања, нарочито изградњом акумулационих језера на Власини код места Бољаре, на Јабланици код места Шилово, може се констатовати да постоје објективни услови за развој интензивне пољопривредне производње на овом подручју.

Лесковац сваког дана поприма нове обресе, а промене се виде у чињеници да је наш град, које је привлачно место за улагање страних инвеститора, град чија је локална самоуправа вратила поверење како домаћих тако и страних инвеститора, који у граду Лесковцу виде ослонац и поузданог партнера.

Оно што нико не може да оспори јесте да се у граду на Ветерници ради и гради, да се смањује број незапослених и, што је најважније, да постоје добри темељи за даље стране инвестиције и развој самог града.

Навешћу само неколико примера. Завршена је реконструкција зграде некадашње „Синтетике“ уз помоћ и подршку Владе Републике Србије, која је за овај пројекат инвестирала 185 милиона динара, у граду су изграђене или реконструисане 34 саобраћајнице у укупној дужини од преко девет хиљада метара чија вредност износи 351.496.000 динара, ван града је изграђено или реконструисано укупно 25 саобраћајница у дужини од око девет хиљада метара, чија вредност износи 106.056.000 динара, у току је обезбеђивање средстава за реализацију пројекта проширења и реконструкцију Булеvara Николе Пашића, деоница од Нишке до 28. марта, чија вредност износи 160 милиона динара.

Недавна посета министра Зоране Михајловић определила је тражена средства и у скоријој будућности ће почети са изградњом. У самом граду су изграђени или санирани тротоари укупне површине од око 17.000 метара квадратних, за шта је из градског буџета издвојено око 53 милиона динара. Водоводна мрежа је изграђена у дужини од око 32.000 метара, а вредност радова је око 96 милиона динара. Канализациона мрежа је изграђена у дужини од осам и по хиљада метара, укупно је издвојено за ову инвестицију 37,3 милиона динара.

На крају, кроз реализацију локалног акционог плана за запошљавање град Лесковац је досада издвојио око 130 милиона динара, за шта је граду поводом дана Националне службе за запошљавање уручена награда. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Уважени председавајући, поштовани министре, колеге посланици, грађани Србије, ја сам Милија и, нормално, долазим из Сврљига, најлепше општине у Србији, која је једна од општина којима је потребно улагање страних инвестиција.

Поднео сам амандман на члан 7. са жељом да дамо подршку да се страним инвеститорима обезбеди да могу да улажу у општинама које су неразвијене, које су у брдско-планинским подручјима, али и општинама које имају могућност да се улаже у пољопривреду. Мало пре сте говорили о сточарству кроз систем крава-теле, сада ћу говорити о сточарству, односно говедарству за систем музних крава, јер смо сведоци да у Србији број грла крава је све мањи и мањи и зато помоћ страних инвеститора улагањем у општине, у наша села где може да се обезбеди довољан број приплодних грла, квалитетних музних грла, да кроз програм који може да обезбеди, рецимо, 150.000 евра неки инвеститор који жели да уложи у неко село, рецимо село одакле ја долазим, то је село Плужина, има људи који би чували те краве, који би музли те краве и који би могли да од тог свог рада кроз млеко, кроз производе од млека, кроз сир, кроз белмуж... Могу да пласирају те производе свуда, у било ком делу Европе и света, зато што су стварно квалитетни и добри производи.

Ја ћу као посланик Уједињене сељачке странке изабран са листе СНС увек говорити о пољопривреди, о брдско-планинским подручјима, јер желим да сви грађани чују како је тешко да се живи у нашим општинама, али ми који долазимо из тих општина никада не желимо одатле да одемо. Сигуран сам да ће министар Стефановић имати увек на седницама Владе иницијативу да се помогне малим општинама у неразвијеним подручјима и да се доведу инвеститори, као што је потребно у Сврљигу, Гадином Хану, Белој Паланци и у осталим општинама које су неразвијене и којима треба помоћ. Још једном хвала и молио бих вас да гласате за овај мој амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Чланом 7. дефинише се поштовање закона за странце који бораве у нашој земљи.

Владавина права и ефикасније судство кључни су за развој наших институција, а самим тим и за подстицање инвестирања у Србији.

С друге стране, и инвеститори који бораве у Србији и чији циљ је економски развој, заједно са нашим инвеститорима треба да поштују и у обавези су да поштују законе државе Србије. Како то изгледа када страни инвеститор не поштује уговорене обавезе најбоље се може видети на примеру „Гоше“. Због тога сам и поднела амандман, са циљем да страни инвеститори морају стриктно да поштују законе државе Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 7. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, докторе Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, потреба да се закон поштује, наравно, којом се управо и бави овај члан, члан 7 Предлога закона, као и, укупно посматрано, владавина права заиста јесу важни предуслови за сваки развој. Чињеница да се Србија данас развија далеко, далеко боље него у време кад је њом жарило и палило „жуто предузеће“ и та досманлијска екипа, ако се посматра кроз контекст ове везе између владавине права и развоја, онда представља својеврсну потврду да данас и поштовање закона и питање владавине права стоје у Републици Србији драстично боље него онда.

Између осталог, то се може посматрати и кроз резултате борбе против корупције. Подсећам да је Ангела Меркел недавно, приликом сусрета са председником Републике Александром Вучићем, рекла да је „импресионирана резултатима које Србија постиже у борби против корупције“. Верујем да ћемо ту изјаву поздравити сви, чак и они који су нам баш данас обнародовали да су променили своју политику и да сада немају ништа против ЕУ. Претпостављам, самим тим и они сматрају став и мишљење госпође Меркел важним.

Кажу немају ништа против ЕУ, што је за похвалу, али тврде да имају неки тврд, принципијелан став по питању односа према Косову и Метохији, што би такође било за похвалу да није чудно, да не кажем више него спорно. Више него спорно буде онда, даме и господо, када се тај неко поистовети са ставовима Радуловићевог покрета по питању КиМ, па каже – ми имамо идентичан став баш као и они по питању КиМ. То конкретно, даме и господо, значи да, на пример, дели Радуловићев став да чланство Косова у Унеску нас не би требало да погађа.

Онај ко се поистовети са тим ставовима, он и ову тврдњу сматра за свој лични став, што би значило, да су сумирамо, даме и господо, да вероватно и не зна који су му ставови. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Кнежевићу, изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, имамо поштовање закона од стране странца-инвеститора који улажу у нашу земљу, а опште је познато да су странци дужни да поштују законе земље у којој бораве, осим када се налазе, наравно, у дипломатско-конзуларним представништвима, јер они тада поштују законе тог конзуларног представништва, односно те државе.

Странац-инвеститор ни на који начин не сме бити изузет од закона и мора поштовати све одредбе члана 7 овог закона. С обзором на то да се пословни обичаји, из којих врло често произлазе и неки делови закона, разликују од државе до државе, потребно је кроз овај став посебно нагласити да странци-инвеститори све пословно-правне радње обављају искључиво по законима Републике Србије. Само таквим узајамним поштовањем и, што се тиче закона, јаким партнерским односима поспешиће се и убрзаће се економски развој Републике Србије, имаћемо нове инвестиције, нове компаније које желе да инвестирају у Србију, а све за добробит грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, проф. Атлагићу.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче, овим амандманом желео сам на неки начин додатно да дефинишем поштовање закона.

Морам да кажем, поштовани потпредседниче, да ћу сад овом изјавом разочарати наше опозиционе посланике, на њихову несрећу а на срећу грађана Републике Србије – да ће се у Србији у два десетљећа мерити време по Александру Вучићу. Ово због тога што стално изражавају мржњу према њему. То је време пре доласка њега на власт, а то је време у коме је држава била, и народ, сатанизована, држава владавине ДС-а, Драгана Ђиласа и Бориса Тадића, када је била понижена, економски, индустријски и инфраструктурно девастирана земља, у којој је била енормна незапосленост – 25,6%, земља са великом презадуженошћу, земља без наде и вере њених грађана у будућност, земља пред банкротом, земља са пљачкашком приватизацијом, и време приликом доласка Александра Вучића на чело Владе Републике Србије и председника државе, то је време убрзане

модернизације Србије, је време када смо отворили 138 км ауто-путева, 480 км државних путева, 360 км локалних путева, рехабилитовали и саградили 311 мостова, обновили 360 школа и болница, отворили преко 80 погона и творница у 130 градова Републике Србије. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, проф. Атлагићу.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? Да, Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани потпредседниче Владе и министре са сарадницима, уважене колеге посланици, владавина права је свакако део важног амбијента за долазак страних инвестиција и у том делу пуна подршка овим законским решењима.

Ми из СНС се нећемо уморити када и више пута поновимо како је решен проблем у Железари Смедерево. Не само због Смедерева и људи из Смедерева, него зато што је то порука одустајања ове владе од решења неког проблема који су сви прогласили нерешивим. То је порука сталног враћања на проблем до коначног решења. Када је ова влада у питању, увек се заврши успешно.

Имали смо прилику да чујемо од једног стручњака овде решење како да се угасе пећи у Железари. Махао је неким папиром, каже – лична карта, а људе је гледао кроз табеле. Александар Вучић није гледао Смедерево кроз личну карту, отишао је у Смедерево. Људе није гледао кроз табеле, пружио је руку тим људима. У томе му је помогао и кинески председник и спасили су 5.000 радних места. Оно што је занимљиво у свему томе је да је кинески председник више пута био у Смедереву од већине лидера досовске екипе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик доцент др Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, др Јокићу.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Право ми је задовољство да говорим о овом члану, односно о допуни овог члана ставом да за странце-инвеститоре важе закони наше државе. Ја бих молио сараднице министра да пишу ово што ћу рећи, јер је ово што ћу сад рећи много битно за град Ваљево.

Наводно, неки Бугарин је купио „Србијанку“. До 2000. године „Србијанка“, „Крушик“, „Градац“, „Елин“ – то су стубови зарвоја града Ваљева. И, шта се десило? После 5. октобра наводно долази неки Бугарин који купује „Србијанку“. Данас је та „Србијанка“ уништена тотално, то су

само зидине и 15 хектара – пазите, 15 хектара – целине у центру Ваљева. Кренуо је стечајни поступак у Привредном суду у Ваљеву, и он је прекинут зато што су се мангупи договорили да се позову на законе који важе и у Бугарској. И Привредни суд у Ваљеву је тражио тумачење преко Министарства правде да би се могао наставити стечајни поступак. То се не може завршити и питање је када ће се то завршити.

Хоћу да кажем колико је битно да се у овом члану 7. појави тај став 5, невезано за све ове остале итд., значи тај појам странац-инвеститор као правно лице. Овде сам поставио посланичко питање шта ће бити од тога и мени је министарка рекла да то треба да пита суд. Суд је питао, међутим, тај поступак и даље стоји. Молио бих у име грађана Ваљева, у име града Ваљева, нашег даљег развоја, јер, кажем, „Србијанка“, то земљиште и све то, то је много битно да се тај процес убрза, а хоћу да покажем на примеру до чега може да доведе незнање, непоштовање, односно мангупи у нашим редовима. Јер све су ово урадили мангупи из наших редова, што рече проф господин Вујић. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ковачевићу.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, када данас слушамо полемике да ли су стране инвестиције нешто што је измислила Српска напредна странка...

Долазим из Крагујевца. Крагујевац је, кажу, срце Шумадије, што и јесте, срце Србије. Пре свега две ствари су везане за мој град. Тамо је расла и развијала се српска наука и српско образовање и тамо је настала српска индустрија. Хиљаду осамсто педесет и неке године чувена тополивница..., почела је да се, у суштини, развија индустрија у Србији. Као по обичају, ми Срби обично говоримо о топовима. Заборављамо да су у тој фабрици прављени и плугови, који су омогућили Србији да преживи, да се прехрани. И тада су страни инвеститори односно страна технологија били кључни фактор раста и развоја Србије. То се у историји Крагујевца понављало. Развијали смо наоружање, развијали смо аутомобиле, али се чини да никада ми у Крагујевцу, као ни у целој Србији, нисмо имали анимозитет према страном технологији.

Данас, када у граду Крагујевцу почиње да се гради највећа индустријска зона, од 80 хектара, када „Сименс“ отвара другу фабрику, која ће запошљавати 7.000 људи, када се камен-темељац очекује у наредним

недељама да дође и да почетак радова озваничи председник Србије Александар Вучић, чини се да никада нисмо имали у историји такав потенцијал за раст и развој и такву шансу за будућност младих генерација у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо, народни посланици, политичаре, оне који воде државу, градове, покрајину, локалне самоуправе треба ценити по ономе шта чине за државу, шта чине за друштво, шта чине за друге, а не по ономе шта чине за себе.

Ови пре нас су то окренули. Прво су гледали шта могу да учине за себе, и обично је то било и против народа и против државе. Шта је резултат тога? Непоштовање закона. Шта је други резултат, рецимо, на селу? За 10 година, оних 10 година кад су изнели по међународним организацијама 51 милијарду долара, извршена је дивља, предаторска приватизација. На десетине хиљада хектара постало је власништво њихових пријатеља тајкуна. Нестале су задруге, капитал се више није инвестирао на селу и око села. Стоку су протерали са фарме, раднике отпустили. Нестало је 300.000 грла крупне стоке, крава, преко 600.000 свиња, више стотина хиљада оваца.

Нестао је сточни фонд који је вредео око 600 милиона евра годишње. Испразнили су фарме, испразнили су кланице, увозили су месо сумњивог квалитета и пунили онкологију. Тих 600 милиона евра су губили наши фармери годишње, губили наши кланичари, губили радници.

Ми хоћемо да видимо Србију њива и шљива, Србију радника и сељака, момака и девојака. Ту Србију ми видимо, за разлику од оне коју су они упропастили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднеле народни посланици Александра Томић и Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има проф. др Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овај амандман односи се на члан Предлога закона о странцима који се односи на то да је странац-инвеститор дужан да поштује законе Републике Србије. То је оно на чему ми данас суштински показујемо да смо заиста за поштовање закона сваког инвеститора, али по правилима Србије, по правилима која се доносе овде, у Народној скупштини Републике Србије, и самим тим поштовање Агенде 2030 управо треба да подстакне економски раст и развој, али кроз примену националног законодавства, значи закона које доносимо овде.

Треба рећи да је Привредна комора као кровна организација свих привредних субјеката у Републици Србији такође имала једну конференцију на којој је поставила питање како циљеви одрживог развоја у ствари могу да подстакну економски раст у Србији. Тиме је на одређени начин информисала све привреднике у Србији да у сарадњи са странцима и страним инвеститорима треба да се поштују правила управо она која поштују и домаћи инвеститори у Србији.

Данас предност страних директних инвестиција и инвеститора који су овде је да, када отварају и региструју фирме овде у Београду, у Агенцији за привредне регистре, то раде по законима Републике Србије, плаћају порезе за своје запослене наравно у буџет Републике Србије. Промет роба и услуга који се обавља овде у Републици Србији подлеже ПДВ-у и такође иде у буџет Србије.

Оно што је још важније, што је обавеза свих страних инвеститора, да 20% плате буду веће од просечног минималца у Републици Србији. Тиме видите да много тога и велика корист Републике Србије и буџета и свих грађана Србије је управо због тога што странци-инвеститори поштују законе Републике Србије. Тако да је Агенда 2030 управо наш пут до 2030. године како треба да изгледа у сарадњи Републике Србије са страним инвеститорима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Томић.

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Турк.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Овим амандманом на члан 7. Закона о странцима додатно се дефинише поштовање закона Републике Србије. Циљ самог Закона о странцима је да се прецизно дефинишу права и обавезе свих страних држављана који улазе, бораве и крећу се преко територије Републике Србије. Амандман има за циљ да прошири ове одредбе и на странце који су спремни да инвестирају у нашој земљи. Дакле, дефинишу се права и обавезе, али се убрзавају и процедуре и обавезују државни органи да раде што хитније и да раде у интересу

обезбеђивања свих потребних услова и добијања докумената. Све ће ово директно утицати на одлуку инвеститора – страних држављана да дођу у нашу земљу, што је најважније, и да уложе у Србију.

Након година урушавања привреде, затварања фабрика, затварања радних места, сумњивих приватизација, продаје у бесцење, пуно је посла на опоравку привреде. Мерама Владе Републике Србије, субвенцијама које се односе на број отворених радних места, пореским олакшицама које су обезбеђене зависно од висине улагања, рефундирањем дела пореза и доприноса привучени су бројни страни инвеститори и сигурно је да је оно што је Република Србија урадила на спровођењу структурних реформи, на политичкој и финансијској стабилности, на борби против криминала и корупције допринело томе да се Србија позиционира као повољна дестинација за улагање. Много је урађено и на припреми саме инфраструктуре, на повезивању у региону, на опремању индустријских зона и сасвим је сигурно да све наведено утиче на то да се инвеститори определе да улажу у Србију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Ковачевић.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри, амандмани које сам поднела односе се на странце-инвеститоре и њихов утицај на економски развој и коришћење привредних потенцијала у Србији.

Долазим из Бора, града бакра и злата. Ко је у Бору био, зна да је Бор данас један од најлепше уређених рударских градова.

У Бору се руда експлоатише од 1903. године. Постојећа рудна лежишта су исцрпљена, али су рудне резерве огромне, довољне за наредних 100 година експлоатације. Да би се експлоатисала нова рудна лежишта, потребан је озбиљан капитал, капитал који се мери стотинама милиона долара. Потребна је докапитализација, односно улазак у стратешко партнерство. С обзиром на значај борског рудника за источни регион па и целу Србију, избор стратешког партнера је врло пажљиво вођен процес. Планирано је да се тај процес заврши до краја ове године.

Ако се присетимо како је досовска власт третирала Борски басен и да је као једино решење за проблем видеала продају у бесцење, као што је,

уосталом, и продала 13 предузећа из састава РТБ-а Бор, од којих данас само једно послује, данас можемо бити и те како поносни што ће Басен добити развојну шансу. Одговорном политиком председника Републике, као потенцијалне стратешке партнере за наш РТБ Бор ми данас имамо најозбиљније светске компаније из ове области. Намера улагача, односно будућих учесника на тендеру је развој борске компаније уз заштиту животне средине, обезбеђивање награда за запослене али и добробит за заједнице у којима послује, једном речју све што карактерише озбиљне, успешне гиганте у производњи бакра и злата. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Ђорђе Комленски и Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, уважени министри са сарадницима, можда и могу да се сложим што амандман на члан 7. нисте прихватили, можда и јесте претенциозно законом дефинисати да је страни инвеститор који својим пословањем подстиче економски развој и већу социјалну равноправност обавезан да поштује законе Републике Србије.

Наравно да су сви страни држављани као и држављани Републике Србије апсолутно обавезни да поштују законе Републике Србије, али циљ овог амандмана јесте можда био више да покажемо да ни на који начин странац-инвеститор, без обзира на свој значај, на потребу за новим инвестицијама Републике Србије, не може добити никакву врсту привилегованог положаја, да буде изнад закона који важе у Републици Србији, самим тим да не може бити постављен изнад било ког домаћег инвеститора, па чак ни изнад обичног странца, тако да кажемо, који нема статус инвеститора.

Управо је то наставак оне дискусије коју сам имао везано за амандман на члан 6, а то јесте да се морају обезбедити брже проходности кад је у питању добијање визе, добијање могућности да странац који је инвеститор дуже време проведе у Србији, на лакши и једноставнији начин, али то не сме прерасти у привилегију која ће га на било који начин довести у повољнији положај у односу и на домаће инвеститоре али и на било ког грађанина Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик прим. др Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има др Милован Кривокапић.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Мој амандман се односи на члан 7. став 5, који се додаје и гласи – странац-инвеститор који својим пословањем подстиче економски развој неразвијених општина обавезан је да поштује законе Републике Србије.

У ставовима 1, 2, 3. и 4. дефинисане су обавезе странаца у смислу сарадње са надлежним државним органима за послове странаца као и доставе неопходне документације надлежним државним органима. Предложеним амандманом се додатно дефинише поштовање закона од стране странца-инвеститора.

Неки се буне зашто се понављају неке ствари при образлагању овог закона, а буне се они који су против уласка страног капитала у нашу земљу. Неки су у овом свечаном дому, а неки и ван овог дома, и то јавно образлажу. Е, па, поновићу хиљаду пута, ако треба, да се схвати шта значи Предлог закона о странцима за економски развој Републике Србије, јер онај који их је довео у Србију пролио је много зноја и провео много бесаних ноћи да би успео у томе, а то је наш председник Александар Вучић. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Линта, изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: У Србији се већ неколико година спроводи тзв. програм регионалног збрињавања избеглих и прогнаних лица. Значај тога програма је веома велик, јер Влада Републике Србије, заједно са међународном организацијом, са Банком за развој Савета Европе, жели да коначно реши кључно питање стотина хиљада избеглих и прогнаних лица, а то је питање становања.

Тај програм се одвија у неколико видова, кроз доделу станова, пакета грађевинског материјала, монтажних кућа, сеоских имања.

Нажалост, у реализацији самог програма постоје одређени проблеми. Наиме, Влада је одредила јединицу за управљање пројектом да ради на реализацији самог програма, међутим, у пракси то иде доста споро. Након што корисници програма добију решења, нпр. за грађевински материјал... У Београду су у септембру прошле године 302 избегличке породице добиле решења за пакете грађевинског материјала. Нажалост, прошло је пуних шест

месеци, те 302 избегличке породице још увек нису добиле те пакете. Огорчене су јер не могу да заврше своје куће и да коначно престану да буду подстанари. Таквих проблема, нажалост, има доста широм Србије, где избегличке породице чекају да дође до реализације тих решења и за монтажне куће и сеоска имања и грађевински материјал.

Апелујем на јединицу за управљање пројектима, апелујем на Владу Републике Србије да у границама својих могућности максимално убрза овај поступак и да људи коначно добију веома брзо грађевински материјал да заврше своје куће, да добију сеоска имања, да добију монтажне куће и да реше свој кључни проблем – да не буду више подстанари. Морална је обавеза државе Србије да то питање реши, да избеглице и расељена лица не буду више у статусу подстанара у Србији. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? Да, Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, овим амандманом се додатно дефинише поштовање закона Републике Србије од стране странаца-инвеститора.

Србија је у протеклим годинама побољшала прописе везано за пословање у апсолутном смислу. Смањено је време које је потребно за регистрацију предузећа, смањени су трошкови оснивања привредних субјеката и, ево, за који дан усвојићемо закон о странцима који ће побољшати положај странаца у нашој земљи и убрзати економски развој и смањити незапосленост.

Србија је на десетом месту на ранг-листи када је реч о брзини добијања грађевинских дозвола и због свега тога Србија се на Дуинг бизнис листи Светске банке, где су рангиране земље по лакоћи пословања, налази на 43. позицији и константно напредује. За последње три године Србија је напредовала за 48 места.

Нама из СНС-а признања опозиционих посланика нису потребна јер су СНС-у признање дале светске институције, јер су СНС-у признање дали грађани Београда на изборима који су одржани 4. марта, када су нам дали подршку од 45%.

Може неке да буде смешно помињање избора за савете месних заједница у Лесковцу са моје стране и стране мог колеге Жарка Богатиновића, али господо, на изборе за савете месних заједница у Лесковцу је изашао скоро једнак број грађана као на председничке изборе прошле године и број грађана који је дао подршку је био 93%. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.
Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, тешке мере фискалне политике довеле су до економског оздрављења и опоравка привреде. Захваљујући томе дошло је до нових инвестиција, отворено је преко 60 фабрика. Шта то значи? Упослили смо 170.000 људи. Бивша досовска власт отпустила је 400.000 људи а ми запослили 170.000 људи.

И не само то. Зашто смо добра земља за инвеститоре? Пре свега зато што су безбедност и сигурност елементарни услови за привлачење инвеститора, а ми имамо ту срећу да Министарство унутрашњих послова савршено ради свој посао. Такође, Србија је фактор стабилности у региону, а 40% укупних инвестиција читаве територије Западног Балкана иде Републици Србији.

Морам да напоменем наш велики пројекат, а то је „Београд на води“, нешто најлепше што се десило у последњих 50, можда и 100 година граду Београду. Погледајте само раднике који тамо раде – 700 радника ради, 700 породица лепо живи, нормално живи у 21. веку. Што је најважније, упослили смо машинску индустрију, електро индустрију, грађевинску индустрију. Затим, постоје други пројекти, Београд живи. И не само то.

Инвеститорима ћемо дати не само држављанство ако траже. Што се мене тиче, можемо им дати куће на Дедињу. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Марковићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Желео сам да се извиним стручњацима прекопута што сам поднео амандман, али пошто нису ту, рачунам на вас да ћете да пренесете то моје извињење њима.

С обзиром на то да је МУП надлежно за спровођење и примену овог закона, ја бих се посебно позабавио укупним стањем у сектору унутрашњих послова и стањем у МУП-у. Дакле, сви релевантни подаци говоре да су одлични резултати у борби против криминала, а посебно у сузбијању организованих врста криминала, како у сузбијању кријумчарења и трговине дрогом тако и у сузбијању трговине и кријумчарења људи, затим сузбијању кривичних дела против живота и тела, затим дела против имовине итд. Када

је реч о привредном криминалу, и ту бележимо значајне резултате. И када је реч о борби против корупције, злоупотреби службеног положаја, затим борби против сиве економије и тако даље. Овде је још важно нагласити да је укупан број кривичних дела, као и број кривичних дела општег криминалитета, у опадању. И то није ничије паушално опажање, то су врло конкретни подаци, које црпимо из редовних извештаја о раду МУП-а.

Из свега овога се јасно види колико су важна улагања у модернизацију, дакле враћам се на почетак амандмана, јер ће МУП на тај начин повећати, односно борба против криминала ће на тај начин бити још ефикаснија и квалитетнија. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Колега др Мартиновићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, мислим да је овај амандман још једна добра прилика да објаснимо грађанима Србије да су страни инвеститори дужни да поштују прописе Републике Србије и да није тачно оно што говоре противници Владе Републике Србије и противници СНС-а, а то је да страни инвеститори у Србији могу да раде шта им је воља.

Дакле, странац, када инвестира свој капитал у Републику Србију, он је, пре свега, по важећим прописима Републике Србије дужан да у Републици Србији оснује привредно друштво које се региструје у Агенцији за привредне регистре. Дужан је да исплаћује плате запосленима по прописима Републике Србије, да уплаћује доприносе за пензијско, здравствено и инвалидско осигурање и дужан је да поштује све друге правне прописе Републике Србије који важе и за домаће инвеститоре.

Оно што такође желим да нагласим то је да према закону о државној помоћи и према уредбама Владе које се односе на контролу државне помоћи држава Србија не прави апсолутно било какву разлику између страних и домаћих инвеститора када је у питању давање државне помоћи. Дакле, та теза да само странци добијају државну помоћ, или како се то у народу популарно каже субвенције, једноставно није тачна. Моје колеге из посланичке групе СНС су и јуче и данас више пута доказале да је много фирми чији су оснивачи грађани Србије добило државну помоћ и у том погледу држава Србија не прави било какву дискриминацију.

Оно што такође желим да нагласим кроз овај амандман јесте да је јачање економских капацитета Републике Србије директно повезано са јачањем њене војне, односно одбрамбене моћи. Данас Срби у свим бившим југословенским републикама, нарочито у Хрватској, у Републици Српској, у

Македонији, у Црној Гори, Срби на КиМ, управо у Србији виде своју матицу, а у Александру Вучићу виде председника не само Републике Србије него и свог председника.

Јачање српске економије је због тога стуб и кичма јачања српске војне моћи, не због тога да би Србија била војна претња било коме, Србија нема намеру са било ким да ратује, нема намеру да отима било чију територију, нема намеру да изврши агресију према било коме, али снажна Србија и у економском и у војном погледу је гарант безбедности и поштовања људских права Срба и у Хрватској, гарант очувања Републике Српске, гарант Србима на КиМ да могу да остану да живе на својим вековним огњиштима. Због тога онај ко не разуме значај инвестирања у српску привреду, не може ни да разуме политику коју води Влада Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.) Жарко Мићин.

Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем, председавајући.

Закон о странцима је важан законски предлог, који ће свакако допринети томе да се повећа број страних инвеститора у нашој земљи. Међутим, поред оваквих добрих законских предлога, за долазак инвеститора је врло важно улагање у инфраструктуру. То је управо Влада Републике Србије препознала планирајући буџет за 2018. годину, када је за капиталне инвестиције предвиђено чак 127 милијарди динара.

Мислим да је важно да направим једну дигресију на време пре 2012. године како бих вам показао како су се тада планирала средства за инфраструктуру и зашто смо тада имали мање инвестиција. Рецимо, 2009. године за капиталне инвестиције је планирано 40 милијарди динара, 2010. године 33 милијарде динара, 2011. године 31. милијарда динара и 2012. године 22 милијарде динара. Дакле све мање и мање, и вероватно бисмо дошли до нуле да није 2012. године преузела власт СНС.

Волео бих да истакнем неке од значајних капиталних инвестиција за које мислим да ће знатно допринети томе да се инвеститори одлуче да инвестирају у Србију.

То су изградња ауто-пута Е-763 Обреновац–Љиг, за који је опредељено девет милијарди динара, изградња ауто-пута Е-75 деоница Келебија – Петља Суботица 5.800.000.000 динара, изградња ауто-пута Е-80 на деоници Просек – Црвена Река и Чифлик–Пирот, изградња ауто-пута Е-75 деонице Грделица – Царичина долина – Владичин Хан у износу од 3.756.000.000 динара, изградња ауто-пута Е-75 на деоници Грабовница–

Грделица и Владичин Хан – Доњи Нерадовац, изградња ауто-пута Е-80 деонице Ниш-Димитровград и обилазница око Димитровграда за три милијарде динара.

Такође, значајни су научно-технолошки парк у Новом Саду, за који је опредељено 200 милиона динара, брза саобраћајница Нови Сад – Рума, за коју је опредељено 50 милиона динара, пројекат мађарско-српске железнице, за који је опредељено 800 милиона динара, и свакако Жежељев мост у Новом Саду, за који је опредељено 790 милиона динара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Докторка Тодоровић, изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Сви странци који долазе у нашу земљу и бораве морају да поштују законе Републике Србије. То се односи и на странце-инвеститоре. Наиме, инвеститори хоће стабилну и безбедну земљу како би њихово улагање и капитал били сигурни, а Србија јесте стабилна и безбедна земља.

Будући да сам остала недоречена у току претходног излагања, наставићу тамо где сам стала, везано за стране инвеститоре и за град Ниш, који има изузетан географски положај и налази се на раскрсници путева Истока и Запада, има добру инфраструктуру, висококвалификоване кадрове, близину Аеродрома „Константин Велики“, који бележи рекордан број путника, тако да град Ниш представља веома примамљиво место за домаће и стране инвеститоре. Такође, хоћу да кажем да бележимо и пораст броја страних туриста који долазе из различитих делова света.

Што се тиче инвестиција у процесу реализације када је град Ниш у питању, поменућу Леони, немачку компанију која тренутно запошљава пет хиљада радника у фабрикама у Прокупљу и Дољевцу. Број запослених до октобра 2019. године биће 2.200 радника. Тренутно се у Нишу ради фабрика и планиран је завршетак радова половином 2018. године, тако да ће укупан број запослених бити 2.200.

Аустријска компанија Цумтобел, која је 2016. године донирала најмодернију уличну лед расвету у Нишу и Београду и паметни оперативни систем, запослиће 1.100 радника, а завршетак радова на фабрици је планиран јула 2018. године. Филипинска компанија ИМИ запослиће 1.250 радника у наредних 10 година; планиран завршетак радова је јул 2018. године. Џонсон електрик, нова фабрика на истој локацији – тренутно запослених 1.400 радника, а планира се још 2.000 радних места; тренутно је у реализацији трећа Б фаза, која ће бити ове године.

Филип Морис – јануара 2017. године инвеститор је добио употребну дозволу за централни логистички магацин за Европу површине 23.000 квадратних метара. Турска компанија Астер текстил, која је 2015. године купила ЕИ Чегар из стечаја и реконструисала објекат – у плану је запошљавање укупно 2.000 радника. *Delta Real Estate* – инвеститор има намеру да изгради тржни центар и објекте за становање на простору бивше аутобуске гараже Ниш експрес, инвестиција вредна 80 милиона евра на 40.000 квадратних метара. Аква-парк у Нишкој Бањи – вредност девет милиона евра, 80 радних места, почетак изградње очекује се током 2018. године. *Clean earth capital*, или пројекат „Нови Ниш“, у Градској кући – уложено је шест милиона евра досада, планира се још 160 милиона евра укупно. *Credo* и ЕПС – пет милиона евра. Мотел „Наис“ – 18 милиона евра и 100 запошљења. Нишка млекара – један милион евра, 120 радних места. *Tehnicom* – реконструкција, један милион евра, 300 радних места.

Захваљујем. Наставак по следећем амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Палалићу.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Током расправе у појединостима о Предлогу закона о странцима све време моје колеге и ја смо указивали на значај поштовања права и функционисања државних институција и егзистирања, ако тако могу да кажем, правне државе. Управо чињеница да смо имали оволики прилив страних инвестиција и чињеница да постоји толика заинтересованост страних инвеститора демантује све оне који говоре да у Србији не функционише правна држава.

Па да ли би страни инвеститор дошао у једну државу где не функционишу институције, где се крше права, где се не поштује закон? Управо ово што се сада дешава и овај прилив страних инвестиција их демантује а потврђује да је Србија правна држава и да је ефикасна држава.

Говорили смо колико је важно да сви нивои власти подржавају својим радом стране инвестиције. Говорили смо о значају правосуђа, о државној управи, али наравно веома велику улогу у подршци страним инвестицијама имале су и локалне самоуправе. Управо је ту учињен један од најважнијих помака и промена у односу на период од 2008. до 2012. године, када је за тадашњу власт локална самоуправа била јавни плен, када су се запошљавали углавном нестручни страначки кадрови и када је владала општа корумпираност на локалном нивоу.

Та промена на локалном нивоу се сада десила јер је препознат значај страних инвестиција, јер се приступило формирању стратегија локалног

економског развоја, формирају се локалне канцеларије за економски развој, променила се таксена политика. Реализовала се једна отвореност према страним инвестиција, унапређене су услуге и комплетно локалне самоуправе, које сада ефикасно и професионално функционишу, представљају један од стубова привлачења страних инвестиција. И, то је посебно важно нагласити, промене у локалним самоуправама које су се десиле управо су томе допринеле. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колега Бирманчевић.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани потпредседниче Владе, поштоване колеге посланици, поштовани грађани, 7. амандман који сам поднео, свакако је и он усмерен на странце пошто је Закон о странцима на дневном реду, али посебно на странце-инвеститоре и посебно хоћу у овом амандману да укажем на једну од највећих, не једну од највећих него на највећу инвестицију која је ушла у Републику Србију, која је некад деловала само као идеја и деловала као немогућа мисија. Ево, за непуних месец дана, месец и по дана, 26. априла 2018. године биће три године од потписивања уговора. Значи, 26. априла 2015. године потписан је уговор између Владе Републике Србије, и са те стране потпредседнице Зоране Михајловић, и председником Управног одбора компаније „Игл Хилс“ Мохамеда Алабара на износ од три и по милијарде евра.

Значи, причамо о пројекту који је за три године показао да то више није машта и сви они који пролазе кроз Београд већ виде и назиру будућност тог пројекта, при чему је милион квадратних метара стамбеног, 750.000 метара пословног и комерцијалног простора, 62.000 јавних садржаја, 13.000 запослених, 17.000 становника.

Извући ћу једну паралелу. Када је Ајфелова кула саграђена далеке 1889. године на Марсовим пољима у Паризу, на стогодишњицу Француске револуције, тада је са 300 метара висине био највећи објекат на свету. Неки од Парижана су сматрали да је то ругло, да то треба порушити, а ево на данашњи дан то је једна од највећих светских атракција, која годишње има посету од пет и по милиона туриста.

Ја вам тврдим, и поносан сам што сам био члан и део скупштинске већине која је 2015. године изгласала лекс специјалис на тему „Београда на води“, да ће за 30 година, колики је пројекат, када буде завршена комплетна прича везана за „Београд на води“, то бити центар Балкана и бити место где ће долазити из свих крајева света.

Надам се да ћемо у овом скупштинском сазиву лекс специјалисе на сличну или исту тему гласати и за Нови Сад, и за Шабац, и за Лозницу, Крушевац, Ниш и све друге градове. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има колегиница Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народне посланице и народни посланици, поштовани грађани Србије, поднела сам амандман на члан 7, који додатно дефинише поштовање закона Републике Србије. Сматрам да и странци-инвеститори, као и сви грађани Републике Србије, морају да поштују законе. Нажалост, има и оних, углавном они који би требало да седе са супротне стране, који мисле да закони за њих не важе, али о томе какви су они најбоље показују грађани из избора у изборе, а то да смо на добром путу и да нам верују и страни инвеститори и домаћи инвеститори и грађани Србије показује и то да, поред њих, у нашу државу, у то да је одговорна политика и то како се домаћински води држава, показују и они наши држављани који су на привременом раду у иностранству.

Сада бих навела пример како су наши суграђани који су, ето, на привременом раду, препознали како се домаћински води држава и град па су почели да улажу. Пример је крушевачка болница, која је заиста била у лошем стању 2012. године а сада је, донацијама наших грађана који живе у иностранству, враћена у лепше и много боље стање.

Наравно, и Министарство здравља али и сва друга министарства покушавају да врате нашу државу на стабилне ноге, да будемо једна здрава и уређена држава и наравно да у томе успевамо и да смо на добром путу, што показују и сви ови резултати који су иза нас. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 7. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Да.) Колега Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани потпредседниче Владе, колегинице и колеге, прочитаћу амандман на члан 7. који сам поднео. У члану 7. Предлога закона о странцима додаје се став 5, који гласи – Странац-инвеститор који својим пословањем подстиче одрживи развој Републике Србије обавезан је да поштује законе Републике Србије.

Сложићу се овде са мишљењем Владе да је ово питање решено многим другим законима, пре свега што су домаћи и страни инвеститори изједначени у Републици Србији, тако да оно што важи за домаће инвеститоре важи и за стране. Но, моје размишљање је било, пре свега, усмерено у оном правцу, а то сам више пута поновио јуче и данас, да оснажимо овим амандманом напоре Владе Републике Србије у економском и одрживом развоју Републике Србије.

Нормално, све је то у вези са већ више пута помињаном Агендом 2030, коју је поменула моја уважена колегиница Александра Томић, и Протокола УН где, између осталог, пише – доступна и обновљива енергија, чиста вода, акције за климу, достојанствен рад, индустријске иновације; мислим да је сасвим довољно поменути пар поглавља која су обухваћена том агендом, па уколико је то обухваћено агендом УН, надам се да ће важити и треба да важи и за домаће и стране инвеститоре. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић и заједно Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Марија Јањушевић, Драган Весовић, Иван Костић, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.9

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић.

Изволите.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем, господине потпредседниче Народне скупштине и користим прилику да питам министра као известиоца, будући да је у образложењу истакао да су консултоване релевантне структуре о предлогу овог закона у јавној расправи, наводећи, између осталог, и невладине организације, али нисам чуо да ли се међу тим референтним организацијама и институцијама које треба да разматрају законске предлоге налази, рецимо, Правни факултет, Факултет политичких наука и Институт за међународну привреду и политику, који се баве, између осталог, и међународним односима и међународним економским односима и положајем страних грађана у нашој републици. То је начелно питање на које бих молио министра да одговори.

Друго што желим да истакнем, овим чланом предвиђена је обавеза државних и других органа, укључујући и физичка лица, да обавештавају надлежне државне органе о евентуалним пропустима везаним за странце. А ја желим да вас обавестим овом приликом и о једном пропусту који тангира неколико милиона грађана Србије и власника регистрованих возила у Републици Србији са регистарским таблицама, које представљају, колико ја могу да схватим, ознаку у службеној употреби у Републици Србији.

Ако је то тачно, господине министре, да су регистарске таблице ознака у службеној употреби, онда би било логично да те регистарске таблице у Републици Србији буду у складу са чланом 10. Устава Републике Србије који прописује да оне треба да буду на српском језику и на ћириличном писму. Такође, оне би требало да буду и у складу са чланом 10. изјаве о приступању Републике Србије Европској унији...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Пре свега, само желим да знате да су код нас у службеној употреби оба писма. Ми користимо и једно и друго, а још 1968. године су биле прве таблице које су имале латиничне ознаке, у тадашњој Југославији. Чини ми се да су 2010. године први пут уведена и комбинација ових слова која имају и латиничне ознаке, нека из страних писама, ипсилон, дупло в итд. Ми смо управо, пошто су грађанима издате те таблице, они су их добили, користе их на својим возилима, платили су их, да не бисмо те грађане излагали новим трошковима а да не би и државу излагали новим трошковима, донели одлуку да онда када буду те таблице истекле, када би им нормално истекле, да ми у тим тренуцима повучемо те таблице и да им издамо нове, које неће имати ту врсту означавања, без додатних трошкова, већ ће само платити нову таблицу, као што би платили у сваком другом случају, и да те ознаке немају.

Дакле, грађани неће бити оштећени а држава нема додатни трошак да прави ванредно неке нове таблице. Те таблице истичу, чини ми се, након седам година од тренутка њиховог издавања и након тога грађани имају право на замену. За неке је то било током претходне године. Током замене неће добијати таблице, по новом правилнику, које имају – ч, ћ, ђ, ж, ипсилон, дупло в, дакле оне ознаке које могу правити одређене сметње или проблеме. Хтели смо да то буде економично, да буде ефикасно и да нико од грађана нема додатни трошак зато што су им такве таблице издате 2010. године. Хвала.

(Миладин Шеварлић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, министар је само одговорио на ваше питање.

(Миладин Шеварлић: Мислим да није у праву господин министар када каже да су оба писма...)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Колега Вујадиновић, изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Кроз образлагање амандмана стигосмо и до члана 8. предложеног закона. Наиме, члан 8. у Предлогу закона предвиђа обавезе државних органа, физичких и правних лица, када су у питању странци, па самим тим и страни инвеститори у Републици Србији, предвиђа обавезе државних органа, физичких и правних лица када су у питању указивања на незаконит боравак и уопште на неке незаконите радње и све остале промене када су у питању њихов статус и однос према законима Републике Србије.

Као што су то јасно дефинисане обавезе државних органа према странцима, обавеза негде свих нас овде је да не заборавимо шта се десило у прошлости и да ми као народни посланици и они које је народ делегирао упозоравамо и подсећамо на све оно што се дешавало и све криминалне и незаконите радње из прошлости.

Ја ћу вас, и негде видим као обавезу, подсетити на једну из Суботице... Опет, ваљда је то мени као народном посланику некако и најважније и најближе. Наиме, негде 2010. године у Суботици су тадашње власти, на челу са Демократском странком, почеле пошумљавање на 395 хектара земљишта – не знам да ли да вам идем у детаље; неких 203 хектара у Ђурђину, 102 хектара у Жеднику, 89 у Бикову, то су катастарске општине које су биле предвиђене за пошумљавање – и предвиђено је 40 милиона динара за тај посао. Од тог посла укупно је пошумљено неких 35-36 хектара, значи мање од 10%. Новац је, свакако, потрошен, без икаквог доказа да је садња уопште извршена, да су саднице уопште и преузете. Епилог је познат полицијским и тужилачким органима, али и грађанима Суботице, нажалост. Да ли је ово истина, ја мислим да је то лако утврдити. Ако није истина, онда би данас на северу Бачке биле непрегледне шуме, а јасно вам је, када кренете, да је то и даље бачка равница и ништа друго. Али 40 милиона је волшебно нестало.

Е, да нам се тако нешто не би дешавало, поднео сам овај амандман који указује на потребу сталног указивања и статуса и односа према закону и када су у питању странци, али и страни инвеститори и остали грађани. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Хвала, председавајући.

Да не бих понављао ово што је рекао претходни предлагач амандмана, мој колега, члан 8. предвиђа обавезу државних органа, физичких и правних лица у одређеним ситуацијама. Ја сам предложио својим амандманом, увођењем новог става 4, да се те обавезе односе и на странца-инвеститора. Зашто је то битно? Битно је због тога што ће се сигурно повећањем броја

инвеститора и страних инвестиција у Србији створити могућност, хтели ми то или не, за повећање броја разних незаконитих радњи, можда потенцијалних криминалних радњи итд.

Међутим, добро је што ових дана доносимо читав сет закона из области унутрашњих послова, јер ћемо на тај начин увести и БИА у овај систем, да кажем, блаже речено, праћења рада странаца, а мислим да ће нам у свему томе помоћи и електронска платформа за размену података и информација између органа укључених у борбу против свих облика криминала, која ће бити основ за тзв. национални криминалистичко-обавештајни систем. Мислим да спремни улазимо у тај повећани наступ страних инвеститора на нашим просторима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, и овим амандманом сам желела да укажем на значај појма странац-инвеститор, а како стоји у образложењу мог амандмана.

Претходних дана били смо сведоци позивања на дискриминацију посланика СНС-а јер амандманима у ствари дајемо подршку политици Владе, јер истичемо да јачањем економије јачамо и правосудни систем и полицију. Због тога што истичемо успехе МУП-а овде трпимо увреде које су усмерене на ниподаштавање нашег рада, али и рада МУП-а.

Међутим, чињенице су ту и ја их само износим. Да, говорим о инвестицијама. Говорим о економском и привредном развоју Србије, о развоју правосудног система и полиције. Говорим о развоју свих сегмената друштва, о нечему што је пре само неколико година била будућност у коју верујемо. Говорим јер могу, а могу јер постоје резултати, јер је председник Александар Вучић одржао своја обећања, јер Влада Републике Србије спроводи политику развоја наше земље, политику напретка без пардона, политику бацања у заборав свих лоших година и лоших политика које смо преживели. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри, ја ћу и даље говорити о рањивим друштвеним групама, а ослонићу се на Закон о странцима, који је усклађен и са директивама ЕУ,

који се односи на заштиту држављана трећих земаља, а тиче се трговине људима.

Наиме, желим да похвалим да је и овим законским решењем на потпуно адекватан начин обезбеђена потпуна правна сигурност претпостављене жртве трговине људима и жртве трговине људима. Посебно у овом делу желим да истакнем повезаност МУП-а са другим надлежним институцијама и другим државним органима који су надлежни за адекватно пружање подршке и помоћи жртвама трговине људима за њихов опоравак и активно укључивање уз сарадњу са полицијом, уз сарадњу са тужилаштвом и другим државним органима по потреби. Наравно, овим желим да истакнем да је посебно наглашена и заштита малолетних лица која су жртве трговине људима.

Оно што такође желим да истакнем то је да је Влада Републике Србије усвојила у септембру стратегију у превенцији и борби против трговине људима. Такође желим да истакнем да је у оквиру Дирекције полиције 1. септембра почела да ради Канцеларија за координацију активности у борби против трговине људима и такође желим да истакнем да ова држава и те какав значај придаје овом проблему па је формиран Савет за борбу против трговине људима у оквиру Владе и председник овог савета сте управо ви, министар полиције. Такође желим да похвалим све ваше активности које су понекад биле повезане и са другим полицијским станицама, односно и са другим министарствима унутрашњих послова, у сузбијању кријумчарења људи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овај амандман сам поднео у намери да побољшам текст закона, а самим тим и предочим да је локална самоуправа града Лесковца право место за улагање страних инвеститора.

Приликом преузимања одговорности у граду Лесковцу 2012. године затекли смо заиста тешку ситуацију, како у јавном сектору тако и, подвлачим, у приватним предузећима. Штеточинска власт, која је економски потпуно руинирала Лесковац, имала је јако лош однос како према домаћим привредницима тако и према ретким страним инвеститорима. Такве су биле и фирме *Jeanci* и *Autostop Interiors*, које заједно данас запошљавају 1.600 радника, а пре те 2012. године су, са једва неколико десетина радника, имали дилему да ли да наставе свој бизнис у Лесковцу.

Турска компанија „Цинси“ је након 2012. године донела дефинитивну одлуку да дугорочно остане у Лесковцу. Тренутно запошљава 1.000 радника, али ће, захваљујући помоћи Владе Србије и града Лесковца у виду велелепног производног објекта који ће добити у дугорочни закуп, запослити још 350 Лесковчана.

Фирма приходује 12 милиона евра, а само у 2017. години је уплатила у буџет око 165 милиона динара по основу пореза и доприноса за раднике. Само по овом основу 165 милиона динара! Рачунајте колико је то од 2012. године до данас, а колико ће тек уплаћивати у наредним годинама, када се очекује и раст плата. Није амбициозно рећи да ће буџет само од ове фирме добити износ који се мери десетинама милиона евра, а критичари су наводили ову инвестицију Владе Србије и града Лесковца као промашај. Каква срамота!

Грчка компанија „Аутостоп интериорс“ запослила је готово 500 радника, а са својом филијалом, фирмом „Лескобегз“, готово 600. „Аутостоп“ ради 100% производњу за „Тојоту моторс компани“, а „Лескобегз“ производи индустријске велике вреће за познатог купца и 100% производњу пласира на западноевропско тржиште. Имају укупан приход око 23 милиона евра, а у буџет су само по основу пореза и доприноса за раднике уплатили у 2017. години око 140 милиона динара. И то само по овом основу.

Ове фирме помињем јер су питању предузећа која упошљавају текстилне раднике и враћају сјај лесковачкој текстилној индустрији. Нагли раст производње након 2012. године, која се 100% извози и доноси реалан приход држави и граду, доказ су и резултат нашег рада и визије. Овом приликом желим да поручим да је наставак овакве државне политике изузетно значајан за југ Србије, па би даљи развој Лесковца и отварање радних места задржао младе и образоване људе и дао им могућност да своју будућност и породицу граде у Лесковцу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважени председавајући, поштовани министре господине Стефановићу, уважене колеге посланици, грађани Србије, поднео сам амандман на члан 8. за странца-инвеститора јер мислим да странац-инвеститор који жели да ради, да улаже, то може урадити у општинама које су неразвијене, у подручјима којима треба помоћи кроз програме који се дају у целој Србији.

Конкретно сада бих поменуо, пошто сам говорио о више видова пољопривредне производње, нешто што је врло битно за нас у општинама као што су Сврљиг, Бела Паланка, Гаџин Хан, Бабушница, Меровина и велики је број таквих општина на југоистоку Србије где постоји велика шанса везано за рад око лековитог биља.

Велики број наших привредника из моје општине бави се производњом и брањем лековитог биља, али постоји велика шанса за узгој лековитог биља кроз фармерски тип производње, као што је то нпр. у Белој Паланци, где се ради фармерска производња лаванде, смиља, где будући инвеститори, односно странци-инвеститори могу да финансирају и садњу лековитог биља, брање лековитог биља и улагање у мале дестилерије, где кроз етарска уља тај коначни производ ће бити веома битан и извозиће се свуда у земљама ЕУ, а и шире.

Кроз програм лековитог биља који могу локалне самоуправе уз помоћ странца-инвеститора да раде, да помогну нашим пољопривредним произвођачима који живе у брдско-планинским подручјима и на тај начин кроз програм тог лековитог биља, кроз пласман лековитог биља, кроз готов производ, кроз дестилерије сигуран сам да ћемо имати шансу и могућност да обезбедимо већи профит за наше пољопривредне произвођаче који се баве лековитим биљем.

Још једном, као народни посланик и председник Уједињене сељачке странке, који је изабран са листе СНС, гласају за све ове законе и позвао бих колеге посланике да гласају за овај амандман, јер мислим – улагање у неразвијена подручја, улагање у пољопривреду, то је улагање у целу Србију. А то ради и наш председник, господин Вучић, који је у сваком тренутку спреман да дође и у Сврљиг и у Белу Паланку и у све неразвијене општине, јер само на такав начин видеће на лицу места како се живи и како се улаже. Још једном, хвала лепо и позивам све да гласамо за овај амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо, амандманом на члан 8. предлаже се увођење јасних и јавно познатих правила у поступању. Увођење оваквих правила, наравно, увек представља адекватан однос према потребама за увођењем

транспарентности, а та транспарентност увек је најбољи могући одговор на све изазове који се тичу питања могуће корупције.

Ово питање покретано је и на овој седници, представници одређених странака или група, групација, то им је сада модерни термин, а све самог, наравно, бившег режима, помињали су организацију „Транспаренси интернешнл“ и њихов годишњи индекс перцепције корупције у одређеном друштву. Критиковали су притом податак да је вредност тог индекса за Републику Србију промењена за један бод, како се то каже, за претходну годину.

Међутим, пропустили су да примете, да признају следеће. Од када се мери тај индекс и од кад га објављује „Транспаренси интернешнл“, 2013, 2014, 2015. године, дакле сваке године од 2013. до данас, вредност тог индекса за Републику Србију је боља у односу на вредност која нам је додељена 2012. године. Дакле, и перцепција корупције, али и генерално прилике по питању борбе против корупције у Републици Србији боље су него што је то било за време „жутог предузећа“ и осталих припадника досовског режима.

Како је та корупција функционисала у то њихово време најбоље су објаснили сами, то данас може да се пронађе и на интернету, у извештају тзв. радног тела ДС. Сами су објаснили своје механизме и принципе редом – намештене тендере, намештене конкурсе и уградњу за проценат. Данас, када тога нема, ми постајемо уређено друштво, модерна и уређена земља, све супротно корумпираној ДОС паланци какву су они једино били у стању да праве. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Са овим бисмо завршили са данашњим радом. Настављамо сутра у 10.00 часова.

(Седница је прекинута у 20.00 часова.)